

மலிகை மாதாந்திர

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

பொங்கல் மறை

ஜூன் 1983

விலை: 2/- ரூ.

இக்கிழியர் டொமினிக் ஜீவா

VIJAYA MEDICAL STORES

Dealers in:

VEGETABLE SEEDS
PATENT MEDICINES
AGRO CHEMICALS
& SPRAYERS

Phone: 0662-564

260, MAIN STREET,
MATALE.

RANI GRINDING MILLS

Phone: 425

219, MAIN STREET,
MATALE.

VIJAYA GENERAL STORES

Dealers in

CHEMICALS, SPRAYERS & FERTILIZERS

85, WOLFENDHAL STREET,
COLOMBO-13,

CHUNDIKULI GIRLS' COLLEGE
JAFFNA

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

167

ஜூவரி - 1983

பத்தினட்டாவது ஆண்டு

அன்பளிப்பு
ஆழ மாணவர் பிரதிநிதிகள்

55

நண்பர் கைலாசபதி ஞாபகார் தத்தச் சிறப்பிதழ் பற்றிப் பலரும் விசாரிக்கின்றனர், எழுதுகின்றனர்.

கொஞ்சம் அவகாசம் நமக்குத் தேவை.

அவசர அவசரமாகச் செய்து முடிக்கக் கூடிய வேலையல்ல இது! பலரை அனுக வேண்டும், பலரிடம் கட்டுரை கேட்க வேண்டும், பல இடங்களுக்கு போய்ச் சேகரிக்க வேண்டும். தமிழகத்திலிருந்து பஸிடம் கட்டுரைகளை எதிர்பார்க்கின்றோம். வெறும் கடித மூலம் இவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பது நமது அனுபவ அறிவு. எனவே அங்கிருந்து கட்டுரைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள நேரில் சென்று ஆவன செய்ய வேண்டும்.

சேகரிக்கும் சகல கட்டுரைகளையும் மல்லிகை சிறப்பிதழில் மாத்திரமல்ல, பின்னர் அவைகளைத் தொகுத்து நூலுக்கு வில் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ளோம். எனவே பொறுப்பான கவனத்துடன் ஆவன செய்து வருவதை நண்பர்களுக்கு இச் சமயத்தில் சொல்லிவைக்கின்றோம்.

‘இரசிகமனி’ குறுநாவல் போட்டி முடிவுக் திகதி முடிந்து விட்டது. பல குறுநாவல்கள் போட்டிக்கு வந்துள்ளன. பரிசீலனையின் பின்னர் முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும்.

— ஆசிரியர்

தயாரிப்புக்கு உதவியவர்: கா: சந்திரசேகரம்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வி.தி, யாழ்ப்பாணம்
மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே :

இனி என்ன செய்யப் போகின்றோம்?

பாரதி நூற்றுண்டுச் சிறப்பு விழாக்கள், மாபெரும் மாநாடுகள் கோலாகலமாக நடந்தேறி முடிந்து விட்டன.

அந்த மகாகவிஞைப் பற்றிப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்தும் இன்னும் சிலர் கற்பனை செய்தும் கருத்துரைகள் நிகழ்த் தியதையும் தமிழில் பாடிய ஒரு தமிழகத்துக் கவிஞர், சர்வதேசக் கவிஞராக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதையும் பார்த்துக் கேட்டுப் புள்ளிகளை அடைந்துள்ளோம்.

இத்துடன் நமது கடமை முடிந்து விட்டது என என்னி ஒதுங்கிப் போய்த் தூங்கிவிடப் போகின்றோமா நாம்?

தமிழர்களுக்கென்றே ஒரு விசேஷ குணமுண்டு. விழா எடுத்து மிக அழகமாகப் பேசக்கூட கச்சேரி நடத்துவார்கள். பின்னர் விழாவுக்கான நாயகைசீத் தெய்வ கணங்களில் ஒருவனாக ஆக்கிவைத்து விட்டுப் பட்டென்று அந்தத் தெய்வமாக்கப்பட்ட மனிதனையும் அவனது போதனைகளையும் மறந்து போய் விடுவார்கள்.

பாரதிக்கும் இத்தகைய நிகழ்வே நிகழப் போகின்றதோ என நியாயமாகவே அச்சப்படுகின்றோம், நாம்.

பாரதி ஒரு புதிய யுகத்தைக் கணவு கண்டவன்; நவீன கலை கணைத்தையும் தன்னுள் ஆட்கொண்டதுமிழ் மொழியின் பரிபூரண வளர்ச்சி பற்றி வாழ்வின் பெரும் பகுதியில் பேராசைப்பட்டவன். மனுக்குலம் முழுவதும் சுபீட்சமாகவும், சமாதானமாகவும், சந்துஷ்டியாகவும் வாழ்ந்து வரவேண்டுமெனப் பெரு விருப்புக் கொண்டு பாட்டியற்றியவன்.

பாரதியை ஏற்றிப் போற்றிய நாம் பாரதி கணவு கண்ட இந்தக் கணவுகளை வருங்காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப் போகின்றோமா இல்லையா?

தமிழர்களாகிய நாம் எதிர்க்காலத்தில் என்ன செய்யப் போகின்றோம் என்பதை நாமேதான் தெளிவாகத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்

உண்மைக்கு மிக நெருக்கம்

டொமினிக் ஜீவா

1960ம் ஆண்டு முற்பகுதிக் கால கட்டம்.

ஸழத்தில் இலக்கிய விவாதங்களும், தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய கலந்துரையாடல்களும் சூடாகவும் சுவையாகவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த பின்னளிச் சூழ்நிலை.

எனது முதற் சிறுக்கைத்தொகுதியான 'தன் ணீரும் கண்ணீரும்' தொகுப்புக்கு நான் தொகுப்பு வேலைகளை வெகு மும்முரமாகச் செய்து கொண்டிருந்தேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் ஒரு சில எழுத்தாளர்கள் சாயங்காலம் பொழுது பட்ட பின்னர், யாழ்ப்பாணத்தில் பறங்கித் தெரு என அழைக்கப்படும் பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள 'பிரிமியர் கபே' என அழைக்கப்படும் ஹோட்டலில் தினசரி கூடிப் பேசவது வழக்கம்.

நான்கு பேர்களுக்கு அதிகப்படாமல் தினசரி சந்திப்போம். தேநீர் அருந்திக் கொண்டே பல பல இலக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி அலசி ஆராய்வோம்.

இந்தக் கால கட்டச் சந்திப்பு எனது வாழ்க்கையிலேயே மறக்க முடியாத ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பாக இன்றும் என் நெஞ்சில் பக்கமையாகப் பதிந்து போயிருக்கின்றது.

இந்தச் சந்திப்புக்களில் சில சமயம் பிரபல உலகப் புகழ்

பெற்ற எழுத்தாளர் அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கலந்து கொள்வார்கள்.

அவர் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்து வேம்படி ரேட்டிலிருக்கும் தனது தந்தையாளின் வீட்டில் ஒய்வு பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். வேம்படி வீதி பிரதான வீதிக்குச் சமீபமாகத்தானிருந்தது.

இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்திருக்காது.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்னை அவர் நீண்ட காலங்களுக்கு முன்பே இங்கிலாந்து சென்று பாரிஸ் டெப்பாட்டத்திற்காகப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஆங்கில மொழியில் எழுதிப் புகழ் பெற்றிருந்தார்.

அவரது பிரபல கதைகளில் கணிசமானவை ஐரோப்பிய மொழிகளிலெல்லாம் மொழியாகக் கம் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இந்தியாவில் இருந்து வெளி வரும் பிரபல ஆங்கிலச் சஞ்சிகையான 'ஜில்லஸ்ரட் லீக்ஸ்' அவரது கதைகளை விரும்பி வாங்கிப் பிரச்சினைக்குக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் அடிக்கடி சந்திக்கும் இந்தச் காலகட்டத்திலும் அவரது கதைகள் 'லீக்ஸ்'யில் வெளி வந்த வண்ணமாகவிருந்தன.

தனது வண்டன் வாழ்க்கை
பற்றிக் கதை கதையாகச் சொல்
வார் அவர். பிரபல இந்திய
ஆங்கில எழுத்தாளரான மூல்க்
ராஜ் ஆனந்தும், தானும் ஸஜீஜ் த்
ஜஹர் போன்றேரும் இங்கிலாந்த்
தில் நடத்திய ஆங்கில மாத
சஞ்சிகை பற்றிய அனுபவங்களை
யும் மிகுந்த நகைச்சுவை சொட்டு
சொட்ட எங்களுக்குத் தகவ
லாக்க சொல்லி மகிழ்வார்.

உவகத்தின் பிரபல எழுத்
தாளர்கள் அனைவருடனும் அவருக்கு நேரடியாகவும், கடித மூலமும் தொடர்பிற்குந்ததை நாங்கள் புரிந்து கொண்டோம்.

பிரிமியர் கபே இரவு எட்டு
 மணிக்கு ஆட்டப்பட்டு விடும்.
 எங்களது சம்பாஷனை முடிந்தி
 ராது. அப்படியே தெரு வழியாக
 நடந்து பக்கத்தேயுள்ள கடற்
 கரையைச் சென்றடைவோம்.
 யாழ்ப்பாண மக்களால் அலுப்
 பாந் தி என ஆழமுக்கப்பட்டும்
 கடற்கரைக்குச் சென்று அங்கு
 குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்
 மனஸ் மேடுகளில் உட்கார்ந்து
 விட்ட இடத்திலிருந்து எங்களது
 இலக்கியச் சம்பாஷனையைத்
 தொடர்ந்து பேசி மகிழ்வோம்.

அந்தச் சமயத்தில் நானேரு
சிறு கடை எழுதியிருந்தேன்.
'கரும்பலகை' என்பது அதன்
பெயர். அக்கதையை அழுகு
சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு
வாசித்துக் காட்டி அதில் அவர்களும்
குறைகளைத் தவிர்த்து மீண்டும் எழுதிப்
டதித்துக் காட்டியதுண்டு.

வெறும் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபிலிருந்து ஒரு சர்வதேசக் கிந்தனை உணர்வுகளுக்கு இலக்கிய பூர்வமாக என்னை நெறிப்படுத்திப்பதப்படுத்திக் கொள்ள முயன்று உழைத்து வந்தேன்.

கடற்கரை மலை மேடுகளில் குழமியிருந்து பேசிக் கொண்டி ருக்கும் போது சிலருக்கு ‘அவசரத் தாகம்’ எடுத்துவிடும். முன்னால் மின்சார வெளிச்சத்துடன் விளம்பரமாகிக் கொண்டிருக்கும் ‘கிறுண்ட் ஹோட்டல்’. ‘உயர் தரமான சிமைக் குடிவகைகளுக்கும் தரமான உள்ளூர் குடிவகை களுக்கும் பெயர் பெற்ற இடம்’ என்ற விளம்பரம் அதன் முன் பக்கத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும்.

அப்படியே நடந்து போய் ஹோட்டலின் ஒரு பகுதிக்குச் சென்றடைவாம். எப்பொழுதும் முன் பகுதியைச் சேர்ந்த பகுதியைத்தான் நாம் தேர்ந்தெடுப்பதுண்டு. காரணம் கடற்கரைக் காற்று ஜன்னலாடாக ஜிலுஜிலுவென வந்து மோதுவதை ரஸிப்பதற்காகவே நாம் முன் பகுதியை விரும்பினேன்.

விநியோகிக்கப்படும் கண்ணேடு டம்மர்களில் ஒன்றை வந்திருக்கும் நண்பர்களில் ஒருவர் வேண்டுமென்றே என முன்னாலும் தன்னி வைத்து விடுவார். நான் அதைக் கண்டும் காணுதது போல இருந்து விடுவேன். இப்படியான சிறு சிறு முசுப்பாத்தி களில் எல்லாம் என்னை இனங்காட்டிக் கொள்வதை நான் விரும்புவதில்லை.

இப்படியாக ஒரு நாளில் நாங்கள் உரையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது கண்ணுடி டம் ஸர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தன, ஒரு டம்ஸர் எனக்கு முன்னாலும் அரக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

திடீரென ஒரு சூழவுடன்
இருவர் வாசலால் நுழைந்தார்.
என்னை இந் தக் கோலத்தில்
கண்டு விட்ட அவர் சற்றுத்
தயங்குவது போல நின்றார்.
பின்னர் ஒதுங்கி எனத்கு மரி

யாதை செய்வதாகக் காட்டிக் கொண்டு பின்னால் நகர் ந்து மற்றந்து விட்டார்

அவரை நான் கட்டக்கண்
ஞல் அவதானித்து விட்டேன்.
அவரது பரப்பையும் உணர்ந்து
கொண்டேன்.

அவர் எனது உடன் பிறப்பு;
அண்ணன்: நித்தக் குடியன்:
வெறிக்குட்டி!

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் எனது தாயாரைச் சந்திக்கும் பொழுது அம்மா கேட்டார்: ‘என்னடா தம்பி... உன்னைத்தான் நான் பெருசா நம்பியிருக்கிறேன். இவன் உன்றை கொண்ணன் உன்னைப் பற்றி ஏதேதோ எல்லாம் சொல்லுறை. ஊர்ச் சரக்கை விட்டிட்டு சீமைக் குடிவகையைப் பக்கம் ரகசியமாகப் போறியாம். ‘நீ யோக்கியன் என்டு தலைமேலை வைச்சு ஆடுற என்றை தம்பியின்றை யோக்கிய தையை மூன்றே நான் கேள்வ விப்பட்டிருந்தனன். இப்ப கண்ணாலேயே நேரிலை பாத்திட்டன்! என்டு நேர்த்துக் காலையிலை என் னிட்டை வந்து சுத்தம் போட்டுக் கத்திப் பேசிப் போட்டுப் போயிருக்கிறோன்..... உண்மையைச் சொல்லு தம்பி... அவன் சொல் லு ற தெல்லாம் உண்மையே.....?’

‘அம்மா, எத்தினையோ குடும்பக் கஸ்டங் கருக்கிடையிலை என்னை வளர்த்தெடுத்தனன். இப்பவும் என்னிலை தேவதா விசாரசம் உணக்கு. நீ..... என்னை நம்புறியாம்மா?’

‘ஆண்டவர் சாட்சி யாச்
சொல்லுறன், நானுண்ணை நம்
புறன்’

அந்தத் தாய்மையின் நம்
பிக்கை என்றும் வீண்போகாது!

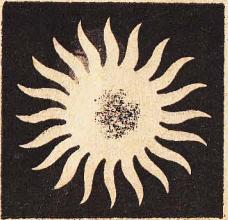
மிருதங்க அரங்கேற்றம்

8 - I - 83 ல் யாழ்வு வீரசிங்கமண்டபத்தில்...

தமிழ்நாடு வி து வா ன் ஏ. எஸ். நாராயணனின் கச்சே ரிக்கு குறளரசு வீர சிங்கம் மிரு தங்கம் வாசித்தார். சுருதி லயம் சீர்பெற்று விரவ, அங்கி சேஷ் டைகள் எதுவுமற்று ஆழ் ந் து மிஹிர்ந்த மிருதங்க வாத்தியக் கலைஞரின் பாணி யில் அவர் வாசித்து சபையோரைக் கவர்ந்து விட்டார்.

இவரது தம்பியான வேழ
வேந்தன் வீரசிங்கம்கூட அமர்ந்து
கச்சேரிக்கு டோலக் வாசித்தார்.
இரு கலைக் குடும்பத்துக்குரிய
பண்பாட்டுடன் இவர் களது
இசை நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்
றுத் திகம்ந்தன.

இவ் விழாவில் கலந்து
கொண்ட பா. ம. உறுப்பினர்
களான கா. பெ, இரத்தினம்,
ஆனந்த சங்கரி, நவரத்தினம்
ஆகியோர் கலந்து வாழ்த்
திச் சிறுப்பித்தனர்.

வெண்கதிரில் தைப்பொங்கல்

‘முஸ்லீம்யரான்’

நூர்ந்து விடப் போகிறது
மூட்டு! மூட்டு!
வயலும் அயலும் மூழும்போது;
நூர்ந்துவிடப் போகிறது மூட்டு, மூட்டு.
மாரிபோ வாழ்த்தி வந்து
வழங்கிய வாழ்வு நெல்லைக் - கதிரோன்
தூக்கிலே இட்டான் என்று, விழும்,
உன் கண்ணீர் - நெருப்பை
நூர்த்து விடப் போகிறது
மூட்டு, மூட்டு.
வருங்காலம் வயல் வெளியை
இடுகாடு ஆக்கியது புரியாமல்
தைவந்து நின்றதுதான்
பெருமச்ச ஊதும் தள்ளி - அடுப்பை
நீ மூட்டு. தீ மூட்டு.
நெற்கதிர்கள் தலை சரித்து
வயல்வெளி மேடையிலே நர்த்தனமாய்
அப்பசமை சீடு
உன் மனத்திரையில் ஒடுவதால்
உங்கண்கள் இரண்டும்
எப்போது எரிமலையாய் மாறினவோ?
உன்னமுகை நியாயம்தான்
என்றாலும் அயல் பழிக்கும்
எழுந்து நீ தீ மூட்டு.
சோடைத் தெங்குகளாய்
வானத்தில் என்ன வாழ்வையா பார்க்கிறுய்
அன்றேல்
எந்தக் காதலன்
மேகக் காகிதத்தை அஞ்சலிட மறந்து விட்டான்
நிச்சயமாய் உன்னமுகை
நியாயம் தான் ஆனாலும்
அயல் பழிக்கும் - நீ எழும்பு
தீ மூட்டு - தைபொங்கு,

கொடுக்கிமுத்துக் கட்டி
ஒருநாள் சேற்றில்
நடத்திய நாடகத்தில்
வந்தவர்கள் - அத்தனையும்
வானத்தில் வளிவரைந்த சித்திரமே
ஏமாந்த ததை நினைத்து
அழுததது போதுமன்று
உன் அர்த்தமுள் அழுகைக்கு
ஆறுதலோ அது ஏது?
அயல் பழிக்கும் - நீ மூட்டு,
தீ மூட்டி தைபொங்கு.
அயல் நீ கேட்டுப்பார்
அவன் வாழ்வும் அயல் வாழ்வே;
அயல் பழிக்கும் என்பதனால்
அழுகையிலே தை பொங்கி
எத்தனை நாள் போர்வையிலே
அயல் பழியாத் தைப் பொங்கல்.
அத்தர் மனம் பூசி - எத்தனை நாள்
கருவாட்டு வியாபாரம்?
வேலிகளைத் திற
பெரு வெளியில் ஓர் பொங்கல்,
ஒருபாணை ஒரு அரிசி
அடிமைத் தனத்தையும் அடக்கு முறைகளையும்
அடுப்பிலே விற்காக வைத்து எரி.
போலிப் புகாரிச் சித்திரங்கள்
வரும் காற்றில் கலைந்து விடும்.
அயல் பார்த்து எத்தனை நாள்
வெண்கதிரில் தைப் பொங்கல்,
அயல் பார்த்து எத்தனை நாள்
வெண்கதிரில் தைப் பொங்கல்
நீட்டு நீ மேலே கை
நீள் நிலம் வாழப் பொங்கு:

பொங்கல் வாழ்த்து

அன்பர்கள், நன்பர்கள், எழுத்தாளர்கள், மல்லிகை அபிமானிகள், விளம்பரம் தரும் வர்த்தக அன்பர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் எமது மனம் கணிந்த பொங்கல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். உங்களது வாழ்வில் சீரும் சிறப்பும் செம்மையும் சிறக்கட்டும்!

— ஆசிரியர்

இயந்திரச் சூரியன்

மேமன்கவி

காலை தினசரிகளில் முகம் கழுவும்
மனிதர்களிடையே, வண்டனில் ஓடும்
குதிரைகளின் ‘ரிசல்ட்’ சொல்லி
உலாவும் சைக்கிள்களின் நடுநிசி நகர பூமியிது!

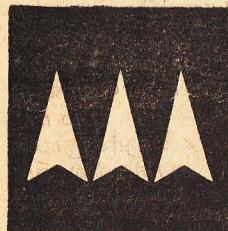
ஊர் போகும் அவசரத்தில், அதிகாலை
ரெயில் பிடிக்கும் ஆவிப்பில். முதல்
பஸ் வருகைதான் வரமாக நிற்கும்
சில ரூபங்கள் உதயத்தை அலங்கரிக்க,
இயந்திரத்தின் சில்லாய் முதல் கதிர்
விரிக்கும் சூரியன் கூட இயந்திரமாகவிடும்;
முளைக்கும் காளானுய் அரக்கத்தனம்
தலைவிரித்தாடும் நகர பூமியிது!
இடறும் கால் பின்னல்களில்
கரத்தைகள் தான் சிக்க—

அவனுடைய ஏச்சகள் கோபமாய்
இவன்மீது இறங்கி தணித்துப்போக,
போஸ்டர்களுக்கு மேலாக போஸ்டர்கள்
கவர்ச்சி காட்டி உயிர் பறிக்க,

மானுடம் மீட்டர் கணக்கில் வெட்டுப்பட
உச்சி வான் தொழிற்சாலையில்
உஷ்ண எண்ணெய் அருந்தி
இயந்திரமாய் ஓடும் சூரியன்!

விரித்த குடையின் கீழே, விளைந்த
இளமை விரிப்போடு, பஸ்தரிப்புகளில்
நிற்கும் தட்டெட்டழுத்து முகங்களை
வெறிக்கும் விழிகளில் வெறிக்கும்
வெறியில் ஒழுக்கம் வெறிக்க—

பிரேக்குகளை சந்தர்ப்பமாக்கிக் கொள்ளும்
பாவாத்மாக்களை சுமக்கும் நகரபூமியிது!
அந்திவரை—
விரித்த கதிர்களிலும் கூடப் படிந்த
பாவ தூபியதைக் கழுவ மேற்கு நதிநோக்கு
ஓடும் சூரியன்கூட இயந்திரமாய் போகும்!

நவீன ஜேர்மன் நாடகாசிரியர்
பிறேக்கற்

ஓர் அறிமுகம்

“காவல்நகரோன்”

கவி ஞார், நாடகாசிரியர், கின்றன. ஜேர்மன் மொழி பேச மிடங்களில் அவர் ஷேக்ஸ்பியர், கேதே, ஷில்லர் ஆகியோருக்கு அடுத்தபடியாக பொதுஜன மதிப்புப் பெற்று விளங்குகிறார். “சோஷில் நாடுகளில் அவரது படைப்புக்கள் மிக முக்கியமான இடம் பெறுகின்றன.” ஆயினும் அவர் ஒரு சர்ச்சைக்குரிய எழுத தாளராகவே இருந்து வருகிறார். முரண்பாடுகள் நிறைந்த அவரது தனி ப்பட்ட வாழ்க்கையைப் போலவே அவர் பகுத்தாய்வுக் குட்படுத்திய உலகி ஒரு ம் பல முரண்பாடுகள் காணப்பட்டன. அவர் முரண்பாடுகளில் தான் எதிர்காலத்தின் நம்பிக்கையை— மாற்றத்தின் ஒளியைக்— கண்டார். அசைக்க முடியாத நம் பிக்கைகள் சிலவற்றைக் கொண்டிருந்த அவருக்கு அழியா நட்பும் தீராப் பகையும் தோன்றியதில் வியப்பில்லை. இளமை முதல் இறக்கும்வரை சிலரது அருந்தபைப் பேணினார். தமது பழகுவதற்கு இனிய சுபாவத்தால் அவர்களைத் தம் அங்குக்கு அடிமையாக்கினார். அதே சமயம் தமது உணர்ச்சிக்கும் சிந்தனைக்கும் இடையில் பலமான எல்லையை வகுத்துக் கொண்ட அவர் உணர்ச்சி அறிவை அடக்கிவிடச் சுற்றும் இடமளிக்காது தடுத்தார். ‘தற்கால மனிதனின்

மனச்சாட்சியும் நீதி மன்றமும் அவரே' என்கிறார் ஒரு விமர்சகர். மனித நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சியும் அழிவும் பற்றிப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கும் கலைஞர் கூடத்துக்கு எதிராக பிரேரிக்கிற ஒரு மனிதாயத சமதர்மவாதி' மனித வாழ்வின் அபத்தத்திலைக்கும் மலட்டுத் தன்மைக்கும் மத்தியில், நலன் வாரவும் இடமுன்டு என்ற நம்பிக்கை உடையவர்களின் பக்கத்தில் நின்று பயமுட்டுகிறார். 'இயலும்' என்று இரவிலிருந்து 'நிஜமாகிவிட்டது' என்ற விடிவை நோக்கிச் செல்வோருக்கும் புதிய காட்சியைப் பற்றிப் பேசும் இலட்சியவாதி அவர்:

அவரது நாடகங்களைக் காலமுறைப்படி மூன்று கட்டங்களில் வரிசைப்பட்டுத்தலாம். 1920 களில் எழுதப்பட்டவை உலகப் போரின் பின் எழுந்த புதிய நம்பிக்கைகளின் குதாகலத்தையும் மனமுறிவையும் பிரதிபலிக்கின்றன, அவரது நாடகங்களுள் முதலாவது மேடையேற்றப் பட்டது 'இரவின் மேளங்கள்'. பேபார் முடிந்து ஊருக்கு மீண்டும் போர்வீரனைக் கதாநாயகனாகக் கொண்டது. மியூனிக் நகரப் பூரட்சியில் பங்குபற்றிய பிரேரிக்கிறன் அனுபவம்' இதில் பிரதிபலிக்கிறது. 1929 வரை அவரது நாடகங்கள் அவர் அங்கத்துச் சுவையுடன் பிரதிபலித்த சமுதாயத்தைப் போலவே எந்தக் குறிக்கோளையும் காட்டுவனவாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் நாஜி கட்சியின் எழுந்த எவ்வளவு தீவையை விளைவிக்கும் எனுணர்ந்த அவர் தீவிரமாகப் 'பொதுவுடைமைக்கொள்கையைத் தழுவி வினார்' இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். 193' களில் உலகெங்கும் பரவிய பொருளாதார மந்தம் ஜேர்மனியையும் பாதித்தது.

அரசியல், சமூகப்பிரச்சனை தாங்கிமுடியாது வெடிக்கும் நிலையை எழுதியது. 'தனக்கென ஒரு குறிக்கோளை வகுத்து அதற்கெனத் தன்னை அர்ப்பணித்த எழுத்தாளன் கைகட்டிக் கொண்டு சும்பா இருக்க முடியுமா?' பிரேரிக்கிற பிற கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து தீவிர அரசியலில் ஈடுபட்டார். பாடசாலைகள், தொழிலாளர் நிறுவனங்கள், அரசியற்கட்சிகள் ஆகியவை இயக்கத்தை வளர்க்க நல்ல வாய்ப்பையளித்தன. இவற்றில் கருத்துப்பிரசாரம் செய்யும் நோக்கமாக எழுதப்பட்டவையே பிரேரிக்கிறன போதனு நாடகங்கள், முன்னர் யேசுசபைக் குருமாரும் மனிதாயதவாதிகளும் நாடகங்கள் மூலமாகக் கருத்துப் பூரட்சி செய்ய முனைந்த வழியைப் பின்பற்றிப் 'புதிய தீவிரவாதிகளும் கலைப்படைப்பின் மூலம் மக்களிடையே சிந்தனை வேகத்தை வளர்க்க', முற்பட்டனர். ஆங்கிலம் மூலம் ஜப்பானிய இசை நாடகங்கள் பற்றியறிந்த பிரேரிக்கிற அதே முறையைக் கைக்கொண்டார்.

மிக எளிமையான வசனங்கள், இசைப் பாடல்கள், நடிகர் நேரடியாகச் சபையோரிடையே கருத்தைப் புகுத்துதல் போன்ற முறைகளைக் கையாண்டு அவைக்கள் எத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 'மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதை நோக்கமாகக் கொள்ளாது, அறி வு ஊட்டுவதையே முதற்கருமமாகக் கொண்டனர். முதன் முதலாக விமானத்தில் அதலாந்திச் சமுத்திரத்தைக் கடந்தவரை வைத்துத் தமது முதற் போதனு நாடகத்தை ஆக்கினார். தமது விருப்புக்குரிய விடயமான 'இயற்கையை வென்று உருமாற்றம் செய்வது மனிதனின் எதிர்காலத்துக்கு என்ன பொருளாத் தரும்' என்பதை இதன் மூலம் வலியுறுத்தினார். இதனைப் பின்னோக்கரும்

காக வாலெவி நாடகமாக எழுதிய அவர் மேடையின் பின்புலத்தில் கதையின் தத்துவத்தை எழுத தொடங்கிவிட்டார். பின்னர் அதைப் 'பரிசோதனை சுள்' என்ற நூல்வரிசையாக வெளியிட்டார். [பின்னர் கலையாக்க அனுபவ முதிர்ச்சியின் விளைவாக எழுதிய 'கவிலியோ' வில் இதிலுள்ள சிறப்பம்சங்க ளெல்லாம் மேலும் தெளிவாயும் ஆழமாயும் தோற்றுமளிக்கின்றன.]

அடுத்த போதனு நாடகத்தில் நாலு விமானிகள் அத்திலாந்திக் யாத்திரையில் விமானம் உடைந்து விழுகின்றனர். அவர்கள் இறக்கும் ஆபத்தில் இருக்கின்றனர். தன்னீர் கேட்கின்றனர். அவர்களுக்கு உதவுவதா இல்லையா என்ற பிரச்சனை கோரல் பாடுவோரால் எழுப்பப் படுகிறது. அவர்கள் அதற்கு விடை கூறும்போது இரண்டு 'கன்னை' களாக — கற்றேர் குழு, பாராக் குழு — எனப் பிரிந்து விடுகின்றனர். பிரச்சனை ஒரு விவாதமாக உருப்பெறுகின்றது: 'மனிதன் மனிதனுக்கு உதவுகிறான்?' 'விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் எவ்வாறு மனித நாகரிகத்தை உயர்த்துவான்' என்று கோரல் குழுத் தலைவர் பாட, 'அவை உனவு மலிவாக விடைக்க உதவுவதையே, அதற்கு மாருக நகரங்களில் வறுமை பெறுகியது; மனிதன் யார் என எவரும் அறியார்' என்று கோரல் பதிலுக்குப் பாடுகிறது. 'பின்புலத்தில் மனிதனை மனிதன் கொன்று குவிக்கும் படங்கள் நிழலாடுகின்றன' 'மனிதனுக்கு மனிதன் உதவுதில்லை' என்ற முடிவு பெறப்படுகின்றன. பாமரர் குழு ஹிம்சை நிறைந்து உலகத்தில் அதை ஒழிக்க வேண்டும்; உதவேகோரிப் பயனில்லை என்று பாடுகிறது; 'உலகத்தை மாற்றி

யமைப்பது ஓன்றே வழி என்கிறது' ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தனிமனித்துவத்தை அழித்து இயற்கையுடன் ஒன்று படவேண்டுமெனக் கோரிய பிரேரிக்கிற இப்போது அதனை அழித்து, ஒரு புதிய சமூகப்புனர் உத்தராணத்தை — மீட்டபை — வற்புறுத்துகிறார்.

தமது இறுதி நாட்கள்வரை 'பிரேரிக்கிற வன்முறை என்ற பிரச்சனையால் மனக்குழப்பம் எய்தினார். உலகில் வன்முறை ஆணை செலுத்துவ்வரை அதனை வெல்லுதற்கு வன்முறையையே பிரயோகிக்க வேண்டும். மூளைக்கொண்ட கொண்டே மூளை எடுக்க வேண்டும். வன்முறையே வன்முறையை அழிக்கும்' என்ற முரண்பாடு உலகில் காணப்படுகிறது;

அன்பு நெறி அத்திவாரத்தை எம் சமுதாயத்தில் அமைக்கும் போது பாரதாரமான விளைவுகள் உண்டாக மாட்டா என்று எப்படிக் கருத இயலும்? இவ்விடையுக்கு விடைகாண முயல்கிறார் பிரேரிக்கிற. 'புறநடையும் விதியும்' என்ற தமது பேராதனை நாடகத்தில். இதற்கு முன் மனிதன் மனிதனுக்கு உதவுதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அப்படி மனிதன் உதவ முன்வரும் போது, என்ன நிகழ்கிறது?

ஆசியப் பாலைவனம் ஓன்றுக்கூடாக ஒரு வியாபாரி விரைந்து செல்கிறார். புதிதாகக் கண்டுபிடித்த எண்ணென்கிற கிணறு ஒன்றைத் தனக்குப் போட்டிடுக்கொண்டு விடுகிறது; மனிதன் விடைக்க உதவுவதில்லை என்று முடிவுக்கு முன் சென்று அடைந்துவிட முயல்கின்றன. ஒரு சுதேச வழிகாட்டிம் கூவியானும் அவனது பொருட்களைக் கொண்டு செல்கின்றனர். சந்தேகப் பிராணியான அவன் எப்பொழுதும் தற்பாது காப் புனர்ச்சியடையவன். சர்வமுழும்

கட்டுரைமும் நிறைந்த நெஞ்சினன், வழிகாட்டி. கூவியாளைக் கடுமையாக நடத்தவில்லை: பயணத்தை இன்னும் விரைவில் முடிக்கவில்லை என்ற கோலத்தில் அவனை வேலை நீக்கி கிடுகிறோன். தனியே ஆபத்தான வாயுநிதிர வழியில் அகப்படுகிறோன். அவன் தாகத்தால் தவிக்கும்போது கூவியாள் தன் தண்ணீர்ப் புடியை நீட்டுகிறான். அவன் தனியைத் தான் தாக்கப்போகிறான் என்ற மனப்பிராந்தியில் வியாபாரி அவனைச் சுட்டுவிடுகிறான். பயணத்தின் முடிவில் அவன்மீது வழக்குத் தொடுக்கிறான் கூவியாளை ஸ்விதவை. கூவியாள் அவனே அவனுக்கு உதவ முன்வரவில்லை; தாக்கவே வந்தான் என நம்பியது சரியே என்று நீதிபதி கருதி அவனை விடுதலை செய்கிறார். அவர் அளித்த தீர்பு: ‘கற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட வியாபாரி தற்பாதுகாப்புக்காகவே இச்செயலைச் செய்தான். அது சரியை நிருபிக்கப்படக் கூடியதே. அவன் உண்மையில் அச்சுறுத்தப்பட்டானு அல்லது அச்சுறுத்தப்பட்டதாக நினைத்தானு என்பது அடிப்படைக் கேள்வியல்ல. அச் சந்தர்ப்பம், குழந்தையில் அவன் அப்படிப் பயந்தான். குற்றவாளி இத்தால் விடுதலை செய்யப்படுகிறான்; இறந்தவனின் மனவியின் வேண்டுகோள் மறுக்கப்படுகிறது’

பிறேஃக்ரின் கருத்துப்படி நாம் வாழும் இந்த உலகில் வரிம்சையும் பயமுறுத்தலும் சர்வ சாதாரணமாக நிலவுகின்றவை என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. இதுதான் விதி. எமது நீதி பரிபாவன முறையும் இதை அப்படி யே ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது. புறநடைகள் உண்டு; அவை நம்மை அதிசயத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. அவை நிகழமுடியும் என நாம் நம்ப

முடியவில்லை. ஏனெனில் இரக்கம் காட்டுதல் அதனைச் செய்பவானுக்கு ஏதோ ஒரு விதமான துரோகக் செயலாக இருக்கலாம். ‘ஹிமசை நெறியில் அமைந்த ஒரு முறை எல்லாச் செயல்களையும் ஹி ம் சை ஆகிய அளவுகோலைக் கொண்டே அளக்க முயலும்’ எனெனில் இக்காலம் குழப்பம் நிறைந்த காலம். ‘ஓமுங்குப்படுத்தப்பட்ட ஓமுங்கைனமும் திட்டமிடப்பட்ட திட்டமற்ற நிலையும், மனிதத்தன்மையற்றுப்போன மனித சமூகமும் அமைந்த காலம்’ இந்தச் சூழ்நிலையில் மனிதப் பண்பு என்பது காணக்கிடைக்காத பண்டம்; புறநடையானது. எவ்வெளுவன் மனிதப் பண்பை வெளிப்படுத்துகிறானே அவன் அதற்குரிய பயண அனுபவிக்க வேண்டியதுதான்’ இதனால் பெறப்படும் முடிவு என்ன? எதையும் மாற்ற முடியாது என்று விட்டுவிடக்கூடாது.

இப்போதனு நாடகம் இந்த வகையில் கலைப் பூரணத்துவத்தின் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து விட்டது எனக் கணிக்கின்றனர் விமர்சகர்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக இதில் வருங்காலத்தில் என்ன நிகழும் என்ற தீர்க்கத்தரிசனமும் அதற்கு மேலும் செய்யப்பட்டி ருப்பதால் அது ஜேர்மனியில் மேடையேறவில்லை: (937 ல் ‘சர்வதேச இலக்கியம்’ என்ற மாஸ்கோ சஞ்சிகையில் வெளி வந்தது) இதனை 1947 ல் பாரி ஸ்லே மேடையேற்றினர்.

சிங்களத்தில் ‘ஹானுவட்டெடுதாவக்’ என மொழிபெயர்கப்பட்ட ‘கோக்கேளிய சோக் வட்டம்’ பிறேஃக்ரின் அது உன்னத சிருஷ்டி என்பர். அமெரிக்காவில் சுயதீவாந்தர சிட்சை விதித்துக் கொண்டு வாழ்ந்த

காவத்தில் (1944 ல்) இதனை எழுதினார். சோவியத் நாட்டி வூன்ன ஜோர்ஜியா மாகாணத் தில் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் துப்பாக்கி கண்டு பிழிப்பதற்கு முன் நிகழ்ந்ததாகக் கற்பனை செய்து எழுதப்பட்டது.

முன்னுரையாகவரும் காட்சியில் 1945 ல் இரு ‘சோவியத் கூட்டுப்பண்ணைகள்’ கூடி ஒரு பள்ளத்தாக்கு தம்முள் எதற்கு உரிமையாக வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கின்றன. அவைகளுக்குக் கூறிய கதையே பிரதான நாடகமாகும். ‘வர்க்கபேதமற்ற சமூகநிலை’ அதன் ஆரம்பமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. முரண்பாடுகளும் அவற்றின் தீர்வும் ஆபத்து நிறைந்த, ஆனால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பழங்கால நிகழ்ச்சிகளாகக் காட்டப் படுகின்றன. 1944 ல் அதனை எழுதியபோது பிறேஃக்ரிம் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான நிலையைக் கற்பணியில் கண்டு எழுதினார். ஒரு ஜோர்ஜிய நகரத்தின் ஆளுனர் பிரபுக்கள் புரட்சியினால் பதவி யிழக்கிறார்: உயிர்துறக்கிறார். அவர் மனவிக்கைகளை மகனை விட்டு விட்டு ஒடிவிடுகிறான். கருஷா என்ற வேலைக்காரி அதனைப் பராமரிக்கிறார். அதனைக் காப்பாற்றத் தன் கோதரனின் இல்லம் இருக்கும் மலைப் புறமாகச் செல்கிறான். அங்கு அக்குழந்தைக்குப் பெயரும் அந்தன்தும் அளிப்பதற்காக இறக்கும் தறுவாயிலுள்ளவாகைக் கருதப்பட்ட ஒரு விவசாயியையும் மணக்கிறான். புரட்சி முடிந்தபின் ஆளுனரின் மனவிக்கைகளை அனுப்பிக் கருஷாவையும் குழந்தையையும் அழைக்கிறார். குழந்தையைத் தன்னிடம் ஒப்புக்கொடுகிறார். அவையில் அமர்ந்திருப்பவர் ஒரு கணமேனும் தான் நாடக அரங்கில் இருப்பதை மறக்காமல் செய்வது ஒரு நல்ல நாடகத்தின் பண்பு என்போம்.

அரங்கு பற்றிய புதிய கொள்கை

மாறும் ஐரோப்பாவில் ‘நாடக அரங்கு’ என்ற நூலில் (1928) ருஷ தயாரிப்பாளர் வத்தங்கோவின் தினக்குறிப்பிக்கொலை இருந்து ஒரு கருத்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நாலாம் அங்கத்தில் பின் நோக்கித் திருப்பும் உத்தியைக்

இதற்கு மறுதலையாக ஸ்ரன்னில் வங்ஸ்கி அவையினர் தாம் நாடக மன்றத்தில் இருப்பதை முற்றுக மறந்துவிட வேண்டும் என்கின் நது. இதனை அப்படி யே பிரெஹ்கிற்றுக்கும் ஏற்றிக் கூற வாம். ‘ருஷ்யா—ஜேர்மன் உறவுகள் நன்றாயிருந்த புரட்சிக்குப் பிந்திய காலப்பகுதியில் அரசியல் வாதிகளும், கலைஞர் களும், மார்க்ஸின் நாட்டைப் போலவே வென்னின் நாட்டையும் தம் சொந்த நாடாக உணர்ந்தனர். பொதுவுடையைக் கலையின் கடும் வரைவிலக்கணத்தை இன்னும் அரசியல்வாதிகள் வகுக்க வில்லை’ கலைஞர்கள் பழைய மரபுகளைக் கைவிட்டுப் புதிய அரங்கக் கொள்கைகளை வளர்த்தனர். இவற்றுல் பாதிக்கப்பட்டார் பிரெஹ்கிற். அவர் தமது ‘கலிலோ’ நாடகத் தயாரிப்பு பற்றிய குறிப்பில் கூறுகிறார்:

‘பொதுமக்கள் தாம் நாடக அரங்கில் அமர்ந்திருப்பதை ஒரு கணமேனும் மறந்து விடக் கூடாது’

இக்காலப் பகுதியில் இத்தாயில் பிராண்டெல்லோ என்ற நாடகாசிரியரும் பழைய அரங்க முறைகளை மாற்றிப் புதிய உத்திகளைக் கையாண்டனர். ஜேர்மனியிலும் அவரது நாடகங்கள் அரங்கேறின. நடிகர்கள் ருஷ்ய நாடகங்களில் அரங்கினின்றும் இறங்கி அவையினருடன் கலந்து விடுவதுபோல, இத்தாயிய நாடகங்களில் நடிகர் பாதிக்கிறத் தைத் தாண்டி அவையினருடன் ஒன்றிவிடும் முறை தோன்றியது. அவர்கள், இயல்பிலேயோ உணர்ச்சித் தூண்டுதலிலோ நடிகராயிருக்கக் கூடாது. தம் உள்ளக் கிளர்ச்சிகளைக் கடுமையாகப் பகுத்தாய்வுக்குட்படுத்த வேண்டும். தாம் ஏற்றுள்ள பாதிக்கிறத்தைக் கண்ணாடியில்

சென்னை
நர்மதா வெளியீட்டாளர்
சமீபத்தில் வெளியிட்ட

பொமினிக் ஜீவாவின்

அழுத்திலிருந்து

ஓர்

இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்
ஒரு பரிமை வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகை யுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

பார்ப்பது போலப் புறம்பாக நின்று பார்க்கவேண்டும். நடிப்பு, முகபாவை, சொற் செட்டு அனைத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். எனவே நடிகனுக்கு ஒரு புதிய சுயவிமர்சன நடிப்பு முறை அவசியமாகின்றது.

பிரெஹ்கிற் இக்கருத்துகளால் பாதிக்கப்பட்டார். (பிராண்டெலோவின் மார்க்ஸீய அபிவிருத்தியே பிரெஹ்கிற் எனச் சில விமர்சகர் குறிப்பிடுவதுண்டு,) அன்றியும் வர்த்தக ரீதியில் அமைந்த நாடகங்களின் பாதிப்பிலிருந்து பொதுமக்களை விடுதலைச் செய்ய வேண்டுமாயின் கீழ் நாட்டு நாடக முறைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டுமெனக் கண்டார். சௌ, யப்பானிய நாடக உத்திகளைப் பெற்றும் பயன்படுத்தினார்.

வெளிநாட்டுக் கடிதங்கள்

முன்னர் போல மாதம் மல்லிகை கிடைப்பதில்லை சில காலமாக விரலியிருந்த இலக்கியப் பசிக்குச் சிறு இரை கிடைத்தது போல நவம்பர் 82 மல்லிகை கையில் கிடைத்தது. பரப்ரவென்று படித்து முடித்தேன். பெரிய நிம்மதி. சி. சுதந்திர ராஜாவின் ‘அன்னம்மா வீட்டு ஜன்னல்’ பல உண்மைகளைச் சொல்கின்றது. தன்னிலும் வசதி குறைந்தவர்களின் வீடுகளின் பிள்ளைப் பேறுகளுக்கு முட்டை எடுத்துச் செல்லாத அன்னம்மாக்களை இக்கதை நன்றாக்கச் சாடுகின்றது. சமுகத்தின் இன்றைய வகுக்கிறத் தவர்னாங்களைக் காட்டும் ஜன்னலாக இக்கதை இருக்கின்றது. சுதாராஜ் எழுதிய ‘யாரோ ஒருவன்’ சராசரி இளாஞ்சுர்களின் ஊர்க் குணங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தாங்கள் பெண்கள் மீது பகிடிவிட்டுக் கொண்டு அப்பாவிகளைக் குறைகாணும் இன்றைய ‘ஊர்ப்பொடியன்’ களை எண்ணி மனமுடையும் இவரது வார்ப்பு நன்றாக உள்ளது. மேமன்கவியின் ‘கொழும்புப் புராணம்’ மறந்துபோன நொரில் ஞேட்டையும் பெற்றுவையும் ஞாபகப்படுத் தியது. தூண்டில் பகுதி இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய உங்கள் அனுபவக் கருத்துக்கள் அவ்வளவும் உண்மை. உங்களது ‘மன்னின் உறவுகள்’ கட்டுரையைப் படித்த பின்னராவது ஈழத்து நூல் விற்பனையாளர்கள் எமது சஞ்சிகைகளைக் கருத்தோடு விற்று உதவுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். குமரிக் கட்டோரம் குறிவைத்துப் பறக்கும் அமெரிக்கக் கழுகைப் பற்றிய புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதையும் படித்தேன். போர்க்குணம் மிக்க கூர்மையான கவிதை. அல்வாயூர்க் கவிஞர் அமரர் செல்லியாவின் படத்தை அட்டையில் போட்டுத் திரு. கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் கட்டுரையையும் பிரசரித்ததன் மூலம் மறைந்த அக் கவிஞரைத் தக்க முறையில் கொராவித்துள்ளீர்கள். இவரது போராட்டங்கள் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்விலை மேற்கொள்ளத்தக்க தகுதி வாய்ந்த வர்திரு. சிவத்தம்பி அவர்களே என்பதை அவரது கட்டுரை புலப் படுத்துகின்றது. இவரது கட்டுரை இறுதியில் அரசியல் நிருப்பந் தங்கள் ஏற்பட்ட பின்னரும் கூடக் கோயில்கள் இன்னும் உண்மையாகத் திறந்துவிடப்படவில்லை என்பது இலங்கைத் தமிழினத்தின் தோல்வியே தவிர்த் தனிப்பட்ட செல்லையாவின் தோல்வியல்ல என்ற வரிகள் உண்மையானவையும் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கவையுமாகும்.

பாரதி நூற்றுண்டில் பாரதிபற்றிய அனேக கட்டுரைகளை எழுதிய பேராசிரியர் கைலாசபதி மறைந்தார் என்ற நம்பமுடியாத செய்தியையும் பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிந்தேன். நவம்பர் மல்லிகையில் ‘பாரதியியலுக்கு ஒரு பங்களிப்பு’ என்ற அவரது கட்டுரையும் கம்பீரமான புகைப்படத்தையும் பார்த்த எனக்கு

இந்த மாமலையின் மறைவுச் செய்தி பேரிடியாக இருந்தது. ஈழத்து இலக்கியகாரர்களின் போர்க்குரல்களாக மல்லிகை ஒரு புறத்தேயும் பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றேர் மறு புறத்தேயும் நின்று வளம்படுத்தி வரும் இவ்வேளையில் தும்ரென்று இலக்கிய நெஞ்சங்களைத் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு அமரராவார் என்று யார் நினைத்தார்கள். 'கைலாஸ்' என்று உங்கள் வாயில் அடிக்கடி சொல்வீர்களே..... இனி யாரைச் சொல்லப் போகிறீர்கள்? தேவன்— யாழ்ப்பாணமும் மறைந்துவிட்டாராமே! நாடகம், நல்ல சொற்பொழிவு. நல்ல மொழிபெயர்ப்பு எல்லாமே தேவன் அல்லவா? அவர்கள்து மலரடிகளுக்குக் கடல் கடந்து வாழும் எமது நினைவஞ்சவிகள் உரித்தாகட்டும்.

குவைத்.

நெல்லை க. பேரன்

வழக்கமான உற்சாகத்தோடு இந்தக் கடிதத்தை எழுத முடிய வில்லை. எங்களது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவும், உங்களது துயர வில் பங்கு கொள்வதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் இதனைக் கண்தத் இதயத்தோடு எழுதுகிறேன்.

மதுரையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டினையொட்டி காலேஜ் ஹவுஸ் மாடியில் மூன்று கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. அதில் தாங்களும் பிற ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களும், கவிஞர்களும் ஆர்வத்தோடு பங்கு ஏற்று உரையாற்றுகிறீர்கள். அப்போதுதான் எங்கள் சிந்தை கவர்ந்த அறிஞர் க. கைலாசபதி அவர்களைச் சந்திக்கும் பேறு பெற்றேன். ஓ! அந்த இனிய முகம் இன்னும் கூட நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கிறது. ஆனால் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. மற்ற எல்லாரையும் அறிமுகப்படுத்திய தாங்கள் கூட அவரை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கவில்லை. அதற்காகப் பெரிதும் வருந்தினேன். அந்தத் துயரம் இமயமலை யளவுக்கு உயர்ந்து உள்ளத்தை இப்போது வாட்டி வதைக்கிறது.

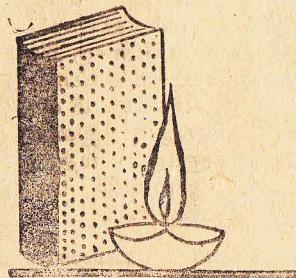
'பாரதியும் பொதுவுடைமையும்' என்ற தலைப்பிலான எனது நூல் குறித்த அறிவிப்பு தாமரையில் ஒக்டோபர் மாதம் வந்தது. அதைப் பார்த்ததும் அந் நூல் பிரதியொன்றை அனுப்பிவைக்கு மாறு அறிஞர் கைலாசபதி கேட்டிருந்தார். மறு தபாவிலேயே நூலினையும் அனுப்பி கடிதம் ஒன்றும் எழுதினேன். நூலினைப் பெற்றதும் நான் கேட்டிருந்த ஜயத்தினைத் தெளிவுபடுத்துப் பகுவியில் கடிதம் எழுதி இருந்தார்.

அவர் மறைவு தமிழ்க்கறும் நல்லுலகிற்கு ஏற்பட்ட மாபெரும் இழப்பு. அவர் இடத்தை யாரால் நிரப்ப முடியும் என்பதைக் காலந்தான் விடையளிக்க வேண்டும்.

தமிழகத்து இலக்கிய நெஞ்சங்களின் ஆழ்ந்த இரங்கல் அன்றை குடும்பத்தாரர்க்கும், இலங்கையின் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் தங்கள் 'மல்லிகை' வாயிலாகத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மானமதுரை.

நா. முகமது செரிபு

காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின்

யுகப்பிரசவம்

— ஒரு மதிப்பிடு

டி. எஸ். ரவீந்திரதாஸ்

இலங்கை எழுத்தாளர் காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன் அவர்கள் எழுதிய சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு நால்தான் 'யுகப்பிரசவம்'

முற்போக்குத் தமிழறிஞர் டாக்டர் கைலாசபதி இதற்கொரு முன்னாரையை அருமையான முறையில் எழுதியிருக்கிறார். இந்த முன்னாரையே விமர்சனப் பணியையும் நிறைவேசய்து விட்டிருப்பதால் இதற்குத் தனியாக ஒரு விமர்சனம் தேவைதானு என்ற கேள்வி என்னுள் எழுந்தது.

விமர்சனங்கள் நிறைய வந்தால் படைப்பாளிகளை அவை பெரிதும் ஊக்கப்படுத்தும். ஆரோக்கியமான படைப்பாளியை மேலும் நெறிப்படுத்த அவை நிச்சயம் தேவையே. ஒரு வாசகன் என்கிற முறையிலும் இத் தொகுப்பின் சில உன்னதாளர் கதாபாத்திரங்களை ஆகமசுத்தியோடு தரிசித்ததையும் சில வற்றேரு கதாசிரியருடன் சேர்ந்து நானும் மூர்க்காவேசமாகச் சண்டையிட்டதையும் சிலரின் துயரவாழ்வுக்காக இதயம் கசிந்து அழுததையும் பொங்கியெழும் உத்வேகிகளுடன் புளகாங்கிதை மடைந்து போராட்டக் களை களுக்குப் புறப்பட்டுப் போன தையும் இதர வாசகர்களுக்கு வேண்டும் என்கிற விவரதை

எடுத்துச் சொல்வதில் ஒரு தனி இனப்பம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

தமிழ் நாட்டிலும் எழுத்தாளர்கள் எண்ணற்றேர் உண்டு. அடிப்படையில் ஆரோக்கியமாகவும், உள் நோக்கத்தில் உன்னதமாகவும் இருப்போரை சதவீத அடிப்படையில் கணக்கிடுகிற பேரது இலங்கையே முதலிடம் வகுக்கிறது என்பது என் கருத்து. இன்னும் சற்று விவரமாகச் சொல்வதென்னில் 'அவநும்பிக்கை, அராஜகவாதம், அன்னியமாதல், அக உலைச்சல்' போன்றவைகளில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் ஏழுத்தாளர் கும்பலதான் தற்போது தமிழ்நாட்டில் என்னிக்கை அளவில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

வர்க்கப் போராட்டத்தில் நம்பிக்கை பெற்று, அதற்கேற்ப சில முற்போக்கான கதைகளை சிறுமித்தவர்கள் கூட இன்று அவநம்பிக்கைக்கும் மிதவாதத் திற்கும் இரையாகிப் போன அவலங்கள் இங்கே ஏற்பட்டு வருகின்றன.

நிறைய எழுதவேண்டும், பெரிய பத்திரிகைகளில் எழுதவேண்டும், பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்கிற விவரதை

கெட்ட வேட்கைகள் தொடர்ந்து முற்றுகையிட்டு என்ன ற் ற எழுத்தாளர்களின் ஆளுமையை வீழ்த்தி விடுகின்றன.

இந்த வீழ்ச்சியிலிருந்து பாது காத்து எழுத்தாளர்களுக்கு எதிர் கால விடி வெள்ளியைப் பற்றிய நம்பிக்கையை ஊட்டி பணம், புகழ், போதைகளை அர்த்தமற்ற தாக்கி சமுதாயத்துக்கேற்ற— அதன் மாறுதலுக்கேற்ற படைப் பாளிகளாக உருவாக்கி — நெறிப் படுத்த ஒவ்வொரு மொழிக்கும் கலை இலக்கிய இயக்கங்களும் தலைமுறையை உருவாக்க வேண் டுமென்ற ஆரோக்கிய உணர்வு மிக்க ஆசானகளும் தேவை.

தமிழ்நாட்டில் முற்காலத் தில் ஜீவாவும், தற்காலத்தில் பேராசிரி வானமாமலைக்குப் பிறகு இலக்கியத்தின் இளைய தலைமுறையை நெறிப்படுத்தி வளர்க்க வேண்டுமென்ற அக்கறை கொண்ட ஆசான்கள் குறைவு. அந்தப் பஞ்சம் இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எங்களைவிடக் கொடுத்து வைத்த வர்கள். தமக்குப் பிறகும் தமது இலக்கியப் பாரம்பரியம் தொடர வேண்டும் என்று பணியாற்றிய டாக்டர்கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, டொம் னிக் ஜீவா தியாகம் செறிந்த திசைகாட்டிகளாகவும் மாலுமிகளாகவும் திகழ்கிறார்கள்.

ஷுகப்பிரசவம் பற்றி ஒரே வரியில் சொல்லுதென்றால் இது வரை நான் படித்த சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் என்னை வெகு வாகப் பாதித்தது இருவே.

பொதுவாக இலங்கை தமிழ் கெட்பதற்கு இனிமையாக இருக்குமே தவிர படிப்பதற்குச் சிரமாக இருக்கும் என்றே நான் எண்ணியிருந்தேன். இந்த நூல் அந்த எண்ணத்தைத் தகர்த்து விட்டது.

இளக்களையும், சின்னங் சிறு சுகளையும் காதல் புரிய வைத்து அவைகளின் காமக் களியாட்டங் களையும் பொழுது போக்கு அட்ட காசங்களையும் பட்டியல் போட்டு, அதுவே படைப்பிலக்கியம் என்று பிதற்றிக் கொள்ளும் ‘இளமைக்கதை’ யாளர்களுக்கு மத்தியில் ஜெகநாதன் இமயம் போல் கம்பீரித்து நிற்கிறார்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுவதுபோல, ‘பாத்திரத் தேர்விலும் வார்ப்பிலும் தனது தலைமுறை எழுத்தாளரிடையே தனித்தன்மைகளுடன் விளங்குகிறார்’

கல்லூரிகள், அலுவலகங்கள், தொழிற்சாலைகள் போன்ற வையில்லாமல் சாதாரண கிராமங்களையும், கோட்டங்களையும், கடற்கரைகளையும், மட்டுமே களங்களாக அமைத்து அவைகளில் கடைகோடியில் நடமாடும் உயிரற்ற ஜெடங்களை கதாபாத்திரமாக்கி — தனது வர்க்கப்பார்வையின் வண்ண ஒளியால் அவைகளை அபிஷேகிக்கும் ஆற்றலை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

இச் சிறுகதைகளில் வரும் பாத்திரங்களில் பெரும்பான்மையானவை வயோதிபர்களைப் பற்றியது. இந்த இளம் வயதிலேயே ஜெகநாதன் வயோதிபர்களின் உணர்வையும் உள்ளத்தையும் இவ்வளவு துல்லியமாகவும் ஆழமாகவும் படைத்திருப்பது நம்மை வியப்பிளாழ்த்துகிறது. பொதுவாக வயோதிபர்களைக் கேளிப் பொருளாகக் கருதுவதும் அதிகப்பட்சம் போன்ற அவர்களை வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் விலக்கி வைப்பதும்தான் வழக்கம். ஆனால் இங்கோ முதியவர்கள் தமது இதயங்களைக் கீறி அதன் ரத்தத்தால் அக்கினிப்பிரவேசம் செய்கிறார்கள். தமிழைப் புரிந்து கொள்ளுமாறு விட்டது.

புலம்புகிறார்கள்: தமக்கு மனிதா பிமானம் உண்டு என்று மன்று கூகிறார்கள். வரப் போகிற எதிர் காவத்தை வாழ்த்துகிறார்கள். அதற்கான போராட்டத்துக்கு ஆன்ம சுத்தியோடு ஆசி வழங்குகிறார்கள். நம்மைப் போல் எத்தனை சமரசம் செய்தேனும் எப்படியேனும் வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்ற வேட்கையில்லாமல் இந்தக் கேடுகெட்ட சமுதாயத் தில் சீக்கிரமே செத்தொழிந்தால் தேவலை என்று கூட சலித்துக் கொள்கிறார்கள்.

பெற்ற அன்னை எப்போது சாகப் போகிறார்கள் என்று ஒவ்வொரு கணமும் காத்துக் கிடக்கும் பிள்ளைகளைக் கண்ட செல்லம்மாக் கிழவி என்னமாய்த் தனக்குள் குமைந்து போகிறார். இவள் படுகிற மன அவஸ்தை களைக் காண்கிறபோது கல் நெஞ்சக்கார மகளிடமிருந்தும் மகளி டமிருந்தும் நாமே இவருக்கு விஷமிட்டு விடுவித்துவிடலாம் என்று கூட ஆவே விக்கத் தோன்றுகிறது.

வெறும் பணம் சம்பாதிக்க மட்டுமே தாயகத்தை விட்டுப் பறந்து போகிற என்ன ற் ற இளைஞர்களைக் கண்டு பொரும்கிறார்ப்பரவிங்கம். தன் மகன்கடுமையாக நிலத்தில் உழைத்து அனுப்பிய சொற்பக் காசு அவருக்குச் சரங்கமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் ஓமானுக்குப் போய் ஏராளமான பணம் அனுப்பியும் அது அற்பமாகத் தெரிகிறது. மன்னிங்கே உழைப்பை வேண்டிக்கிடக்கிறது. உழைக்க வேண்டிய கரங்கள் எங்கோ ஒரு நாட்டில் கோப்பை கழுவிக் கொண்டிருக்கின்றன. சொந்த மன்னைப் பாழடைய விட்டு எங்கோ பறந்து விடுகிறார்களே என்று கிழவர் வருந்துகிறபோது.....

லட்சக் கணக்கில் அரசு செலவு செய்து ஒரு நபரை விள்ளானியாகவும் தொழில் நுட்ப மேதையாகவும் ஆக்கிய பிறகு பணப் பேராசையுடன் பிறந்த நாட்டை விட்டுவிட்டு மேலநாட்டுக்கு ஓடிப்போய் விடும் அவலத்தை நினைத்துப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது. ஒரு வயோதிப் பிவசாயிக்கு உள்ள தேசபக்தி கூட அதிகம் படித்த மேதாவி களுக்கு இல்லையே என்று என்னத் தோன்றுகிறது.

தனது கைவலையை தவறுத வாக ஒரு சிங்கைப் படகு அறுத்துக் கொண்டு போனதைச் சாக்கிட்டு — சிங்களவர்களைத் தாக்கியே தீரவேண்டுமென்று சில தமிழ் மீனவர்கள் துடிக்கின்றபோது அதை முழுமையாகத் தடுத்து — தகர்க்கிற போது மானிக்கம் மனிதருள் மானிக்கமாக மகத்துவம் பெறுகின்றார். ‘விலையைவிட மனிசர் தான் பெரிக’ என்ற இவரது வார்த்தை என்ன விலை கொடுத்தாலும் நினர்த்துவம் வார்த்தை.

இளைய தலைமுறையின் செயலும் சொல்லும் தன்னைக் குழப்பியபோதும் எதிர்காலம் இவர்களின் கரங்களில் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நிஜமாகவே நம்பிக்கை வைக்கும் மாரிமுத்துவின் மன விசாலம் மலைப்பை ஏற்படுத்துவதாகும். அதே நேரத்தில் ஆரோக்கியமான — அனுபவத்தாலேயே வர்க்க உணர்வு பெற்ற வயோதிக்கருடன் அழுக்கேறிய — ரத்தக் குழாயிலேயே சரணாடல் பித்துப் பிடித்த ஏமாற்றுக் கயமை படைத்த கோட்டான்களையும் ஜெகநாதன் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறார்.

தன்னைவிட ஏழ்மையான உழைப்பை மட்டுமே மூலதனமாகக் கொண்டுள்ள நாகனின் மனைவியின் கழுத்தில் அத்தி பூது

தாற் போல் படர்ந்துள்ள தங்கச் சங்கிலி — தனது மனைவியின் கண்ணெ உறுத்துவதும், அவனது எஜமான் விகவாசத்தைப் பயன்படுத்தி தனக்கு பணமுடை ஏற்பட்டுள்ளது என்று பொய் யுரைத்து அதனைப் பெற்று குரூர் இன்பம் காலாலும் கணபதிப்பின் கோயை நினைத்தால் நம் நெஞ்சில் கோபம் கொப்பவிக்கிறது. மனைவியின் ஆசையை மட்டும் அவர் நிறைவேற்றவில்லை. அதையும் மூலதனமாக்கி காசு பண்ணும் கயவாளித்தனம்தான் நம் கணக்களைச் சிவக்க வைக்கிறது. ஒரு சதவீத வட்டிக்கு வங்கி யில் அடைவு வைத்து மூன்று சதவீத வட்டிக்கு கிராமத்தவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கத் திட்டம் போடும் கணபதியை கழுவில் ஏற்ற முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் எழுகிறது.

வேப்ப மரத்தின் முதுகில் வேர்பாய்ச்சி செழித்து மதம் தர்த்து நின்று குருவிச்சை. குருவிச்சைகளை உதிர்த்தால் தரன் வேப்பஸரம் செழித்து நிமிரும் என்ற கதாசிரியரின் கடைசி வாசகம் காலத்திற்கேற்ற அறை கூவலாக காதில் நிறைகிறது.

வயோதிபக் கதாபாத்திரங்களை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து இவர்களின் குண நலன்களுக்கும் நடைமுறைகளுக்கும் சிந்தனைப் போக்கிற்கும் பொருளாதாரக் காரணிகளே அடிப்படை என்பதைத் துல்லியமாய்ப் புரிய வைத்திருப்பதுதான் படைப்பாளியின் சாதனை. அதற்கு உறுதினையாக சில இலைஞர்களையும் நமக்கு ஜெகநாதன் இனம் காட்டுகிறார். இப்படிச் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல—இவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்ற வேட்கையும் இவரில் பொதிந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பண்மர உரிமையாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து கள்

இறக்கும் தொழிலாளர்களைப் பணியவைக்கப் பட்டினி போட்டு பாடம் கற்பிக்கத் தீர்மானிக்கிற போது அவர்களுடன் சேர மறுத்து — தொழிலாளர்களுக்காக உறுதியாய் நின்ற தாயும், அவனது முடிவை ஆமோதிக்கும் மகனும், இவர்கள் நேசிக்கும் கள்ளிறக்கும் தொழிலாளி கந்தனும் நம்மில் ராவணனுக்கு எதிரே உயர்ந்து நின்ற அனுமான் போல் விஸ்வரூபமாய் நிறைகிறார்கள்.

வேறு குலத்துப் பெண்ணைக் காலவிப்பதோடு நிறுத்தாமல் கல்யாணமும் செய்து உற்றுர் உறவினரால் — அனைவராலும் நிராகரிக்கப்பட்டு கைபிடித்த வருங்கு கல்லுடைத்துக் கஞ்சிவார்க்கும் நிஜமான ஆம்பிளையாக வாழும் சுப்பிரமணியத்தின் மகனை நினைத்தால் நெஞ்சு சமிகிருதிருது.

ஆக... தொகுப்பில் காணப்படும் 19 சிறுக்கைகளில் அத்தனை கதா பாத்திரங்களும் இன்றும் நம் கணமூன்னே நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் சொல்லப்படும் சில ஆழமான கருத்துக்கள் இன்னும் நம் சித்தனையைக் கிளரிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

நாட்டுக்காக, நாட்டின் உற்பத்திக்காக உழைக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பு துளியுமின்றி சொந்த மன்னைப் பாழ்டைய விட்டுவிட்டு எங்கோ பறந்து விடுகிறார்களோ.....

உற்பத்திச் சாதனங்களைத் தமிழகம் வைத்திருக்கும் முதலாளிகள் தொழிலாளரை அடிமைகளாக்கப் பார்ப்பதற்குப் பெயரும் போராட்டம் தானு?

அவர்கள் பணச் சொந்தக் காரணகள். நாங்கள் தொழிலாளர்கள் என்ட வகையிலைதான் பேச்சுவார்த்தை இருக்கவேண்டும்.

குறைஞ்சு சாதி கூடின சாதி எண்ட முறையில் எடுத்த வாய்க் கெல்லாம் எங்களைப் பரிசு கெடுக் கிறமாதிரி வரப்படாது. அப்படி வந்தால் நாங்கள் ஓம்படமாட்டம்.

பாதையிலை முன்னார்கள் கிடக்கிறதுக்காகப் பயணத்தை விடப்படாது. முன்னார்களை அழிச்சுப்போட்டு முன்னேற வேணும்.

கணவன் மனிதனுக்க வாழச் சமூக விலங்குகளுடன் போராடிக் கசங்குவதையறிந்து கண்ணீர் வடித்தாள்

மிச்சம் நாலு குமரும் வாழாமல் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. என்ற மகனுக்கு ஒரு செப்பாலடிச்ச காசு கூட சீதனம் வாங்கமாட்டன். போன்ற வாசகங்கள் நீண்ட காலத்துக்கு நீடிக்கக்கூடிய பொன் மொழிகளாய்விளங்குகின்றன.

இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தைக் கூறியே ஆகவேண்டும். மிகப் பாரிய பல பக்கங்களில் பச்சையாக விவரிக்க வேண்டிய சம்பவத்தை ஒரேவரியில் நாசுக்காகவும் நாகர்க்மாகவும் சுட்டிக்காட்டும் ஜெகநாதனின் இலக்கிய சாமர்த்தியம் பாராட்டுக்குரியது.

‘என்னத்தைச் செய்தெண்டாலும் காசு வந்தால் போதாதா என்று அடித்துப் புரண்டு கொண்டு அடுத்தடுத்துப் புறப்பட்டார்கள் அக்கரைப் பச்சைநோக்கி.... மனைவியை, மக்களை அந்தந்தப்படியே போட்டுவிட்டுப் பறந்துவிட்டார்கள். ஆண்களுக்குத் தட்டுப்பாடு. புதிய பெருமூச்சகள் வீட்டுக்கு வீடுபெருகின்’ பல பக்கங்களுக்குப் பொழிப்புரை எழுதவேண்டிய விஷயத்தை ஒரே வரியில் குறளைப்போல் விளக்கிவிடுகிறார்.

எவ்வளவோ கடினமான விஷயங்களையும் சிந்தனைகளையும்

எனிய கதாபாத்திரங்களின் வாயிலாக அள்ளித் தெளித்திருக்கும் கதாசிரியரின் சமுதாய லட்சியமும் வர்க்க உணர்வும் பாராட்டிற்குரியதாகும். பேராசிரியர்களைசபதி குறிப்பிடுவதுபோல் நமது சொந்த அனுபவங்களை மட்டும் மன நிலை பாத்திரங்களின் அனுபவங்களையும் துணைகொண்டு வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்ள முற்படுகிறோம்.

சாதிக்கும் வர்க்கத்துக்கும் உன்ன நெருங்கிய தொடர்பையும் பிணைப்பையும் புரிந்து கொள்கிறோம்.

அவநம்பிக்கை, அராஜ கவாதம், அன்னியமாதல், அகஉளைச்சல் கோன்ற பொறிகளுக்குள் அகப்படாமல் நம்பிக்கையுடன் ஜெகநாதன் இலக்கியச்சிருஷ்டப்பில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார் என்பதையும் அறிந்து கொள்கிறோம். அனைத்திற்கும் மேலாக — மனிதனை மனிதன் சுரண்டி வாழும் நிலை அற்ற உலகினை உருவாக்கும் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள ஒரு நேர்மையுள்ள எழுத்தாளரின் இதயத்தில் பீறிட்டுள்ள இலக்கியப் பிரகடனம் இது எனலாம்.

இலக்கியப் புனிதத்துக்காகவும், கலாச்சாரக் கற்புக்காகவும் ஒப்புக்காகக் கதறியழும் ஒப்பாரிகள் இனிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

தற்கால இலக்கியம் தன்னை நிஜமாகவே பாதுகாக்கும் பாசனையில் இப்போது அடைக்கலமாகியிருக்கிறது. அதிலிருந்து புதிய பொலிவோடு புறப்பட்டுள்ள புதிய விடியல்தானைக் கட்டும்.

ஜெகநாதனின் யுகப்பிரசவம் ஜெகநாதனின் படைப்புக்கள் ஜெகநாதனின் உள்ளவரை ஜோவிக்கட்டும்.

பீடி உலகில் தலைசிறந்து
விளங்கும்

ஆர். வி. ஜி.

பீடிகளையே உபயோகியுங்கள்

ஆர். வி. ஜி. நிர்வாகம்
275, பீச் ரேட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 22130
தந்தி: ஆர். வி. ஜி.

விடிவுக்கு காத்திருக்கும்
ஒரு சின்னக் கிராமம்

புதுவை இரத்தினதுரை

மாசிப் பனிக் குளிரின், மடிக்குள்ளே.....

அச்சிறிய,

கிராமம் துயில் கொள்ளும்.

பூசிக் கிடக்கின்ற புகார் இருட்டுப்
போர்வைக்குள்

அந்தச் சிறு ஊரும்

அசைவின்றித் துயில் கொள்ளும்.

மின் விளக்கு ஏதும்

மினுங்காத

அந்த எழிற்

சின்னக் கிராமம்

சீக்கிரமாய் துயில் கொள்ளும்.

ஓலைக் குடிசைக்குள்

“உழவு மக்கள்” தாக்கமின்றி

காலை இறைப்புக்காய்.....

கணவிழித்துக் காத்திருப்பார்.

சந்தைக்குச் செல்ல.....

சரக் கேற்றி

வண்டிலெல்லாம்

அந்த இராப் பொழுதின்

அழிவுக்காய் காத்திருக்கும்.

வேலிகளில்..... கோழி

விடிபொழுதைச் சொல்வதற்கு

காவல் இருந்து,

கணவிழித்துக் காத்திருக்கும்.

ஏற்றி; இறக்காத

இராப் பட்ட விண்சத்தும்

காற்றில் கலந்து

காதுகளில் நின்றேவிக்கும்.

“செக்கன்ஷோ” பார்த்து

செல்லுகின்ற வண்டிலதின்

சக்கரத்தின் ஓசை

தலைவாசல் மீதிடிக்கும்.

“சங்கக் கடை வாச்சர்

தம்பண்ணர்” இருமுகின்ற

சிங்கச் சூரல் கேட்டு

சிலவேளை நாய் விழிக்கும்

நாய் விழித்தால்..... பின்னர்

நடுராவில் ஊளையிடும்.

பாய்விட்டு எழுந்து

பலபேர்கள் சுருட்டடிப்பார்.
 கையணப்பில் சிக்குண்டு
 களைத்த இளம் உடல்கள்
 பெய்யும் பனிக் குளிரால்.....
 பிறகும் இணைந்து கொள்ளும்.
 கிழக்கில்.....
 சிறு வெளிப்புக்
 கிறல்கள்.....
 சேவல்கள்
 வழக்கம் போல்..... இன்றும்
 வரவு சொல்லும் வாழ்த்துக்கள்.
 தோட்டக் கிணறேன்றின்
 துலாவிலிருந்து..... சினிமாவின்
 பாட்டொன்று வந்து
 பரவெளியில் கலக்கிறது.
 ‘அரசுவெளி அம்மன்’
 ஆலயத்தின்
 பூசைக்காய்
 விரையும் குருக்களுடன்
 விடிபொழுது போட்டியிடும்.

யாழ்ந்தில் தரமான தளபாடங்களுக்கு
 நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்.

டில்கா பேணிச்சர் பலஸ்

234, 236, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

24186

வாடிக்கையாளர்களின் வசதியை முன்னிட்டு புத்தாண்டுவரை
 இரண்டு மாதங்களுக்கு தவணை முறையில் கொள்வனவு செய்ய
 வசதி உண்டு என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

மேலும் விவரங்களை நேரில் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

வித்தியாசமான கதை!

க. சட்டநாதன்

பலரியில்தான் அது நடந்தது. காற்று அமுங்கி அசையாது கிடந்தது. அதன் இருப்பேலோன் குளிரில் தெரிந்தது. மூளைந் தண்டை நீவி, நேராக நீளத்துக்குக் குத்தும் குளிர். திட்டரெனக் கருமை கொண்ட மேகம் — ராட்சப் பன்னீர்க் குடமாய் திரட்சி கொள்ள, வானம் பட்டெனப் பின்து மழையாய்க் கொட்டியது.

தூற்றல் இல்லாமலே தொடங்கிய மழை. தடித்த தாரையாய் இறங்கிய பொழுது, மண் மணத்தது, கொள்ளியாய், நெஞ்சு முட்ட முட்ட மணத்தது.

இவன் படுக்கையை விட்டு எழுந்து, ஜனனல் திரையை விலக்கி வெளியே பார்த்தான்.

கிழக்குச் சாய்வில் தெரிந்த அந்தப் பெண் பாடசாலை, அதனை ஒட்டிய விளையாட்டு மைதானம். நேர் எதிரே இருக்கும் அம்மன் கோயில். அதன் அகன்ற பின் வீதி. சந்தைத் தெரு. அதிலிருந்து கீளைத் து மேற்கே ஒடும் புது வீதி. தூர, வீதியின் வடக்காக, பள்ளத்தில், ஒதுங்கி பத்துப் பதினைந்து குடிசைகள் எல்லாமே மழையின் பின்னணியில் அவனுக்குச் சித்திரமாய்த் தெரிந்தன.

பூமி தெப்பமாய் நனைந்து சிலிர்த்துப் போனதை இவன்

அவதானித்தான். ஏதோ பராக்கில் இவன் திரும்பிய பொழுது. முற்றத்தில் சௌமரத்தில் ஒற்றையாய் ஒரு காகம் — கழுத்தை புயங்களுக்கிடையில் குவித்த வாகில் — இறக்கைகளை தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். ‘சுரும்’ என்று அதனை விரட்டினான். அது அசையவில்லை. மீண்டும் விரட்ட வேண்டுமென அவனுக்கு ஏனோ தோன்ற வில்லை.

மனசோடு ஏதோ அழுத்த மாக கசந்து கரைந்து கொண்டிருந்தது.

பாத்ரும் பக்கம் போனவன் திரும்பிவந்த பொழுது, வீதியில் நீர் சமுத்திரமாய் வழி ந் து கொண்டிருந்தது. நீரின் சலசலப்பு இவனுக்கு சங்கீதமாய் இருந்தது.

‘என்ன மழை இது! அவன் அலுத்துக் கொள்ளவில்லை. கந்தோருக்குப் போகாமல் இன்று முழுவதுமே அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் போலி ருந்தது.

எதையுமே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அவனுக்குப் பிழிக்கும். தினம் தினம் பார்ப்ப தையே திரும்பத் திரும்பப் பார்ப்பதில் அவனுக்குச் சலிப்பே யில்லாத ஒரு திருப்தி.

மனசின் பாரமெல்லாம் இந்தச் சின்ன, சின்னப் பரவசங்களில் வேசாகி விடுகிறது.

ஏழு மனிக்கெல்லாம் இந்தத் தெருவே உயிர்ப்புக்கொள்ள, வெள்ளைப் புருக்களாய் சட்டத்துக் குதூகலித்து விரையும் அதைப் பெண் பாடசாலைச் சிறுமிகள்; கண்களை அகல விரித்து, இவைனப் பார்வையால் கொஞ்சவார்கள். தயக்கமேயில்லாத — கள்ளம் புகாத பருவத்துப் பார்வையும் கொஞ்சலும்!

‘உருத்திராட்சதாரியாய்,... சிவப் பழமாக உயர்ந்து வளர்ந்த அந்த மனிதர்! அவர்தான் அம் மன் கோயில் ஜயரோ? மேல் துண்டு அவரது பூநாலை மறைத்து விடுகிறது. குடுமியும் விழுதிப் பட்டையும் தடித்த சந்தனப் பூச்சம் பஞ்சக்சமும் — அவர் பூசகர்தான்!’

அவனது பார்வை பட்டு மனசோடு ஆகிப்போன அந்தப் பெண்! தனது தாவனித் தொங்கலின் தொய்வில் இவனது உயிரையே இழுத்துத் தீர்யில் தேவத்துக் கொண்டு போட்டு கொண்டிருந்தார்கள். அவனது மனை... குழப்பமில்லாத சிருஷ்டியின் ஒரு குழப்பமல்லவா!

குளிர்ந்த காலைப் போது களில், ‘ஜஸ் பழம் ஜஸ் பழம்’ என்று ஓடி ஓடி அலைந்து எதுவுமே விற்காமல் ஏமாற்றமும் சோர்வுமே மிஞ்ச, பரிதவிக்கும் அந்த ஒரைக் கால் சட்டை அனிந்த சிறுவன். அவன் முகத் தில் கவிந்து படரும் துயரம், எல்லாம் இவனது மனசு கொள்ள:

‘ஓ! இவர்கள் இன்று இந்தமழையில் நினைந்தபடி வருவார்களா?’ என நினைத்தான்டு

அவனுக்கு அவர்களை ‘மனசார’ பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது.

‘தம்பி கோப்பி ஆறுப் போகுது குடியன்’

அக்கா கோப்பியை மேசையில் வைத்துவிட்டுப் போனாள்.

அக்காவே கோப்பியை அவனது அறைவரை வந்து தருவது இவனுக்குக் கூச்சமாயிருந்தது. அவனேபோய் எடுத்துக்கொள்ள நினைப்பான். அது முடிவதில்லை. அந்த ஜன்னலும்... அவனும்... அவளது நினைவுகளும் அவனும்... அவனது புத்தகங்களுமே அவனை அந்த அறையில் கட்டிப்போட்டு விடுகின்றன.

குளிரில் கோப்பி அவனுக்கு அமிர்தமாய் இருந்தது. ரசித்துப் பருகியபடி ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்தான்.

மழை சற்று விட்டிருந்தது. லோசான் தூறல். பெண் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் நினைந்தபடி போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு குடையில் நான்கைந்தாய் நெருங்கியடித்து இழுப்புவதும் சில பிள்ளைகள் ரெயின் கோட்டில் அழுங்கி முகம் மட்டும் தெரியப் போவதும் இவனுக்கு வெடிக்கையாய் இருந்தது.

‘இன்டைக்கு இந்த மழையிலையும் பள்ளிக்கூடம் இருக்குதா? கூவி அழைத்து அவர்களைக் கேட்க வேண்டும் போவிருந்தது அவனுக்கு.

அவர்களைத் தொடர்ந்து, ஜயர் வந்து கொண்டிருந்தார். பஞ்சக்சம் தொடைவரை உயர்ந்து இருந்தது. வெள்ளத்தில் நினைந்துவிட வேண்டாமே என்ற கவனம் அவருக்கு

சந்தைத் தெருவில், தூரத்தில் — மிகத் தூரத்தில் அவன் வந்து கொண்டிருந்தாள், அது அவனேதான் என்பதை — எவ்வளவு தூரத்தில் வைத்தும் — இவனுல் கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

அவள் அந்தப் பாதையில் வந்து போவதே இவனுக்காகத் தான் என்பது போலிருக்கும். அதற்கு மாருக அவனுல் அதனை நினைத்துப் பார்க்க முடிவதில்லை.

நெருக்கத்தில் — அவளது இதழ்களில் கணிந்து உடையும் மெலிந்த சிரிப்பு; கண்ணி ல் உயிர்ப்புடன்பரவி நிற்கும் பரிவு, இவனுக்கு அவனுடன் ‘ஏதென்’ கதைக்க வேண்டுமெனும் தவிப்பை ஏற்படுத்தும்.

தவிப்பு அவனுக்கு மட்டுமா? அவனுக்கும் இருப்பதை அவனுல் உணர முடிந்தது.

பேசுவதற்கு ஒரு வார்த்தையேனும் ஏன் இவர்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. இவர்கள் பேசுவே மாட்டார்களா? பேச்சே இல்லாமல் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும் விந்தையா இது!

மழைத் தூறலைப் பொருட், படுத்தாமல் அவன் சர சரவென்று வீட்டை விட்டு இறங்கி வீதிக்கே வந்து விடுகின்றன்,

‘மனே..... இந்த மழையிலுமா வேலைக்குப் போக வேணும்?’

அவனுக்கு, அவனுடன் பேசுமுடிந்ததில் திருப்பதி. அவள் பேசுவில்லை. ஆனால் அவனுக்காக ஒரு கணம் நின்று பார்வையால் மட்டும் ஏதோ பேசி விட்டுப் போனாள்.

சாரலடித்து நீர் படித்த அவனது கூந்தலும் முகமும் இவனுக்கு தீப ஒளியில் துடிக்கும் கர்ப்பகிரக அம்பிகையின் பிரபையாய் ஒளிர்ந்தது.

அவன் தன்னுணர்வடைந்த பொழுது மழை கனத்துவிட்டதை உணர்ந்தான்.

தெப்பமாய் நனைந்த நிலையும் அவள் போவதையே இவன் பார்த்தபடி நின்றன.

பாதையில் அப்பொழுது அவனும் இவனும்தான் இருந்தார்கள்.

மழை பெய்து கொண்டு நெர்தது,

‘மழையிலை நனைஞ்சபடி இதென்டா.....?’

அக்காவின் குரல் தான்! வீட்டு விருந்தையில் இவை வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்றன.

இவனுக்கு வெட்கமாய்ப் போய்விட்டது.

‘அவனுடன்..... அவனது மனேவுடன் கதைத்ததை அக்கா பார்த்திருப்பானோ?’

தயங்கியபடி, படிஏறி வந்த வனின் தலையை அக்காதான் துவட்டிவிட்டாள்.

‘அக்காவின் இந்தப் பரிவு... மனசே கணிந்து கரைந்து போகிற பரிவு..... எதையுமே..... சொந்தமாய் தந்து நிற்கும் பரிவு..... ஜயாவும் அம்மாவும் இல்லை என்பதையே மறந்து போக வைக்கும் பரிவு..... இதற்கு.... இதற்கு விலையாக எதைத் தருவது?’

‘உன்றை மனசே மாஞ்ச போற மாதிரி அந்தப் பெட்டேற்றை அப்படி என்டா இருக்கு?’

அக்காவின் கேள்விக்கு இவனுல் எதைப் பதிலாகத் தராமுடியும். அவன் மௌனமாக இருக்கிறார்கள்.

அவன் தூரத்தை மொன்ற கலைக்க விரும்பவில்லை. அங்கிருந்து விலகி, அவன் அடுக்களைப் பக்கம் போனாள்.

அவன் தூரத்தை மொன்ற கலைக்க விரும்பவில்லை. அங்கிருந்து விலகி, அவன் அடுக்களைப் பக்கம் போனாள்.

அது, அவனுக்கு ஆறுதலாய் இருந்தது.

இவன் மீண்டும் ஜன்னல் திரையை நீக்கி, வீதியைப் பார்த்தான். உயிர்ப் பொட்டாக, தூர அவன் அசைந்து போய்க் கொண்டிருந்தாள். இவனது மனசு மிக ஏழையைப் பொட்டாக, சுலபமாக அவனத் தொடர்ந்து போய், மிகுந்த சொந்தமுடன் ஒருதரம் தொட்டுப் பார்த்து வந்தது.

எதையுமே மறந்து அவனின் அந்தப் பெண்ணின் நினைவுகளில் மட்டுமே பரவசம் கொண்டவன்: ஏனோ, அப்பொழுது அவனது அக்காவையும் நினை, கொண்டான்.

‘அக்காவுக்கு முப்பது வயதாகிறது. இன்னும் திருமணமாக வில்லை. அவனுக்கு திருமணமே ஆகாதோ’ அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது. அவனது மனசும் உடலும் லேசாக நடுக்கம் கொண்டன.

‘எத்தனை ஆசைகளை அக்காவின் இந்த மனசு சுமந்து திரிகிறதோ? திருவிளக்குப் பூசையாகத் துளசி ஆராதனையா... தூர்க்காதரிசனமா? புதுப்பட்டுத் தந்து, பொன்தாவி தந்து, எத்தனை தரம் அக்கா அம்மனுக்குச் சாந்தி செய்து, திருக்கல்யானம் செய்து வைத்திருக்கின்றார். இந்தப் பாடெல்லாம் படும் அவனுக்கு... அவனுக்கேன் இன்னும் கழுத்தில் ஒரு பொற்சரடுதானும் ஏற்றமாட்டேன் என்கிறது.

‘ஒரு பெண்ணின் இயல்பான ஆசைகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் கூட இப்படித் தீயந்து போவதென்றால்!'

திடீரென மனசு வெறுமை கொண்டு பரிதவித்தது.

‘என்ன முகம் கழுவியாச்சா? வாவன் சாப்பிட?'

அக்காதான் அடுப்படியில் இருந்தபடி அவனை அழைத்தாள்.

கிணற்றிட வரை சென்று முகம் கழுவி வந்தவனுக்கு, அக்கா சுடச் சுட தொடை கூட்டுத் தந்தாள்.

‘பெட்டை இரத்தினத் தாற்றை முண்டாவது... நல்ல வடிவ.... தமக்கை ரெண்டும் முடிக்காமல் இருக்குதுகள். இந்தப் பக்கத்திலைதான் ஏதேநால் ஸி யிலை படிப்பிக்குதாம். கோயிலை அடிக்கடி காணுற னான். அதுசரி..... இந்தக் கள்ள மெல்லாம் எப்பையிருந்தடா? பெட்டைக்கும் உன் ஸி லை சரியான விருப்பம் போலை.....’

‘விருப்பமா... என்னிலா?’

‘என்ன, என்னடா... என்ன நடந்து போச்சு இப்பை கண்கலங்குது. சி..... ஆம்பிளை அழலாமே!’

‘அக்கா, உனக்கு... உனக்கு எதுவுமே ஆகாமல் எனக்கு... எனக்கென்ன அவசரம் இப்பை’

‘எனக்கா? இனியுமா..... எதுவும் நடக்குமா? இந்த ஜென் மத்தில் பிரேமையின் முழு வசீகரத்தையுமே இழந்து தாபப் படுதல் எனக்கு விதிச்ச விதியாப் போச்சது’

‘விதியா..... இது விதியா?’ அவன் வரட்சியாகச் சிரித்தான்,

அக்கா தனது இழப்புகளை எல்லாம் விதியின் மேல் பாரம் போடுவதையும், அதற்கு ஏதோ பாடம் ஓப்பிப்பது போல செயற்கையாக விளக்கம் தருவதையும் அவனது மனசு ஏற்க மறுத்தது.

மனித உறவுகள் மனினப் பட்டு ஜீவிதமே அவலமூறுவதும் பரிதவிப்பதும் ... இவனுக்கு மிகுந்த துக்கத்தைத் தந்தது.

அவன் அக்காவை ஆதரவாகப் பார்த்தான், அவனது கண்களில் படிந்திருந்த கடுந

துயரை இவனால் தாள முடிய வில்லை.

மௌனமாக அடுக்களையெட்டு வெளியே வந்தவன் தனது அறையை அடைந்து முடங்கிக் கொண்டான்.

அவனுக்கு அவன், அவனது மனோவின் நினைவுகளும்... அக்காவின் நினைவுகளுமே மீண்டும் மீண்டும் தோற்றம் கொண்டன.

மனசு சலிப்புற்று, சோர்வுகொள்ள, இவன் ஆழந்த உறக்கம் கொண்டான்.

விழிப்புக் கண்ட பொழுது, மழை விடாமல் தூறிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனம் கொண்டான்,

வானம் இருண்டு கிடந்தது. முடம் அகன்று வெளிப்பு— சிறிது வெளிச்சம் வருமா?’ என இவனது மனசு அடித்துக் கொண்டது.

கட்டிலில் புரண்டு படுத்தவன் காலையில் மனசு கொண்ட பரவசம் விலகி துக்கம் அவனுடனேயே தேங்கி விட்டதாகவே உணர்ந்தவனுகி எழுந்து வெளியே பார்த்தான்.

பாடசாலை விட்டுப் பின்கொள் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். குதுகலமாய்ச் செல்லும் சிறுர்கள் கூட இவனது மனசை தொடாதது இவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

கிணற்றிடவரை சென்று முகம் கழுவி வந்த வனுக்கு வெளியே சென்று வரவேண்டும் போலிருந்தது. மழை சுற்று விட்டிருந்தது. கோயிலுக்குப் பின் புறமாக இருக்கும் வாசக சாலை வரை போனால் ஏதாவது பேப்பரைப் புரட்டலாம் என்ற எண்ணம் கொண்டவனுய உடையாற்றிக் கொண்டு, வெளியே நடந்தான்.

ஜீஸ் பழம் விற்கும் அந்த அரைக் கால்சட்டை அணிந்த சிறுவன் அப்பொழுதுதான் இவனைக் கடந்து போனான்.

அவனது சோகம் படர்ந்த கண்களைக் கண்டதும் இவனுக்கு அவனிடம் ஏதாவது தரவேண்டும் போலிருந்தது.

ஒரு ஜீஸ் பழம் வாங்கிக் கொண்டான்.

‘இந்தக் குத்தும் குளிரில் ஜீஸ்பழம் எப்படி இருக்கும்! நாவும் பற்களும் கூச் சிறுவளைப் பார்த்தான். சிறுவனின் கருமை போர்த்திய முகத்தில் படர்ந்த பரவசம் இவனையும் பற்றிக் கொண்டது.

கோயில் மேற்கு வீதியில் தான் வாசகசாலை இருந்தது; மேற்கு வீதியில் முனையில் திரும் பியவன் ஒரு கணம் தனை மறந்து நின்றான்.

அவன் கண்களையே அவனால் நம்ப முடியவில்லை! தழையத் தழைய இளம் வாழைபோல வளர்ந்த அவன் — அவனுடைய மனே கையில் அரச்சனைப் பொருட்களை ஏந்திய வண்ணம், இவனுக்கு முன்பாக வந்து கொண்டிருந்தாள்.

‘இவனும்..... இவனுக்கு அக்கா மாதிரி, துளசி பூசையென்றும், துர்க்க காதரிசன மென்றும் அம்மனையே தட்டா மாலை சுற்றுகிறானோ?’

இவன் எப்பொழுதாவது அக்காவுக்குத் துணையாக— சில சமயங்களில் தனித்தும் கோயிலுக்குப் போவதுண்டு. இன்று அக்காவுக்காக இல்லாமல் இவனுக்காகக் கோயிலுக்குப் போகத் தீர்மானம் கொண்டான்.

உள்வீதியில், தென் மேல் மூலையில் விநாயகரை மெய்ய மறந்து வணங்கி நிற்கும் அவளை.

இவன் மிக மிக நெருக்கமாக நின்று அவதானித்தான். முன் எப்பொழுதுமே இவ்வளவு நெருக்கத்தில் — அவலோத் தொட்டுப் பேசுவது போல அவன் பார்த்து தில்லை!

அவளது வட்ட முகம், கூர்த்த நாசி, வளைந்து படர்ந்த புருங்கள், உதட்டுக்கு மேலாக லேசான சிலையை தமது, கழுத்தின் இடது புறத்தில் கடுகளாவு மச்சம். பிருஷ்டத்துடன் தழைந்து அசையும் கூந்தல், வதவது வென்று வளர்திருக்கும் அந்த உடம்பு, அதன் இறுக்கம், திண்மை எல்லாமே அவனுக்கு கவிதையாய் இருந்தது,

வைத்த விழி மாற்றுத அவனது பார்வை தந்த சுகத்தில், இமைகள் படபடக்க விழிமலர்த்தியவள், இவனையே ஒருமுறை பார்த்து நின்றார்கள். அவளது பார்வையின் வாஞ்சையை இவனுல் தாள முடியவில்லை.

‘யீ... யீ...’ என்று ஏதோ சொல்லவற்றவளை விழிகளால் அதட்டி — ‘அம்மனைக் கும்பிடுங்கள்’ என்றார்கள்.

கர்ப்பகிரகத்திற்கு முன்பாக வந்தவளைத் தொடர்ந்து வந்த வன். ‘எந்த அம்மனை.... இந்த அம்மனையா?’ என்று பார்வையால் அவளைத் தொட்டமூழ்த்தான்.

அவள் இடம் பெயர்ந்து முருகன் சந்திக்கு முன்பாக வந்த பொழுது இவனும் வந்தான். அவள் பிரகாரத்தை முழு முறை வலம்வந்த பொழுது, இவனும் வலம் வந்தான்.

அதைப் பார்த்ததும் அவளால் தாள முடியவில்லை.

‘இதென்ன.... சேலைத் தலைப்பைப் பிடிச்சபடி’ என்று மெலிதாக விளியின், விரைவாக அவனைக் கடந்து சண்டெல்வரரை வணங்கி, நவக்கிரகங்களை

களைச் சுற்றிவந்து, உற்சவமுர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் வசந்த மண்டப வாசலை அடைந்து, அப்படியே சந்திதி யின் முன்பாக உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

அவளுக்காக இவன் ஒதுங்கி ஒருப்ரமாகக் காத்து நின்றார்கள். அவள் தன்னுணர்வடைந்து விழித் தொடு புறத்தில் கடுகளாவு மச்சம். பிருஷ்டத்துடன் தழைந்து அசையும் கூந்தல், வதவது வென்று வளர்திருக்கும் அந்த உடம்பு, அதன் இறுக்கம், திண்மை எல்லாமே அவனுக்கு கவிதையாய் இருந்தது,

அவனைப் புரிந்து கொண்டு அன்மித் த இவளை, அவன் கேட்டான்!

‘என்னை ஞாபகமிருக்கா?’

‘இல்லாமலா..., மன்சோட கிடக்கிற முகமாச்சே! எனக்கு... எனக்கு உங்களைப் பூர்வத்திலேயே தெரியும். யுகம் யுகமாய் தொட்டுத் தொடரும் பந்தமிது’

‘உனது சகோதரி கீருக்க....’,

‘உங்களது சகோதரி’

‘ஓம்... ஓம்... சகோதரிகள் அவர்கள் திருமணங்கள்....’

.....
அவளது கணக்கள் பனித்து விடுகின்றன.

‘என்ன இது....’

‘எனக்கு உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே போதும்’

‘பார்வையே வாழ்க்கையாகி விடுமா? நீகொஞ்சம் உணர்ச்சி வசப்படுகிறுய்’

‘இல்லை நீங்களும்தான்! அது சரி, என்னை இன்னும் கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ளுங்களேன்’

‘என்ன....’

அவள் முகத்தில் திடைரென செயற்கையான சோகம் படர்ந்த ஒரு பாவலை. உதட்டில் லேசாக வெட்டது நிற்கும் சிரிப்பை சிர

ம்ப்பட்டு அடக்கியவளாய் சொன்னாள்:

இந்த ஜென்மத்தில் எனக்கு எதுவுமே இல்லை. பிரேரணையின் முழு வசீகரத்தையும் இழந்து தாபப்படுதல் எனக்கு விதிச்சுவிதியாப்போச்சு....’

‘ஏய்... ஏய்... என்ன இது, அக்கா மாதிரி நீயும் தத்துப் பித்தென்று.... அட்சரம் தப்பாமல் உள்ளுகிறோய்’

அவள் சூழ்நிலையை மறந்த வளாய் கலகல எனச் சிரித்தபடி கேட்டாள்:

‘அக்கா மெளனி படிப் பாளா? விழுந்து விழுந்து படிப் பாள் போலையிருக்கு’

‘உனக்கு அக்காவை...?’

‘நெருக்கமாய் தெரியும்... அது சரி உங்க ‘புக்ஷெல்’ விலை மொனி ரைட்டிங்ஸ் இருக்கா...? அவள் மொனி எழுதின எல்லாத்தையும் அசட்டுத்தனமா வாழக்கையா நினைக்கிறார்கள். இந்த வாழ்வு இதன் அவலம் எல்லாத்துக்குமே விதியை சுலபமா இழுத்துப் போட்டுத் தப்பிக் கொள்ளுறது எனக்குப் பிடிக்கேல்லை’

அவனைப் பார்த்து சற்றுப் பெருமித்ததுடன் இவள் சொன்னன்:

‘இந்தப் பெட்டைக்கு அழகு மட்டுமில்லை ... கொஞ்சம் வயசுக்கு மீறின பேச்சும் புத்தியும் கூட இருக்கே!’

‘பத்தொன்பது முடியப் போகுது.... இன்னும் ரீனேஜ் பொம்மையா நான் இருக்கேலுமே....’ என முறுவதித்து, நான்ததில் குழம்பியவளின் கரங்களைத் தனது கைகளில் ஏந்திய, இவன் மெலிதாக ஸ்பரித்தான்.

‘இவளுக்காக.... இந்தக்காதலுக்காக.... இந்தச் சுகத்

திற்காக எதையுமே விலையாகத் தரலாமே’

அவனுக்கு காலையிருந்த குதாகலம் மீண்டும் தொற்றிக் கொண்டது.

அக்காவுக்கு எப்படியும் ஏதோ நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை துளிர்க்க அவன் அவளைப் பார்த்து:

‘மனே ஏதென்பேசேனம்மா’ என்றார்கள்.

‘எதை... என்னைதை?’ அவள் உதடுகள் துடித்தன. துடித்த உதடுகளில் இவனது கரங்கள் வாஞ்சையுடன் வருடின.

‘இது... கோயில்....’

‘தெரியும்’ — அவன் சிரித்தபடி கூறினார்கள்:

அவனது நெருக்கத்திலிருந்து சற்று விகியவள், அடுத்த கணமே நிதானமடைந்தவளாய் அவனது கரங்களைப் பற்றி ‘ரகு வாருங்கள் அம்மனுக்கு அர்ச்சனை செய்ய வேணும். அர்ச்சனை முடிந்தபின்யு நீங்கள் போகலாம்’

அவள் துணிவாக அவனை அழைத்தது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமாய் இருந்தது.

‘அர்ச்சனை ஆனதும் பிரசாத்தை இவனைடம் தந்து ‘அக்கா விடம் கொடுங்கள்’ என்றார்கள்,

பிரசாத்தை வாங்கியவன், அதில் ஒரு துளி குங்குமத்தை சுட்டு விரலில் எடுத்து அவளது நெற்றியில் இட்டான்.

குங்குமம் உதிர்ந்து, அவளது முக்கில் சிறிது சிந்தியது. அதனை அவன் மெலிதாக துடைத்த பொழுது — அவள் உணர்ச்சி வசப்பட்டவளாய் அவனது கரங்களை இருக்கமாகப் பற்றிக் கொண்டாள்.

இருவரும் கோபுர வாசல் வழியாக வெளியே வந்தபொழுது மழை முற்றுக் கிடியிருந்தது. மேல் வானத்தில் சிறிது வெளிச் சம் பொட்டாகத் தெரிந்தது. ●

உறுதிக்கும், உத்தரவாதத்திற்கும்

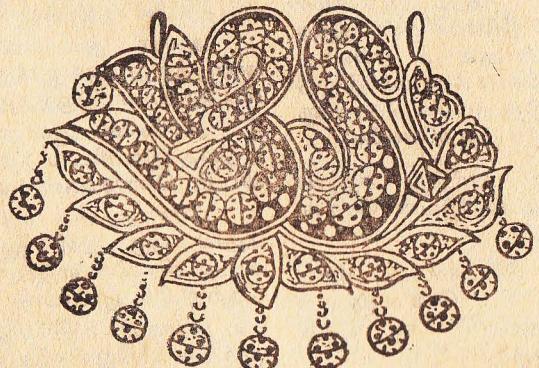
நேர்மையான ஸ்தாபனம்

கண்கவர் தங்க நகைகளை

காலம் போற்றும் புதிய டிசென்களில்

நியாய விலையில் நிறைவுடன்

குறித்த நேரத்தில் பெற

அங்கம் மின்னும் தங்க நகைகளின் அனிவசுப்பினை இங்கே காணுங்கள்

சிவயோக நகை மாளிகை

54, செப்டிட் தெரு,

கொழும்பு - 13

திருமண வாழ்த்து

மல்லிகையின் ஆழமான விசுவாசிகளில் ஒருவர் அனபர் கமாஸ். இவருக்கு 1-1-83ல் அமைதி யாகத் திருமணம் நடைபெற்றது. மணமகள் ஃபீதா. மணமக்கள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ்க வெனச் சகல இலக்கிய நண்பர் களின் சார்பாக 'ம் வி கை வாழ்த் துகின்றது'.

— ஆசிரியர்

போதம்

திக்குவஸ்லை கமால்

பதினைந்து மைல்களுக்கப் பால் அவசரமாகப் போகவேண் டிய அவசியம்.

ஆளனுப்பி அழைப்பு. என்ன வென்று தெரியவில்லை. மனைவியோ விட்டபாடில்லை எனக்குத் தான் மாமா! அவனுக்கு வாப்பா அல்லவா? பிள்ளையனம் விடுமா என்ன?

இரவு ஒன்பது மணி.

பஸ் ஸ்டாண்டை அடைந்தாகி விட்டேன். பிரைவேட் வாகனங்கள் இந்நேரத்திலா...? ஒன்பது பதினைந்துக்கு கொழும் பிலிருந்து வரும் கதிர்காமம் கடுக்கி இருப்பதாக வெற்றிலைக் காரியின் உறுதிப்பாடு.

எனக்குன் ஒரு சந்தேகம். நியாயமானதுதான்.

கொழும் பிலிருந்து வரும் கதிர்காமம் கடுக்கி, இடையில் பதினைந்து மைல் தாரம் போக

விருக்கும் ஏனை ஏற்குமாவென் றுதான்.

ஓரு வேளை இப்படியொரு பதில் கிடைக்கலாம்.

*என்ன இப்பதான் எங்க எத் தேவ. பிரைவெட்டில் போகலாமே'

என்னதான் செய்வது?

வாளைவியில் தலைப்புச் செய்திகள் ஒனிப்பரப்பாகிக் கொண்டிருந்தன. இப்பொருதோ இன்னும் கொஞ்ச நேரத் திலோ கதிர்காமக் கடுக்கி வந்து விடும்.

நான் சுற்று முற்றும் பார்த்தேன்.

ஓ..... ஒரு ஸாது..... பெள்தத் திக்கு பிக்கு மக்கள் வங்கிக்கருகாமையில் நிற்பது தெரிந்தது.

மாத்தறை பஸ்ஸென்று வந்தது. அது ஒரு கடுக்கியல்ல; தீரிது நேரத்தில் மீண்டும் புறப்பட்டது.

ஞாபகத்தோடு மக்கள் வங்கிப் பக்கம் பார்த்தேன். அந்தப் பிக்கு இன்னும் அந்த இடத்திலேயே நின்றூர், எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏனெனில் நான் போகும் திசையிலேதான் போக இருக்கிறூர். கடுக்கியல்ல, அதிகடுக்கி என்று ஒன்றிருந்தாலும் அதுவும் பிக்குகளை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் தானே... நிற்க இடமில்லாமல் கூட நிரம் வழிந்தாலும் அவர்களுக்காக ஆசனம் உத்தரவா தானே. எனக்கு ஃபீட்போடில் ஒரு காலை வைத்துக் கொள்ள இடம் கிடைத்தாலும் போதுமே!

பிக்குவைக் கூட்டாளியாக்குவதுதான் எனக்கு ஒரே வழியாகப் பட்டது. மெதுவாக நெருங்கினேன்.

‘ஸாது, எங்க போறீங்க?’

‘தங்கல்லக்கி போகவேண்டியிருக்கு’

எனக்கு மனம் குளிர்ந்தது, நானும் போகவேண்டியது அதே இடம்தான்.

‘கதிர்காம பஸ்ஸொன்று இப்ப இருக்கில்லியா?’

‘அப்படியா... ...’

காரியம் கைகூடி விட்டது.

‘என்னயும் பிச்குட ஆளாக கண்டக்டருக்கு காட்டிக் கொண்டுள்ளும். முந் திக் கொண்டு பிக்குவுக்கும் சேர்த்து நானேடிக்கட்ட எடுத்திடனும்படி எனக்குள் திட்டம் முகிழ்விட்டது.

ஹோன் சுத்தம் கேட்டது. பாலத்துக்கு மேலால் வெளிச்சம் தெரிந்தது. கதிர்காம பஸ்தான். சுமக்க முடியாத சுமையோடு வந்து நின்றது.

வெற்றிலைக்காரிக்கு கடைசிக் கட்ட வியாபாரம். டிரைவரும் கண்டக்டரும் கூட இறங்கிவிட்டார்கள்.

நான் பிக்குவைப் பார்த்தேன். அவரில் ஒரு அசைவாட்டத்தையும் காணவில்லை. எனக்கு வியப்பு!

‘ஸாது கதிர்காம பஸ்தான், நான் சொன்னேன்.’

சற்று நேர அமைதி.

‘பாருங்க நிறையச் சனம், கொழும்பிலிருந்து ரொம்பத் தூரம் போறவங்க. அது வும் இரவில..... கொஞ்சத்தூரம் போறதுக்கு நான் ஏறினை எழுந்து இடுந்தருவாங்க பாவமில்லியா, நான் நின்டு கொண்டு போகப்

பார்த்தா அதுக்கும் விடமாட்டாங்க. அதனால் ஷெக்ஷன் பஸ் எலிலேயே போறன்.

அமைதியாக அவர் சொன்னார்.

‘அப்ப நான் எப்பிடியாவது ஏற்ப பாக்கிறன்’ பதட்டத் தோடு விடைபெற்றேன்.

கண்டக்டர் வெற்றிலை சப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

‘பஜாரில் சிகரட் டிமாண்டில்லயா’ என்றவாறே கண்டக்டருக்கு ஒரு சிகரட்டை நீட்டினேன். நானும் ஒன்றைப் பற்றிக் கொண்டு, ஶீட்டரைக் கொடுத்தேன்.

‘ஆ... வந்தவங்க ஏறுங்க’

நானும் ஒருவாறு ஃபுட்போட்டில் தொங்கிக் கொண்டேன்,

டிக்கட்டும் கிடைத்தாயிற்று, நான் கொடுத்த லஞ்சம் எனக்கும் கைகொடுத்தது.

கடுகுதி கடுகுதியாக விரையத் தொடர்கியது. போகிற போகில் பதினைந்து நிமிடத்திலேயே தங்கல்லையை அடைந்து விடும் போவிருந்தது, என துபத்டடம், பிரச்சினையெல்லாம் தீர்ந்த நிலையில் மீண்டும் அந்தபிக்குவின் நினைவு.

‘பிக்குக்கள் கோடுத்து வெச்சவங்க எங்கயும் ஏற்றலாம். எப்பவும் அமரலாம் சிலநேரம் கீழூக்கள்கூட எழும்பவேண்டியிருக்கும்’

அனுபவத்தில் இதைக் கண்டு ஒருவித குறைவு மனப்பான்மையே எனக்குள் பதிவாகியிருந்தது. அதற்குள் இப்படியும் சிலர்.

எனக்குள் ஒரு புதுநிறைவு. பஸ் பறந்து சொண்டிருந்தது

தமிழகம் — ஈழம்

அண்மைக்கால

நாடக முயற்சிகள்

சில குறிப்புகள்

சி. மௌனங்குரு

தமிழகத்திலிருந்து அண்மைக்காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பரினாமம், படிகள், யாத்ரா, வைகை, விழிகள், மூ, கொல்லிப்பாவை, கண்யாழி போன்ற சிறு பத்திரிகைகளைத் தொடர்ச்சியாகப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமையினால் அங்கு சமகாலத்தில் கலை இலக்கியத் துறையிலும், சிந்தனைத் துறையிலும் வளர்ந்து வருகின்ற புதிய பரிமாணங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இப்பத்திரிகைக்டிகிடையே தத்துவார்த்த வேறுபாடுகளும், கலைப்பற்றிய அனுகு முறையில் கருத்து வேறுபாடுகளும் இருப்பினும் உலகேட்டத்தோடும், நவீன சிந்தனைகளோடும் தமிழை இணைப்பதுல் ஓர் ஒற்றுமையையும் காண முடிகிறது. இந் நவீன சிந்தனைப் போக்குத் தமிழகத்து நாடகத் துறையையும் தாக்கியுள்ளது.

இதன் பிரதிபலிப்பாகவே அங்கு ஏற்கனவே இருந்த சபாநாடகக்காரர்களைத் தவிர நாடகத்தைக் காத்திரமாகச் சிந்திக்கும் வீதி நாடகம், நிஜ நாடகம், சூத்துப்பட்டறை, பரீக்ஷா போன்ற நாடகக் குழுக்களும் கோன்றியுள்ளன. நாடகம் பற்றிய நவீன சிந்தனைப் போக்கை இக் குழுக்களின் நாடகங்கள் காட்டி நிற்கின்றன, மு. இராம

சாமி, அக்னிபுத்திரன், ந. முத்துசாமி, ஞாந் போன்றேர் இக் குழுக்களின் முக்கியஸ்தர்களாயிருக்கின்றன. எஸ். ராமனுஜம், செ. ரவீந்திரன், ந. முத்துசாமி ஆகியோர் நவீன நாடகம் பற்றிய பயனுள்ள கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்றனர். எஸ். ராமானுஜம் நாடகப் பயிற்சியை அளித்துவரும் நாடக விற்பனனராக உள்ளார்.

இந்த நவீன நாடக விழிப்புணர்ச்சிக்கு 1977 இல் காந்தி கிராமத்தில் கிராமிய கலாசாரப் பல்கலைச் கழகம் நடத்திய ஒரு வார கால நாடகப் பயிற்சிகளைமே காலாயினது என்பர். பின்னர் இப்பயிற்சி 978, 980 ம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்றதாக அறிகிறோம். இதனையே நவீன நாடகத்திற் பிரக்ஞா கொண்ட இளைஞர்கள் உருவாக முடிந்தது.

இவர்களிற் பெரும்பாலோர் தமிழகத்து நாடக வரம்புகளையும் இலக்கணங்களையும் உடைத்துக் கொண்டு நாடகத்தைமரபுவழி மேடையினின்று விடுவித்து சாதாரண மக்களுக்கு முன்னால் தெரு வீதிக்குக் கொண்டுவந்துள்ளனர். பார்க்குகள், தெரு முனைகள், கடற்கரைகள், பள்ளிமைதானங்கள், வீதிகள், மரத்

தடிகள் ஆகிய திறந்த வெளி களில் இவர்கள் நாடகத்தை நடத்துகின்றார்கள். இதற்குத் தச இவர்களின் நாடகங்களின் உருவமும், உள்ளடக்கமும் மாறுபடுகின்றன.

இவர்களிற் பலர் பாதல் சர்க்காரின் கீவது தியேட்டர் என்ற நாடகக் கொள்கையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்திய மரபு வழி நாடகத்தையும், மேற்கு நாட்டிலிருந்து இந்தியாவுக்குப் புகுத்தப்பட்ட ஜோராப்பிய நாடக வடிவத்தையும் மறுத்தித்த அவர், பார்வையாளரையும் நடிகரையும் இடைவெளியின்றி இணைக்கக் கூடியதும் செலவில்லாததுமான கீவது தியேட்டர் என்ற ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். வறுமைப்பட்ட இந்திய நாட்டுக்கு இவில் எளிமையான நாடக வடிவம் உகந்தது என்றார். அவங்காரமான மேடை அமைப்பில் சினிமாவுக்குப் போட்டியாக பிரமாண்டமான செலவில் நாடகம் போட முடியாத பலர் இதனால் கவரப்பட்டனர். நடை முறையில் அது சரி எனக் கண்டனர். அதன் விளைவாகவே இக் குழுக்களிற் பல பாதல் சர்க்காரைப் பின்பற்றின.

ராமானுஜம் முன் னி று நடத்துகின்ற நாடகப் பயிற்சி களை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இந் நாடகப் பயிற்சி களை பயிற்சியுடன் நாடகம் பற்றிய அறிவையும் பங்கு கொள்வோர் பெறுகின்றனர். நாடகப் பயிற்சி என்பது நாடகம் எழுதவோ, நடிக்கவோ பெறும் பயிற்சியன்று. ஒரு மனிதன் தன்னுள்மறைந்து கிடக்கும், தனக்கே தெரியாத கெட்டித்தனங்களைக் கண்டு பிடிக்கவும் அதை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ளுவதும் பெறும் பயிற்சியாகும். இப்பயிற்சி 1977 ஆம்

ஆண்டு தொடக்கம் ஆரம்பித்து மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், மதுரை பாத்திமாக் கல்லூரி, காந்தி கிராம கிராமிய பல்கலைக் கழகம் ஆகிய உயர் கல்வி நிறுவனங்களிலும், பாடசாலை மாணவ மாணவியர் ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் தொடர்ச்சியாக நடத்தப்பட்டதாக அறிகிறோம். இப்பயிற்சி படித்தவர்கள் மத்தியிலே சொற்பமான தொகையினர் மத்தியிலாவது நாடகம் பற்றிய நல்வீன சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன.

இச் சிந்தனை பெற்றவர்களால் மேடையிடப்பட்ட நாடகங்களைத் தமிழ் நாடகத் துறையில் அரும்பும் புதிய அரும்புகள் என எஸ். ராமானுஜம் ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார்.

சினிமாவுக்கும் நாடகத்திற்குமிடையே பாரிய வேறுபாடுகளுண்டு. இது தெரியாமல் நாடகம் என்ற வடிவத்தின் உள்ளார்ந்த அர்த்த பாவம் தெரியாமல் நாடகத்தைச் சினிமாவாக ஆக்கிப் பணம் பண்ணும் முயற்சியில் பலர் ஈடுபட்டிருக்கையில் சினிமாவும் நாடகமும் வேறு என்ற உண்மையை இக்குழுக்கள் உணர்ந்து சினிமாவினின்றும் நாடகத்தைத் தனியே பிரித்து வளர்த்து வருவது மகிழ்ச்சித்தருகிறது. இவ்வகையில் பழைய நாடக மரபுகளை உடைத்துக் கொண்டு புதிய வடிவங்களைத் தேடுவதும், சினிமாவினின்று நாடகத்தைப் பிரித்து நாடகத்தை நாடகமாக நோக்குவதும், நாடகத்திற்கும் பயிற்சி அவசியம் என அறிந்து அதற்கான பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதும், இக் கருத்துக்களைப் பல்கலைக் கழகம், படித்தவர்கள் மட்டத்திற் பரவலாக்குவதும் நமக்கு மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் தரும்

செய்தியாகும். இத்தகைய ஒரு நல்வீன போக்கு தமிழகத்தில் எழுவது தவிர்க்க முடியாததே. ஆனந்த விகடன், குழு தம் போன்ற பெரும் பத்திரிகைகளின் பணம் பண்ணும் இலக்கிய வியாபாரத்திற்கு எதிராக சிறு பத்திரிகைகள் எழுவது போல, பணம் பண்ணுகின்றதும் மக்களை மக்கத்திலாழுத்தக் கூடியதுமான சபா நாடகங்களுக்கு எதிராக இப்படி இயக்கம் நாடகத்தில் எழுவதும் தர்க்கரீதியான வளர்ச்சியே. டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள், மனோகர், சோ போன்றேர் இன்றும் எம் மிற் பலரால் தமிழகத்து நாடக ஜாம்பவான்கள் எனப் பிழையாக எண்ணப்படுகிறார்கள். தத்தூபமான காட்சிகளை மேடையிற்கொணர்ந்த 18 ம் நூற்றுண்டு ஜோராப்பிய இயற்பண்பு நாடக நெறியையே இவர்கள் யொகானிகள்றனர். அந் நெறியை மறுத்தில் தான் கைலத்து தன்மையை இணைக்க முயல்கிறார். சமயச்சடங்கினின்று நாடகம் தோன்றும் என்ற விஞ்ஞான நியதிக்கியையை தமிழகத்து தெருக்கத்துதென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் நடக்கும் திரெளபதி அம்மன் கோயிற்சடங்கின் வளர்ச்சியோ என்ற ஜோப்பாவிலேயே கொள்கைகள் பல தொன்றிவிட்டன. புதிய நாடக வடிவங்களும் உண்டாகிவிட்டன. ஆனால் நல்வீன நாடகப் போக்குகளை அறியாத பலர் இப்பழைய வடிவத்தையே நாடகம் என இன்றுமயங்கிக் கொண்டுள்ளனர். அன்மையிற் கூட ஈழத்து நாடகக் கலைஞர்களுக்கு இந்தியாவிலிருந்து இவர்களை வரவழைத்து நடிக்கப்பட்டு வருவதும் விடையோருக்கு விடைதைமாக இருந்தது. இந்தியாவின் நாடக ஜாம்பவான்களுக்கு எதிராக இப்புதிய அரும்புகள் தமது நாடகங்களை நடத்தி அதுவே நிறைநாடகம் என்றும் கூறி வருகின்றனர். வயது முதிர்ந்தவராயினும் தெருக்கூத்தில் ஆரவழும் அக்கறையும் கொண்டவர். திரு. ராம் நரசன் அன்மையிலே தெருக்கூத்தின் நடிப்பு முறைகள் பற்றி ஒரு கருத்தரங்குத் தொடர்ஜென் இவர்கள் அங்கு நடத்தியுள்ளனர். இவையாவும்

இவை எல்லாவற்றையும் விட மகிழ்ச்சியும் உற்சாழும் தொடர்ஜென் இவர்கள் அங்கு நடத்தியுள்ளனர்.

தெருக்குத்தை தமிழரது பண்டைய தியேட்டராக்க கானும் முயற்சிகளே. மேற்கு நாட்டு நாடக வகைக்குள் அமிழ்ந்து விடாமல் தமது பாரம்பரியத்தில் இருந்து தமிழர் தமக்கென ஒரு தியேட்டர் வடிவத்தை ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முயற்சி தமிழகத்திற் சமீப கால மாச அரும்பில் வருவது இத்துறையில் இங்கு பணியாற்றும் எம் போன்றேருக்கு மகிழ்ச்சித்தரும் செய்தியாகும்.

இத்தகைய முயற்சி கள் சமூத்தில் 1959 — 60 களிலிருந்து ஆரம்பித்து விட்டதை நாம் தமிழகத்து நண்பர்கட்டுத் தெரியப்படுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். தமிழகத்தில் உள்ள நாடக நண்பர்கள் மிக அண்மைக் காலமாக சமூத்தில் நடைபெற்று வரும் நாடக முயற்சிகளைப் பற்றியே நிறைய அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள், அவை பற்றியே அவர்களுக்கு தகவல்களும்கிடைத்திருக்கின்றன. சமூத்து நாடக பிரக்ஞாயுடையோர் 1960 களிலிருந்து சமூத்துத் தமிழ் தேசிய நாடக மரபொன்றினைக் கட்டி எழுப்பும் முயற்சியில் பிரக்ஞா டிருவை நிறைய அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். சமூத்துத் தமிழரின் பண்டைய தியேட்டர் சமூத்துக் கூத்துக்களே என்று அறிந்து அவற்றைப் பேணும் பணியிலும், பதிப்பிக்கும் பணியிலும் அவற்றை நவீனப்படுத்தி அமைக்கும் பணியிலும் இன்று யாழ்ப்பானப் பல்கலைக் கழக உப வேந்தராயிருக்கும் திரு. க. வித்தியானந்தன் அன்று ஈடுபட்டார். அவருக்குப் பக்கபலமாக அன்று, கலாநிதி கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஆகியோர் மாணவ நிலையில் உதவியாக நின்றனர். எம்மிற் பலர் பல்கலைக் கழகத்திற் பயின்ற காலங்களில் இந் நாடக இயக்கத்தில்

இனைந்து பேராசிரியர் வித்தியா நந்தனுடன் பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றேயும். இவ்வாய்ப்பும் அனுபவமும் சமூத்துத் தேசிய நாடக மரபு சிந்திக்கவும் செயற்படவுமான அடித்தளத்தை எமக்கு அன்று தந்தன.

1956 ஆம் ஆண்டு களில் தேசிய உணர்வு காரணமாக சிங்கள மக்களிடையே தமது பண்டைய தியேட்டரைத் தேடும் முயற்சி உண்டாகியது. அதன் விளைவாக சிங்களக் கூத்தே தமது புராதன தியேட்டர் எனக்கண்டு அதனை அடித்தளமாக வைத்து நவீன தியேட்டரை உருவாக்கி அவர்கள் பேராசிரியர் சரச்சந்திரா. அவரது சிங்கபாகு, மனமே நாடகங்கள் சிங்கள நாடக வரலாற்றில் வரலாற்றுச் சிறப்பு கையை. இத் தாக்கத்தைத் தமிழரும் பெற்றமையிலேயே அன்று பேராசிரியர் வித்தியா நந்தன் தலைமையில் இவ்வியக்கம் ஆரம்பமானது. பேராசிரியர் வித்தியா நந்தன் அரசாங்கத் தால் நியமிக்கப்பட்ட நாடகக் குழுவின் தலைவராயிருந்தமையினால் அவர் கிராமந் தோறும் சென்று பழைய கூத்துமுறைகளை ஊக்குவித்தார். பழை கூத்து நூல்களைப் பதிப்பித்தார். கர்ணன் போர், இராவணேங்கன், நொன்றி நாடகம், வாலிவதை போன்ற நவீனப்படுத்தப்பட்ட கூத்துக்களை மேடையிட்டார். நவீன ஒப்பேராவாகக் கூத்தை ஆக்க முயன்றார் கிராம மட்டத்திற் பேணியது ஒரு படியாயின் அதனை நகரப்புறத்தவருக்குரிய நாடக வடிவமாக்க முயன்றது இன்னை ஒரு படியாகும். இம் முயற்சி அன்று பல்கலைக் கழகத் தில் மேற்கொள்ளப் பட்டது. இது கல்லூரிகளிலும், பாடசாலைகளிலும் ஏன் கிராமப்புறத்திற் கும் கூடப் பரவியது. ந. முத்து சாமி ‘அன்று பூட்டிய வண்டி’

என்ற தனது நூலில் ஒரு கட்டுரையில் எவ்வாறு தெருக்குத்தை செம்மைப்படுத்தலாம் என்று பூலோசனை கூறியுள்ளார். இவற்றிற் பெரும்பாலானவற்றை அன்று பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தயாரித்தளித்த கூத்துகள் பெற்றிருந்தன.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் செழுமைப்படுத்தப்பட்ட கூத்து வடிவம் 1969 — 70 களில் சமூத்தில் யாழ்ப்பானத்தில் தீண்டாமை ஓழிப்புப் போராட்டம் நடைபெற்ற காலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவாக ஊக்குவிக்கும் வடிவமாகச் செயற்பட்டது. பழைய கூத்து மரபுகள் புதிய உள்ளடக்கமான சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு சூறும் முயற்சி தோன்றியது. கந்தன் கருணா, சங்காரம் போன்ற நாடகங்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகும் இவற்றுள் ஒன்று காத்தான் கூத்திலும் இன்னென்று வட்மோடிக் கூத்திலும் அமைந்தது.

ஜேர்மானிய நாடக ஆசிரியரான பேட்டல் பிரேஸிற் போன்றேரின் நாடகங்கள் சிங்களத்தில் தழுவலாக்கம் பெற்றபோது தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் சமாந்தரமாக பிரேஸிற்றின் பெயரில்லாமல் சுயமான பிரேஸிற்றின் தியேட்டர் முறையில் நாடகங்கள் தோன்றின. அதற்கு எமது கூத்து மரபே பயன்பட்டது. பழைய கூத்து மரபினின்று ஆட்டம், அசைவு, பாடல்களை எடுத்து, வசனம் பேசும் ஜேரோப்பிய நாடக வடிவமாக்க முயன்றது இன்னை ஒரு படியாகும். இம் முயற்சி அன்று பல்கலைக் கழகத் தில் மேற்கொள்ளப் பட்டது. இது கல்லூரிகளிலும், பாடசாலைகளிலும் ஏன் கிராமப்புறத்திற் கும் கூடப் பரவியது. ‘விழிப்பு’, ‘புதியதொரு வீடு’, போன்ற நாடகங்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இதே காலக்ட்டத்தில் பல்வேறு கூத்துக்களின் ஆட்டங்களையும், உருவங்களையும் இனைத்துப் பரிசோதனை பண்ணும் முயற்சி தோன்றுகிறது. பரதமும், வடமோடியும் இனைக்கப்பட்டு இராமாயணம் உருவாகியது. பரதம், கண்டிய நடனம், காத்தான் கூத்து வடமோடி இனைக்கப்பட்டு ‘கந்தன் கருணை’ புதிய உருவம் பெற்றது.

1975க்குப் பிறகு பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் நாடகப்பயிற்சி வகுப்பு நெறிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நவீன நாடகம் பற்றிய பிரக்ஞார் இன்னும் பரவியது. இதன் விளைவாக யாழ்ப்பானத்தில் ‘நாடக அரங்கக் கல்லூரி’ ஓன்று ஸ்தாபிதமாகியது. தமிழருக்கென ஒரு தேசிய தியேட்டரை உருவாக்குவதை அது தன் நோக்கமாகக் கொண்டது. 1965ல் மேடையேறிய ‘சங்காரம்’ மீண்டும் இதனால் மேடையேற்றப்பட்டபோது நவீன தியேட்டருக்குரிய பல அமிசங்களை இது கொண்டிருந்தது. 1979 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ‘அவைக்காற்று கலைக் கழகம்’ மேற்கு நாட்டு நாடக வடிவங்களைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்த போது தோன்றின. அதற்கு எமது கூத்து மரபே பயன்பட்டது. பழைய கூத்து மரபினின்று ஆட்டம், அசைவு, பாடல்களை சிற்கில் இடங்களில் ஈழத்துக்கூடியும் கையாண்டது.

இவ்வண்ணம் எமது புராதன தியேட்டர் கூத்தே எனக்கண்டு அதிலிருந்து ஈழத்துத் தமிழருக்கூட்டு கென் ஒரு நவீன தியேட்டரை உருவாக்கும் பணியில் பிரக்ஞார் பூட்டுப்பட்டனர்.

இவர்கள் தமது நாடகத்திற் குக் கருப்பொருளாக மக்களின் பிரச்சனை சீன சௌ, அரசியல் போராட்டங்களை, சமூக ஒடுக்கு முறைகளை, இவற்றால் கிளர்ந்து எழும் மனித உணர்வுகளையே கொண்டிருந்தனர். எனவே சமூகத்து நாடகக்காரரிடம் 20

வருட அனுபவம் இதில் உண்டு என்று கூறுவதிற் தவறுமில்லை. பெருமையுமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இரண்டு நாடுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இரண்டொரு வேறுபாடுகளும் தெரிய வருகின்றன.

அ. தமிழ் நாட்டில் இவ்வியக்கம் அண்மைக் காலத்தில் ஆரம்பமாக ஈழத்தில் இது 20 ஆண்டுக்கு முன்னர் ஆரம்பமானது.

ஆ. தமிழ் நாட்டில் வெளியில் ஆரம்பித்துப் பல்கலைக் கழகத்தை இவ்வியக்கம் பாதித்தது. ஈழத்தில் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆரம்பித்து வெளிப்புறத்தைத் தாக்கியது.

இ. தமிழ் நாட்டில் மரபுகளை உடைத்துக் கொண்டு வீதி நாடகங்களாகளிமையானதியே ட்டராக இவை மாற ஈழத்தில் பழைய மரபுகளிற் பேண வேண்டியதைப் பேணிக் கொண்டு இது ஒருசெழுமையான தியேட்டராக மாறியமை.

இவை யாவும் ஈழத்துக்குப் பெருமை தரும் முயற்சியாயினும் அண்மைக் காலமாக இவை தேக்க நிலையிலுள்ளன. ஆனால் தமிழகத்தில் இப்போது இப்பார்வையும் சிந்தனையும் வீரியம் மிக்கதாக வளர்கிறது. தமிழகத்

தில் பொதுமக்களின் பிரச்சனைகளைத் தருவே வாரத் துக்கே கொண்டு சென்று காட்டிய அளவு இங்கு இன்னும் நிலை உருவாகவில்லை நாடக வர்க்கத் தில் பல புதிய உருவங்கள் தமிழகத்தில் இன்று தோன்றுவதை எம்மால் உணர முடிகிறது.

இவ்வகையில் இரு நாட்டு சிரியஸ் நாடகக்காரர்கள் ஒரு வரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வது அவசியம். ஒருவரில் இருந்து ஒருவர் பெற்றுக் கொள்ளவும். படித்துக் கொள்ளவும் நிறைய இருக்கின்றன. ●

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 28 - 00
[மலர் உட்பட]

தவிப்பிரதி 2 - 00

இந்தியா, மலேசியா 35 - 00
(தபாற் செலவு உட்பட)

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva
234B, K.K. S. Road,

JAFFNA

ஏட்டுச் சுரைக்காய்களும் கற்பகத் தருக்களும்

வ- ஐ. ச. ஜெயபாலன்

பட்டை தீட்டும் செலவுக்கு அஞ்சி காலில் இடறும் நவமணிகள் விட்டு நடக்குமோர் கஞ்சனை என்றும் இந்த மேதினி கண்டதுண்டோ? சட்டை வெழுத்து துயரப் புழுக்கள் தின்னும் உடலை நிதம் மறைத்து எத்தனையோ இளம் மேதயர்கள் இந்த ஈழத்து வீதியிலே வெறும் போலிகள் வாழ்வையிலே. சோற்றைச் செமிக்க சுரக்கும் அமிலம் கிறுகுடலைச் செமிக்கிற தே ஜீயோ நாட்டை சூடியை உலப்புதினால் உள்ளம் நகர மறுக்கிறதே பிறதிசை நாட வெறுக்கிறதே. இருள் காட்டு மலையிலிப் பாதையிலே தினம் கால்கள் ஒடிப்பவரே ஏற்றுத் தீவெட்டி யாய் இளம் மேதயர் என்ன நினைக் கிண்ணிர். தீப்பெட்டிச் செலவு மீதம் என உங்கள் சிந்தை மகிழ் வீரோ. ஏட்டுச் சுரைக்காய் தருகின்ற போலிகள் ஏந்தி மகிழ்கின்றீர் அட வீட்டில் வளர்ந்த பழுதோ கற்பக தருக்களை வாடவிட்டார்.

அமரர் கைலாசபதி ஞாபகார்த்தச் சிறப்பிதழ்

விமரிசகர் கைலாசபதி அவர்களைப் பற்றிய சகல மட்டத்திலும் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கதாக அமையக் கூடிய சிறப்பிதழ் ஒன்றை மல்லிகை வெளியிட விரும்புகின்றது.

அவர் மீது பேரவிமானம் கொண்ட இலக்கிய நெஞ்சங்களை இது சம்பந்தமாக எம்முடன் ஒத்துழைக்கக் கோருகின்றோம். கட்டுரைகள் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தவிர்த்து இலக்கிய, ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்டவைகளாக அமைவது வரவேற்கத் தக்கது.

பின்னர் மல்லிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நாலுருவில் கொண்டு வருவது திட்டம்.

— ஆசிரியர்

யாழ் நகரில் சோவியத் சோஷலிஸப் புத்தகங்கள், மாத சஞ்சிகைகள் சிறுவர் நூல்கள் பெற்றுக் கொள்ள சிறப்பான புத்தகசாலை.

அரசியல் பொருளாதாரம், விலங்கியல், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்ப நூல்கள், இலக்கியம் சம்பந்தமான புத்தகங்கள் போன்றவை இங்கு நியாயமான விலைகளில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சிறுவர்களுக்கான பல வரின்ப் படங்கள் கொண்ட கவர்ச்சிகரமானவை யும் பரிசளிப்பதற்கு மிகவும் உகந்தவையுமான நூற்கள்.

விற்பனையாளர்களுக்கும் உள்ளுராட்சி நூலகங்களுக்கும் விசேஷ கழிவுண்டு.

மக்கள் பிரசுராஸயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமரன் நீதிமன்ற ரேட், கொழும்பு.

சோவியத்
சோஷலிஸக் குடியரசுகளின்
யூனியன்

போரிஸ் பனமரியோவ்

தேசங்களது இஷ்டபூர்வமான ஒன்றியத்தையே நாம் விரும்புகிறோம். இது ஒரு தேசத்தை இன்னொன்று அடக்கி ஆளாத ஒன்றியமாக — பூரணமான நம் பிக்கையின் மீது, சதோதரத்துவ ஜூக்கியத்தைத் தெளிவாக அங்கீகரித்ததன் மீது, கட்டியெழுப்பப் பட்ட ஒன்றியமாக இருக்க வேண்டும்:

— வெளின்

1919, டிசம்பர் 28

60 ஆண்டுகள் பூர்த்தி

‘சோவியத் தேசங்கள் சர்வாம்ச ரீதியில் மேலும் நொருக்கமடைவதும் சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகளது ஒன்றியம் உறுதிப் படுவதும்தான் சோவியத் யூனியனில் தேசிய இனாறவுளின் வளர்ச்சியின் பிரதான போக்காகும்’ என்று பொலிட் பிரோவின் மாற்று உறுப்பினரும், சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் செயலாளருமான போரிஸ் பனமரியோவ் கூறினார். ‘வளர்ச்சியுற்ற சோஷலிஸ நிலைமைகளின் கீழ் கேத்திய இனாறவுகளின் வளர்ச்சி’ என்பது குறித்ததேசியவிஞ்ஞான மற்றும் நடைமுறை மாநாட்டில் அவர் ஐஞ்சல் 8 லீர் அறி க்கை சமர்ப்பித்தார். சோவியத் தாத்துவியாவின் தலைநகர் ரீகர வில் மாநாடு தொடங்கியது.

ஏகாதிபத்திய, மற்றும் முதலாளி தத்துவத்திலிருந்து சோஷலிசத்திற்கு மாற்றிச் செல்கின்ற சகப்பத்தினைப் போது, தேசிய இனப் பிரச்சினைக் கருத்துமைப்புக் குறித்து வெளிண்விளக்கம் கொடுத்திருந்தது பற்றியும், மற்றும் வளர்ச்சியுற்ற சோஷலிசத்தின் கீழ் சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தேசிய இனக் கொள்கை குறித்த பிரச்சினைகள் பற்றியும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தேசிய இனாறவுகளின் வளர்ச்சிக்கும் இடையிலான உறவு பற்றியும் அவர்

விரிவாகப் பேசினார். சமூகக் கொள்கையின் பாத்திரமும் சோஷலிச் ஜனநாயகம் முரணானிறி உயர்வடைந்து வருவதும், தேசிய இன உறவுகளின் வளர்ச்சியினது தற்கால மட்டத்தில் வளர்ந்து வருகின்றன.

சோவியத் யூனியனில் தேசிய இன உறவுகளில் மாற்றமேற்படுத்தும் தத்துவம் மற்றும் நடைமுறையின் சர்வதேச முக்கியத்துவத்தை அறிக்கை விளக்குகிறது. அவை, தேச சுதந்திரம், விடுதலை, மற்றும் சமத்துவத்திற்கான மக்களினங்களின் போராட்டத்தின் மீது பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்தி வருகின்றன என்று அறிக்கை கூடிக் காட்டுகிறது. சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் அனுபவத்தின் பல அம்சங்கள் உலகம் முழுவிலும் முற்போக்கு நாடுகளாலும், கட்சிகளாலும், பொது இயக்கங்களாலும் விரிவாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன,

தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன என்று போரில் பண்மரியோவு கூறினார். தேச விடுதலைக்கும் சுதந்திரத்திற்குமான போராட்டம் நமது காலத்தில், உலகை மெய்யாக சமூக மறுமலர்ச்சியடையச் செய்வதன் ஒரு பிரிக்க முடியாத அம்சமாகும். உலகில் தேசிய இனங்களை டைபே நீதியான உறவுகளை வலியுறுத்துவது. போர்அபாயத் திற்கும் ஆயுதப் போட்டிக்கும் எதிரான போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

தேசியப் பூசலையும் குறுகிய தேசிய வெறியையும் தாண்டி

விடுவதானது, வழக்கமாக ஆக்கிரமிப்புகளுக்கும், நாடு பிடிக்கும் போர்களுக்கும் ஒரு பீடி கையாக இருந்து வந்துள்ளது. இக்காலத்திலும் கூட, குறுகிய தேசிய வெறியானது ஏகாதி பத்தியத்தின், பிரதானமாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பாசறையில் இருந்து வருகிறது; அது கடிவாளமற்ற ஆயுதப் போட்டியை நடத்தி வருகிறது. சர்வதேச உறவுகளில் பதற்றத்தைத் தூண்டி வருகிறது. பிற நாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் முரட்டுத்தனமாகத் தலையிட்டு வருகிறது; உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் நெருக்கடி நிலைமைகளை உக்ரப்படுத்தி வருகின்றது. பதற்றத்தனவில் நிகழ்வுப் போக்கைப் பின்னுக்குத் திருப்பவும், கெடுபிடிப் போரை உயிர்ப்பிக்கவும் அது முயன்று வருகிறது: குறுகிய தேசிய வெறி சித்தாந்தம் இஸ்ரேலிய ஆரூம் வட்டாரங்கள் நடத்திவரும் கொள்கையின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. அவை பெபனுனில் ஒரு ரத்தக் களறியான ஆக்கிரமிப்பைக் கட்டவிழ்து விட்டு, பாலஸ்தை மக்களுக்கு எதிராக அப்பட்டமான இனக் கொலிப்பாதையை, வெபனிய மக்களை சவிரக்கமின்றி ஒழித்து கட்டும் பாதையைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை வாய்ந்த போர்த்தந்திரம், ஏகாதிபத்திய சட்டாம்பிள்ளைத்தனத்திற்குத் தலைவணங்க மறந்தும் தமது வருங்காலத்தை சுதந்திரமாக முடிவு செய்வதற்கான உரிமையை நிலைநாட்டியும் வரு

கின்ற மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் எதிரானது மட்டுமன்றி, இது, அமெரிக்கக் கூட்டாளிகளின் அரசரிமையையே கட்டுப்படுத்துவதாகும். அவற்றின் கொள்கைகளை அமெரிக்க ஆரூம் வட்டாரங்களின் நவண்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதற்கும் இட்டுச் செல்கிறது.

இந்தப் பாதையை சோஷிவிச நாடுகள் மற்றும் கம்யூனிஸ்டு, தொழிலாளர் கட்சிகள் எதிர்த்து பதிலடி கொடுக்கின்றன.

தேசிய இன வளர்ச்சியில் எவ்வாறு சோவியத் அனுபவமானது, சோஷிவிசக் கூட்டமைப்பு நாடுகளின் கம்யூனிஸ்டு மற்றும் தொழிலாளர் கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் மீதும், சோஷிவிச சர்வதேசியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட, அரசுக்கு அரசு இடையிலான அவற்றின் உறவுகளின் நடைமுறையின் மீதும் ஒரு சாதகமான விளைவை ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் பேச்சாளர் எடுத்துக் காட்டினார். ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, வத்தீன் அமெரிக்காவின் வளர்முக நாடுகளிலுள்ள அரசியல் தலைவர்கள், பொது வாழ்வுப் பிரமுகரிகள், மற்றும் அரசியல் கட்சிகளும், வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித் துவ நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகளும், மற்றும் பிற அனைத்து முற்போக்குச் சக்திகளும் இந்த அனுபவத்தில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்:

சோவியத் அனுபவத்தின் சர்வதேச முக்கியத்துவத்தை விரித்துக் கூறுகையில், பரந்த தேசிய நாடுவிதத் தன்மை

கொண்ட, உலகின் மிகப் பெரிய நாட்டின் உதாரணம், பெரிய துமிசிறியதுமாகிய தேசங்களிடையில், குணும்ச ரீதியில் புதிய வகைப்பட்ட உறவுகள் சமத்துவம், நீதி, நட்புவுக்கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட உறவுகள் உருவாவதற்குரிய மெய்யான சாத்தியப்பாடு உள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாதவண்ணம் நிருப்பனம் செய்துள்ளது என்று பேச்சாளர் வலியுறுத்தினார்: இந்த உறவுகள் சமூக முன்னேற்றத்தின் ஒரு சக்தி வாய்ந்த அம்சமாக அமைந்துள்ளது என்று அது தெவிவாக நிருப்பனம் செய்துள்ளது.

முடிவுரையாக போரில் பணமியோவு இவ்வாறு கூறினார்:

மாபெரும் அக்டோபர் சோஷிவிசப் புரட்சி நடைபெற்ற ரதிலிருந்து சோவியத் நாடுபயணம் செய்து வந்துள்ள பாதை முழுவதும், அதனுடைய வரலாற்றுப் பிரசித்தமான சாதனைகளும் நமது நாட்டில் கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ள வளர்ச்சியடைந்த சோஷிவிச சமூகதாயமும், தேசிய இன உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்கும், தேசங்களிடையே நட்புவை பலப்படுத்துவதற்கும், அதனுடைய மாபெரும் படைப்பு உள்ளாற்றலை கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைப்பதன் நலனுக்காகப்பயணப்படுத்துவதற்கு ஒரு நம்பகமான அள்ளிவாரமாகத் தீகழ்கிறது. இந்தத் துறையிலும் கூட, சோவியத் மக்கள் மனிதகுலம் முழுமைக்கும் புதியவாய்ப்புகளைத் திறந்து வருகின்றனர்:

சோவியத் ஒன்றியம் சோதர தேசங்களின் கூட்டுக் குடும்பம்

சென்ற ஆண்டின் முடிவில் முற்போக்கு மனிதகுலம் முழுமையும் சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசுகளது ஒன்றியத்தின் 50வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடியது. இந்த ஒன்றியம் 1942 டிசம்பரில் உருவாகியதானது. சோவியத் மக்களினங்களின் வரலாற்றில் ஒரு பிரதான மைல்கல்லாகும், மனிதன் மனிதன் சரண்டு வகை ஒழித்துக் கட்டியபின், தேசிய அசமத்துவத்துக்கும், தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கும் முடிவு கட்டியபின், மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியானது, சோவியத் குடியரசுகளுக்கும் சோதர யூனியனுக்கான பாதையைத் திறந்து சோவியத் தீவிரம் உருவாக்கப்பட்டதன் 50வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்காக மால்கோவில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் பேசுகையில். ஒன்றியத்தின் கூபரிம் சோவியத் தலைமைக் குழுவின் தலைவருமான வியோனித் பிரேஸ்னேவ், இவ்வாறு கூறினார்: “சோவியத் தீவிரம் உருவாகியதானது, மனித குலத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடங்கி வைத்த மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின்து லட்சியத்தின் ஒரு நேரடியான தொடர்ச்சி யோகும். அது சுதந்திரமான தேசங்களின் ஒரு விருப்ப பூர்வமான ஒன்றியம் என்ற மாபெரும் வென்னினுடைய கருத்தின் ஒரு நடைமுறை ரீதியான, கண்கூடான உருவமோகும்”.

புதிய சோவியத் அரசின் தேசிய இனங்கள் — கொள்கையின் அடிப்படையான கோட்பாடுகள், புரட்சி வாகை குடிய பின், உடனேயே ஏற்கப்பட்ட, ரஷ்யாவின் மக்களினங்களின் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனத்தில் கீழ் வருமாறு வரையறுக்கப் பட்டிருந்தன:

1. ரஷ்யாவின் மக்களினங்கள் சமத்துவமானவை, அரசரிமை வாய்ந்தவை.
2. ரஷ்யாவின் மக்களினங்கள், பிரிந்து செல்வதும், தமது சுதந்திரமான அரசுகளை நிறுவிக் கொள்வதும் உள்ளிட்ட சுய -- நிரீனய உரிமை உடையவை.
3. சுகல தேசிய மற்றும் தேசிய — மத தனிச் சலுகைகளும், தடைக் கட்டுப்பாடுகளும் ஒழிக்கப்படுகின்றன.
4. ரஷ்யாவின் பிரதேகத்தில் வசிக்கின்ற தேசிய சிறுபான் மையோர் மற்றும் இனக் குழுக்கள் தங்கு தடையின்ற வளர்ச்சியடைய இடமுண்டு.

சோவியத் பல தேசிய — இன நாட்டில், தேசிய இனங்கள் பிரச்சினையானது சோஷலிச வளர்ச்சியின் அடிப்படையான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் அனைத்து உழைக்கும் மக்களின் அடிப்படையான நலன்களைப் பிரதிபலித்த கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, நாட்டில் வாழும் சுகல தேசங்களையும், தேசிய இனங்களையும் சர்வதேச சோதரத்துவத்தில் ஒன்றாக இணைக்கவும், அவற்றின் முயற்சிகளை ஒரு புதிய சமுதா

யத்தைக் கட்டியமைக்கும் பாதையில் தமது முயற்சிகளை வழி நடத்திக் கொல்லவும் வல்லது என்று நிருபணமாயிற்று:

இன்று சோவியத் யூனியனில், 15 யூனியன் மற்றும் 20 சுயாட்சிக் குடியரசுகளும், 8 சுயாட்சிப் பிராந்தியங்களும் 10 சுயாட்சிப் பகுதிகளும் அடங்கியுள்ளன, வெளிநிடைய ஆணைகளைப் பின்பற்றி, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, பல்வேறு தேசங்கள் மற்றும் தேசிய இனங்களின் சட்ட ரீதியான சமத்துவத்தை நிறுவுதலில் மட்டுமன்றி, முன்னோயப் பின்தங்கிய மக்களினங்களின் வேகமான பொருளாதாரம் மற்றும் கலாசார வளர்ச்சிக் குவிசேஷ அழுத்தம் கொடுத்ததன் மூலம் நடைமுறையில் அத்தகைய சமத்துவத்தை உத்தரவாதம் செய்வதிலும் வெற்றி அடைந்தது.

சோஷலிச மற்றும் கம்யூனிச நிர்மாண ஆண்டுகளில் ஒரு புதிய வரலாற்று பூர்வமான சமுதாயம் — சோவியத் மக்கள்— சோவியத் யூனியனில் தொன்றியுள்ளது. சோஷலிச தேசபக்தி, சர்வதேசியம், அனைத்து நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களுடனும் வர்க்க ஒருமைப்பாடு, சுரங்டலையும், ஒடுக்கு முறையையும், தேசிய மற்றும் வர்ண இன துவேஷங்களையும் அனுமதியாமை போன்ற புதிய இயல்புகளை சோவியத் மனிதன் பெற்றுள்ளான்.

சோவியத் சமுதாயத்தின் ஆரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாசார வாழ்வில் ஏற்பட்ட மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாற்றங்களும், அனைத்து மக்களின் அரசின் ஆழமான ஜன நாயக குணம்சமூலம், நாடு தமிழ் விவாதத்திற்குப் பின் 1977 ல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சோவியத் தீவிரத்தின் அரசியல் சட்டத்தில் உருவகம் பெற்றுள்ளன; சோவியத் மக்கள் சமுதாய உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும் பூரணமாக செயல்படுத்துவதற்கான கூடுதல் சட்ட ரீதியான மற்றும் பொருளாயத் தீவிரதங்களை அது வழங்கியது.

சோவியத் யூனியன் — பல தேச சோஷலிச அரசு திமிதரி கைமகேஷவ்

இன உறவுகளானவை மனித சமுதாயத்தின் வரலாறு முழுவதிலும் பொது வாழ்வின் மிகவும் பரப்பான மற்றும் கிக்கலான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக இருந்து வந்துள்ளது; பல தேசங்களுக்கு அது இன்னும் அவர்காலே இருந்து வருகிறது; சோவியத் யூனியனைப் போன்ற ஒரு பல தேசிய — இன நாட்டுக்கு அது ஒரு கடினமான பிரச்சினையாக இருந்தது. ஆனால் ஒது இனி ஒருபோதும் அவ்வாறு இல்லை. அது ஏன் என்று கீழ் பாரிப்போம். மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்னால், பெரும்பாலும் எல்லைப் பகுதிகளில் குறைந்தபட்சம் 51 சதவீத மக்களை, அல்லது 10 கோடிக்கு அதிகமான மக்களை — அடிமை தேசங்கள் என்று அறியப்பட்டவை — கொண்டிருந்த ஜாரின்டரியா, தேசங்களின் ஒரு சிறைக்கட்டம் என்று சரியாகவே அழைக்கப்பட்டது. உலகின் முதலாவது தொழிலாளர், விவசாயிகள் அரசு. தேசிய இன உறவுகளில் மோசமான பாரம்பரியத்தைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இன்று, தான் உருவாகியதன் 60வது

ஆண்டு விழாவை சென்ற திசம்பரில் கொண்டாளியிருக்கும் சோவி யத் யூனியன், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசங்களையும் தேசிய இனங்களையும் கொண்டுள்ளது: அவற்றில் பல, சோவியத் அரசு இருப்பதன் காரணமாகவே தமது தேசிய அரசுத் தகுதியைப் பெற நிருந்த போதிலும், ஒரே நெருக்கமாக இணைந்த குடும்பமாக வாழ்ந்து வருகின்றன. சோவியத் யூனியன் ३५ தேச அரசுகளையும் (१० யூனியன் குடியரசுகள், २० சுயாட்சிக் குடியரசுகள்) மற்றும் १८ சுதேச அரசு அமைப்புகளையும் (१ சுயாட்சிப் பிராந்தியங்கள், १० சுயாட்சிப் பிரதேசங்கள்) கொண்ட ஒரு சமஷ்டியாகும்: சோவியத் யூனியன் உருவாக்கப்பட்டதானது வில் இ. வெளின் வகுத்தளித்த இனவழி உறவுகள் கொள்கை சம்பந்தமான அவர்து கருத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் ஓர் உயிரோட்டமுள்ள உகுவகமாகும் என்று இந்த ஆண்டு விழா குறித்த சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் தீர்மானம் கூறியது.

எனவே, கோட்பாடுகள், பல தேச சோஷலிச அரசு நிர்மாணத்தின் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டுமென்று வெளியில்லை.

அந்த நம்பிக்கையின் பின்னால் என இருந்தது? 1918 ஜூ
வரியில், சோவியத்துகளின் மூன்றுவது அகில ரஸ்யக் காங்கிரஸ்,
இரு ரஸ்ய சமஸ்தியை நிறுவியது. ரஸ்யாவில் வசிக்கும் வெவ்
வேறு தேசங்களின் சுதந்திரக் குழியரசுகளைக் கொண்டதாக அது
அமைந்தது, சோஷவிச சோவியத் குழியரசு என்ற புதிய அரசியலை
அமைப்பை அது திட்டவட்டமாகப் புனிதப்படுத்தியது. அனைத்து
உழைக்கும் மக்களைப் பிரிக்காமல், மாறாக அவர்களின் எதார் த்த
மான பொது நலன்கள் மற்றும் வர்க்க உணர்வின் மூலம் ஒற்று
மைப்படுத்துவதன் வாயிலாக போல்லிவிக்குகள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

சோவியத் ரஷ்யா ஒரு பெரிய சமஷ்டி அரசின் முன் மாதிரி யாயிற்று. ஐக்கியமண்டையும் நிகழ்வுப் போக்கின்போறு, வெளின், பெரியதோ, சிறியதோ ஆகிய எந்த தீசமும் எத்தகைய தனிச் சலுகைகளையும் பெற்றிருக்கக் கூடாது என்று வலியுறுத்தினார். பிற அனைத்து சோவியத் குடியரசுகளுடனும் ரஷ்ய சமஷ்டி சமத் துவ நிலை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். சோவியத் தேச - அரக்ககளின் ஐக்கியத்தின் பின்னுள்ள விருப்பப் பூர்வமான கோட்பாடு, தேசங்கள் கூடேச்சையாகக் கூட்டனமெப்பினுள் பிரவேசிப்பதன் அடிப்படையான வெளினியக் கோட்பாடு களில் ஒன்றுயிற்று.

புத்தினீவிகள்.....

എസ്. പണ്ട്യേവ്

மாபெரும் அக்டோபர் சோஷிசப் புரட்சிக்குப் பின்னரிட அறிவுத்துறையிலரின் எதிர் காலத்தைப் பற்றி எழுந்ததைப் போன்ற முரண்பாடான் கருத்துக்களும் காரசாரமான விவாதங்களும் அப்பிரச்சினையில் காட்டப்பட்ட உயிரோட்டமான அக்கறையும் ரஷ்யாவில் சோஷிசப் புரட்சி சம்பந்தமான வெகு சில பிரச்சினைகளில்தான் காட்டப்பட்டன என்னாம். இது தற்செயலான தல்ல.

சோவியத் அரசாங்கம் தன்னுடைய இலட்சியத்திற்கு ஆதரவாக அறிவுத்துறையினரில் ஒரு பெரும் பகுதியினரை ஆகர்ஷிப்பதில் வெற்றியடைந்தது. இவ்வளவு குறுப்பு காலத்திற்குள் எப்படி அதனால் இதைச் சாதிக்க முடிந்தது? அறிவுத்துறையினருடன் முதலில் தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியிலிருந்த அறிவுத் துறையினர் இந்தத் துறையில் செயலாக்கமுடன் முனைந்து பாடுபட்டனர். பத்திரிகைகளில் எழுதினார்கள்: டாக்டர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரின் கூட்டங்களில் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினர் அதே சமயம், மிகக் கடினமான பிரச்சினைகளையும், கவுதங்களையும் எதிர்நோக்க நேரிட்டபோதிலும், சோவியத் அரசாங்கம் அறிவுத் துறையினரின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டது; அதைவிடவும் முக்கியமானதென்றெண்ணில் சமுதாயத்தில் அவர்களுடைய பாத்திரத்தை உயர்த்தவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. பழைய ஆட்சியில் பணியாற்றியதனித் தேர்ச்சியாளர்களின் அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது முழு முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடமை என்று வெளின் நம்பினார்; அவர்களைப் புறக்கணிப்பது அபாயகரமானதவறு என்று கருதினார். அவர்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து புதிய ஆட்சி கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஆனால் அதேசமயம், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் மீது கருரான கட்டுப்பாட்டை வகித்த வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார்.

அறிவுத் துறையினரை ஏனை வெறுப்புடன் பார்க்கும் கண் கணேட்டத்திற்கு எதிராகவும், கலைசாரம் பூராவையும் 'பூர்ஷுவா' கலாசாரம் என்று ஒதுக்கித் தள்ளும் இயக்கங்களுக்கு எதிராகவும் போல்விலிக் கடசி நடத்திய போராட்டத்தைப் பற்றி இங்கே விசேஷமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். உலகின் கலாசார பாரம்பரியங்களை ஒருவர் முதலில் கற்றுண்ணது சொல்லிச்சுத்தை நிர்மாணிக்க தொடங்க வேண்டுமென்றும், அதன் பின்னர்தான் சோஷலிசத்தை நிர்மாணிக்க தொடங்க வேண்டுமென்றும் வெளியில் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தினார். பூர்ஷுவா கலாசாரத்திலுள்ள குறுகிய பார்வையுள்ள, பிறபோக்கான, மக்கள் விரோத அம்சங்கள் அனைத்தை

யும் களைந்துவிட வேண்டும்; அதிலுள்ள அருமையான, முற்போக்கான், ஜனநாயக பூர்வமான அம்சங்களைப் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய இயற்கை விஞ்ஞானியான கிளி மென்ட் திமிர்யஜேவ் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை உற்சாகமுட்டின் ஆதரித்தார். ரஷ்ய அறிஞர்களுக்கும், விஞ்ஞானிகளுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் அவர் விடுத்த வேண்டுகோள்கள், சோவிலிச் நிர்மாணப் பணிகளுக்கு அறிவுத் துறையினரின் ஆதரவைச் சட்டத் தருவதில் மாபெரும் பாத்திரம் வகித்தன என்னாம். தலையாய் ரஷ்ய வழக்கறிஞரும், பொது ஜனப் பிராமுகருமான அன்றோவிகோனி சோவியத் ஆட்சிக்கு சேவை செய்ய முன்வந்தார். புழுப் பெற்ற தாவரவியல் விஞ்ஞானியான இவான் மிச்சுரின் வரலாற்று ரீதியான அத்தியாவியம் என்று புரட்சியை ஏற்றுவேற்றிருார். வினாதீமிர் மயாக்கோவ்ஸ்கி, அலெக்சாந்தர் புலோக், செர்கி யெசினின், வாலெரி புருகோவ் போன்ற தலையாய ரஷ்யச் கவிஞர்களும், புகழ் பெற்ற பாடகரான வியோவித் சபினேவும் நாடக கலை விற்பனைரும், நடிகருமான யெல்கெவி வக்தங்கோவும் முன்னணி நாடகக் கலைஞரும் நாடகத் தயாரிப்பாளருமான விச வலோத்தெயர் ஹோல்டும், இன்னும் இதுபோன்ற பல அறிஞர்களும் சோவியத் ஆட்சியை ஆதரித்தார்கள்.

நாச வேலையில் ஈடுபடும்படியும், வேலை செய்யாமல் ஓடிப் போகும்படியும், வேலை நிறுத்தம் செய்யும்படியும், புதிய அரசாங்கம் விடுத்த உத்தாவுக்கொடு உதாசினம் செய்யும்படியும், புது ஆப்சியுடன் ஒத்துழைத்த நிபுணர்களைப் பகிஷ்கரிக்கும்படியும் சோவியத் ஆட்சியின் பகைலர்கள் அறிவுத் துறையினரின் ஒரு பகுதியைத் தூண்டிவிட்டார்கள். இத்தகைய நாசவேலைக்காரர்களுக்கெதிராகக் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன. இது வெகு காலம் நடிக்க வில்லை; 1918 ம் வருட வசந்த காலத்திற்குள், அறிவுத் துறையைச் சார்ந்த ஒரு சிலரின் நாச வேலை நடவடிக்கைகள் சமாளிக்கப்பட்டு விட்டன.

தம்முடைய ஆக்க பூர்வமான ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்கும், மக்களின் நன்மைக்காகத் தமது அறி வைப் பயன்படுத்துவதற்கும் சகல அறிஞர்களும் மிகப் பரந்த வாய்ப்புக்களை மக்களாட்சி கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது என்பதற்கான சான்றுகளை அன்றூட வாழ்க்கை மேன் மேலும் துலாம்பரா மாய் எடுத்துக் காட்டியது. நாட்டை மின்சார மயமாக்கல், கல் வியின்மையைப் போக்கல், துரித வேகத்தில் இயந்திரமயமாக்குதல், புதிய தொழிற்சாலைகள் அமைத்தல் சோவியத் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்பதைத் தெளிவாய் எடுத்துக் காட்டின் மகிக்கள் பால் ஈடுபாடு கொண்ட விஞ்ஞானிகள், இஞ்சினியர்கள், ஆசிரியர்கள் இதர அறிஞர்கள் ஆகியோருக்கு இந்த நடவடிக்கைகள் மகிழ்ச்சியுடன்; நாடகமயளித்து இவையைனத்தும் அவர்களுடைய மனப்பாண்மை மீதும் கண்ணேட்டத்தின் மீதும் தீர்மான மான செல்வாக்குச் செலுத்தின சோவிலிச் இலட்சியங்கள் நியாயமானவை. மனித நேயம் மிக்கவை என்பதை அவர்கள் சன்னஞ்சனமாய் உணர்த் தொடங்கினார்.

தேசிய இனப் பிரச்சனையின் தீர்வு ஓர் உதாரணம்

மிர்ஸா ஹமீதுல்லாஷ்பேக்

சோவியத் யூனியனில் வாழும் மக்களின் தேசியத் தன்மை களையும் தனிப் பண்புகளையும், ஆழந்த மரியாதையுடனும் அக்கறையுடனும் சோவியத் அரசு அனுகியுள்ளது. சோவியத் யூனியனின் 19 குடியரசுகளில் ஒன்றுன ஜார்ஜியாவுக்கு நான் விஜயம் செய்த பொழுது, இதை உணர முடிந்தது 69,700 சதுர கிலோ மீட்டர் பிரதேசத்தையும், 5,105,000 மக்களையும் கொண்ட சிறிய குடியரசு, ஜார்ஜியா. இக்குடியரசின் மக்கட் தொகையில் சுமார் 10 சத விகிதமுள்ள ஜார்ஜியர்களைத் தவிர, ரஷ்யர்கள், கிரேக்கர்கள், அப்காசியர்கள், அத்ஜார்கள், ஆர்மீனியர்கள், யுதர்கள் ஆகியோரும் இங்குள்ளனர்.

இந்தக் குடியரசின் நிர்வாகத்தில் ஜார்ஜியர்களுக்குச் சமமாக மேற்கண்ட தேசிய இனங்களின் பிரதிநிதிகளும் பங்கெடுக்கின்றனர். ஜார்ஜியா நாடானுமென்ற உறுப்பினர்களில் ஜந்தில் ஒரு பங்கினராக அவர்கள் உள்ளனர். ஜார்ஜிய மொழிப் பள்ளிக் கூடங்களைத் தவிர, அப்காசிய, ரஷ்ய, ஆர்மீனிய, அகர்பைஜான் மொழிப் பள்ளிக்கூடங்களும் உள்ளன: வீவற்றில் குழந்தைகள் பயிலுகின்றனர். தேசிய இனச் சிறுபான்மையினருக்கான இசை, நடன மன்றங்களும் இங்கு உள்ளன.

: 979 ல் நடைபெற்ற ஜனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் போது, ஜார்ஜியா குடியரசின் மக்களில் 95 சதவிகிதத்தினர் தமது தேசிய ஜனத்தை மொழியையே தமது தாய் மொழி என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதே வேலையில் அவர்கள் அனைவரும் ரஷ்ய மொழி பேசுகின்றனர்.

தேசிய இனங்களில் ‘படைப்பாற்றல் உள்ளது’ என்றும் ‘படைப்பாற்றல் இல்லாதது’ என்றும் இரு பிரிவுகள் இருப்பதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர்; இது தவற என்பதைத் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்ட சோவியத் யூனியனின் அனுபவம் காட்டுகிறது. பற்பல தேசிய ஜனங்களின் கூட்டு முயற்சியால், ஓர் வளிமைக்க நாடாகச் சோவியத் யூனியன் வளர்ந்துள்ளது; நாட்டின் பொருளாதார, விஞ்ஞான, கலாசார முன்னேற்றத் திற்காகத் தேசிய ஜனங்கள் பங்காற்றுகின்றன; வீறு மிக் கபடைப்பாற்றல் என்பது சில குறிப்பிட்ட தேசிய ஜனங்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல ஏன்பதையும், அது சோவியத் யூனியனில் சகல தேசிய இனங்களுக்கும் சொந்தம் என்பதையும் இது மெய்ப்பிக்கிறது.

சோவியத் பிரஜைகள் அனைவரும் — அவர்களது தேசிய இனமும் குடியரசும் எதுவாக இருப்பினும் — சரி நிகர் சமானமாக வாழுகின்றனர் என்பதை நான் காண்பதற்கு எனது ஜார்ஜியப் பயணம் மற்றுமொரு வாய்ப்பு அளித்தது.

சகலவிதமான

ஆங்கிலம், தமிழ்

இலக்கியப் புத்தகங்கள்

க. பொ. த. பரீட்சைக்குத்
தேவையான நூல்கள்

தொலைபேசி 34529

தந்தி: 'கென்னடிஸ்'

மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

தமிழகத்தில் வெளிவந்துள்ள
இலக்கை எழுத்தாளர்களின்
புத்தகங்களும்

குழந்தைகளுக்கான
புத்தகங்கள்

● போன்றவைகள் கிடைக்குமிடம்

ஆஸ் சிலோன் டிஸ்ரிபியுட்டர்ஸ்

371. டாம் ஸ்ரீட், கொழும்பு 12

கிளை: கே. கே. எஸ் விதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சமத்துவ சமாஜத்தில்...
'ஈங்கை பெற்ற வர்க்கம்'

ஜி. ரெபின்ஸ்காயா

குழந்தைகளுக்கான உரிமைச் சாசனத்தை 23 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஐ. நா. பொதுச் சபை ஏற்றது. மனித சமுதாய வரலாற்றில் அதை ஒரு முக்கியமான சாசனமாகக் கருதுவது பொருந்தும், உலக மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்காகிய குழந்தைகளின் உரிமைகளை அது பாதுகாக்கிறது. போதுமான அளவு சத்துணவு, மருத்துவ வசதி, பாதுகாப்பு, இலவசக் கல்வி, அமைதியான வாழ்வு முதலிய வசதிகளை, இன், நிற, பால், மத வேறுபாடு களின்றி எல்லாக் குழந்தைகளும் அனுபவிக்க உரிமை உண்டு என்ற அந்தச் சாசனத்தின் பத்து அம்சங்களும் கூறுகின்றன.

குழந்தைகளுக்கு ஐந்து உரிமைகள் உண்டென்பது உண்மை: ஆனால் இவற்றை அவர்கள் அனுபவிக்கிறார்களா? உலகத்தில் 10 கோடிக் குழந்தைகள் பட்டினி கிடக்கின்றனர். நாள் கே தா ரூ ம் 40,000 குழந்தைகள் போஷாக்கான உணவும், மருத்துவ வசதி யும் இல்லாமல் இறக்கின்றனர். 20 கோடி குழந்தைகள் பள்ளிக் கூடம் செலவழில்லை. 5.2 கோடிக் குழந்தைகள் சாசனத்தில் 9 வது அம்சத்திற்கு மாறுக அடிமைத் தொழில் செய்கின்றனர்.

முதலாளித்துவ உலகத்திலேயே மிகப் பெரும் பணக்கார நாடாகிய அமெரிக்காவில் 11 முதல் 14 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் 8 லட்சம் பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். பிரிட்டனில் 7 லட்சம் குழந்தைகள், ஸ்பெயின், மேற்கு ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் 3 லட்சம் குழந்தைகள், எகிப்தில் 10 லட்சம் குழந்தைகள், பாகிஸ்தானில் 15 லட்சம், தென் கிழக்கு ஆசியாவிலேயே மிகவும் 'வளமான நாடு' எனப் பிரசாரம் செய்யப்படும் தாய்லாந்தில் 55 லட்சம் குழந்தைகள் வேலை செய்து பிழைக்கும் நிலையில் உள்ளனர்.

1959ல் குழந்தைகள் உரிமைச் சாசனத்தை ஆதரித்து ஐ. நாவில் சோவியத் யூனியன் வாக்களித்த பொழுதே இதன் செயல்பாட்டிற்கு சோவியத் யூனியனுல் உத்தரவாதம் அளிக்க முடிந்தது. சோவியத் ஆட்சி ஏற்பட்ட நாள் முதலே, ஐ. நா. பிரகடனத்தின் ஷர்த்துக்கள், குழந்தைகள் பற்றிய சோவியத் அரசின் கொள்கையாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

நல்லதெல்லாம் குழந்தைகளுக்கே' என்ற அந்தப் பிரகடனத்தின் சாராம்சக் கருத்தே வெளின் கூற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதுதான்.

குழந்தை பிறப்பது முதல் வயது வரும் வரை அதன் நலன் களை சோவியத் அரசு பாதுகாக்கிறது. உண்மையைச் சொல்லப் போனால், கரு நிலையிலிருந்தே குழந்தையின் நலனில் அரசு கவனம் செலுத்துகிறது. கருவற்ற தாய்மார்களின் ஆரோக்கியத்தைக் கவனித்துக் கொள்ள ஏராளமான மருத்துவ மனைகள் உள்ளன.

ஆரோக்கியமான குழந்தை பிறப்பதற்கு இவையெல்லாம் வசதி செய்கின்றன.

குழந்தை முதலாண்டில், தன் தாயின் அன்பு கணிந்த பராமரிப்பில் உள்ளது. முதல் ஆண்டில் ஆரோக்கியமான எந்தக் குழந்தையையும் டாக்டர்கள் 15 முறை சென்று பார்வையிடுவார்கள். நோய் வந்த பின் குணப்படுத்துவதைவிட வராமல் தடுப்பது எனிது என்பதும், ஒரு நபரின் பிற்கால ஆரோக்கியம் குழந்தைப் பருவத்தில் அவருடைய வளர்ச்சியைப் பொறுத்திருக்கிறது.

வளரும் குழந்தைகள் உள்ள குடும்பங்களுக்கு சோவியத் அரசு அளிக்கும் உதவிகள் கணிசமானவையாகும். நர்சரி, கிண்டர்சார்ட் டன் போன்ற குழந்தை நிறுவனங்களில் குழந்தைகளுக்கு நல்ல போஷாக்கான உணவு அளிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய கலையுணர்வு வளர்ச்சிக்கு நல்ல வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. சோவியத் யூனியனில் இத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு நல்ல ஆதரவு உள்ளது. குழந்தைப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஆகும் செலவில் 80 சதவிகிதத்தை அரசு ஏற்கிறது.

ஏழு வயது ஆணவுடன் எல்லா சோவிபத் குழந்தைகளும் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்லுகின்றனர்.

குழந்தைகளின் கல்வி, பராமரிப்பு ஆகிய செலவுகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கை சோவியத் அரசு ஏற்கிறது.

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை
அதை அற்புதமாகச் செய்வதே எமது வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சுக் கலைக்கட்டு
எம்மை ஒரு தட்டவை அனுகுங்கள்

35422

நியூ கணேசன் பிரின்டர்ஸ்
22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,
கொழும்பு - 12-

மலரில் கந்தையா நடேசன் எழுதிய கட்டுரை சம்பந்தமாகத் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தாராளமாக எழுத வாம். இக் கருத்துச் சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான விவாதம் நடப்பது எழுத்து இலக்கியத்திற்கு ஆரோக்கியமானது.

— ஆசிரியர்

முற்போக்கு இலக்கியமும் அதன் எதிரணியினர்களும்

சி. வண்ணியகுலம்

18-வது ஆண்டு மலரிலே கந்தையா நடேசன் இலங்கை முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு எதிரான இரண்டு அணியினரை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். முதலாவது மரபுப் பண்டிதர்கள் அணி; இரண்டாவது மார்க்கிளியப் பண்டிதர்கள் அணி. இவற்றிலே மரபுப் பண்டிதர்கள் அணியானது 1960 ம் ஆண்டுக் காலப் பகுதியிலே ஈழத் து இலக்கிய உலகிலே தோன்றி அவர்களின் நோக்கிலே நியாயமான சில சர்ச்சைகளை உருவாக்கிவிட்டுத் தோன்றிய வேகத்திலேயே பல மற்று மதிந்துபோய் விட்டது. இவ்வாறு பல மற்று மதிந்துபோய் விட்ட ஓர் அணியினரை யும் அவர்கள் நிகழ்த்திய போராட்டத்தையும் கட்டுரையாளர் மீண்டும் அரங்கிலே நிறுத்துகின்றார். இவ்வாறு அவர் செய்வது நியாயமானதா, அந்தப் போராட்டம் பற்றிய கட்டுரையாளரின் நோக்கு நீதியானதா என்பதை முதலில் நோக்க வேண்டும்,

சமூகத்தின் அல்லது சமூக நிலைமையின் அல்லது சமூக வளர்ச்சிப் படியின் ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னேரு படிநிலைக்கு, இருப்பதிலும் பார்க்க உயர்ந்தது என்று கருதப்படத்தக்க ஒரு படிநிலைக்குச் செல்ல வதே முற்போக்கு வாதம். அது இருக்கும் நிலையின் தொடர்ச்சியை அன்றேல் தேக்க நிலையை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கால அடிப்படையில் முன்னர் நிலைய ஓர் இருக்கை நிலைக்கு மீண்டும் போவதை, அந்நிலையை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதை முற்போக்கு வாதம் ஏற்படும் ஒரு புதிய கட்டத்துக்குச் செல்வதையே இவ்வாதம் குறிக்கிறது.

(கா. சிவத்தம்பி— இலக்கியத்தில் முற்போக்குவாதம்).

முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர், முற்போக்கு இலக்கிய அனியைச் சார்ந்தவர் என்ற வகையிலே கந்தையா நடேசன் முன்வைக்கும் வாதம் மேற்குறித்த எடுகோளுக்குப் பொருந்துமா என வினவின், இல்லை என்ற பதிலே கிட்டும். ஏனெனில் கற்பிதமான ஓர் அதித்தளத்தை வைத்துக் கொண்டு அதனை நிகழ்காலப் பிரச்சினையின் விளக்கமாக்க ஆசிரியர் முயல்வது யதார்த்தமாகாது, முற்போக்குமாகாது.

கட்டுரையாளரின் பிரதான நோக்கம், முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு எதிரான அனியினரை விமர்சிப்பதல்ல, இலக்கிய உலகில் பொமினிக் ஜீவா, டானியல் ஆகியோரின் முதன்மைத்துவத்தை வலியுறுத்துவதாகவே காணப்படுகிறது. 90 களில் முற்போக்கு இலக்கிய அனிக்கு எதிராகத் தொடரப்பட்ட போராட்டம், பொமினிக் ஜீவா, டானியல் (அவர்கள் சார்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூகம்) ஆகியோருக்கெதிரான போராட்டமேதவிர முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு எதிரான போராட்டமல்ல என்பதை நிறுவ வந்த நடேசன், ‘இவர்கள் இருவரின் தும் தமிழ் இலக்கிய முக்கியத்துவத்தினை ஜீரனிக்க இயலாத பழைய வாதிகளே முற்போக்கு இலக்கிய எதிர்ப்பினைத் தீவிரமாக முன்வைத்து இழிசனர் இலக்கியம் எனச் சூட்டினர்’ எனவும், ‘அறுபது களில் மரபுப் பண்டிதர்களின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்கான டானியல், ஜீவா இருவருந்தான் இன்று மார்க்கிலைப் பண்டிதர்களின் இலக்கிய எதிரிகளாகத் தோன்றுகின்றனர் எனவும் தமது

கருத்தை அடித்துச் சொல்கின்றார்.

அதே வேளையில், சில இடங்களில் பாமரர் வழக்கே இழிசனர் வழக்கு எனவும், மரபுப் பண்டிதர்கள் முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கு எதிராகவே போராடினர் என்றும் கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டிருப்பது நிதானிக்கப்பட வேண்டியது. மார்க்கிலைத் துக்கும் க. ந. குறிப்பிடும் இந்தப் பண்டிதர்களுக்கும் என்ன தொடர்பு? முழங்காலுக்கும், மொட்டந்தலைக்கும் முடிச்சா? மரபிலே ஊறிப்போனவேண். மரபுப் பண்டிதனெனலாம். மரபிலே அதிருப்பி கொண்டவைணுயும் மரபுப் பண்டிதனெனலாமா? உண்மையில் க. ந. குறிப்பிடும் மார்க்கிலைப் பண்டிதர்கள் மார்க்கிலைத்திலேயே அதிருப்பி கொண்டவர்கள். இவர்களை அதிருப்பியாளர்கள் (இவ்வாறே தம் அனியினரை அல்ல 21 இதழிலே பயணி குறிப்பிடுகின்றனர்) அல்லது ஆகியல்வாதிகள் எனக்குறித்தலே பொருத்தமானது.

இ. ம. எ. சங்கத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமன்றி, உயர் சமூகத்தினர் பலரும், கல்விமான்களும், முற்போக்கு நடவடிக்கைகளையே ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களும் உறுப்பினர்களாக விளங்கினர் என ரகுநாதனும், சிவத்தம்பியும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வயர் சமூகத்தினரையும், கல்விமான்களையும், ஒட்டுண்ணிகளையும் இ. ம. எ. சங்கத்தினர்களும் பிரித்து விடுவதால் அவ்வியக்கத்தையே பலவீணமடையச் செய்து விடலாமென மரபுப் பண்டிதர்கள் தீர்க்கமாக விசுவாசித்தனர். அதனாலேயே சாதி, மதம், இழிசனர் இலக்கியம் ஆகிய கோட்பாடுகளை முன்வைத்தனர். மரத்தின் பக்க வேர்களைக் கூட, மரபுப் பண்டிதர்களினுடை அசைத்துவிட முடியவில்லை.

ஒன்றை அழுத்தமாகக் கூறி வைக்க வேண்டும். ஓர் உலக வியாபகமான இயக்கத்துக்கு (சோசலிச்) எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட போராட்டத்தை கேவலம், சாதிக்காக நிகழ்த்தப்பட்ட போராட்டமென க. ந. நிறுவ முயல்வது எவ்வளவு நபுஞ்சகமானது.

இன்று ஈழத்திலே மூன்று வகையான இலக்கியப் போக்கினரை அவதானிக்கலாம் 1. முற்போக்கு இலக்கிய அனி.

1. அதிருப்தியாளர்கள் அணி.
3. வர்த்தக நோக்கிலான அணி.

இவர்களே வர்த்தக நோக்கிலான இலக்கிய அணியினர், தமது நிலைப்பாட்டின் பலத்தையும், பலவீனத்தையும் ஒருங்கே ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். முற் போக்கு அணியினர், தொன்று தொட்டு மார்ச் சிசத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். அதிருப்தியாளர்கள், வர்க்க வேறுபாடு களைத் தாண்டிய பொதுவடமைச் சோசலிசத்தை மட்டுமே அடைந்தால் போதாது, முழுச் சமூகமுமே குண வெறுபாடுகளையும் தாண்டிய சர்வோதய பொதுவடமையை அடைய வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டினால் முன்வைத்த மு. தலையசிங்கத்தைத் தமது ஞானகுருவாகக் கொண்டவர்கள்.

இவர்கள் மார்க்ஸிசத்தில் மட்டும் அதிருப்தி கொண்டவர்கள்லர். ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியங்களின் ‘மலட்டுத் தனத்திலும், அவ்வியக்கம் சார்ந்தோடு சூரிய முரண்பாடு களிலும்’ (வாழ்க்கைக்கும் இல்லியத்துக்குமிடையே உள்ள முரண்பாடு) அதிருப்தி கொண்டவர்களாகத் தமிழை இங்காட்டுபவர்கள். கலை வெறும் பிரசாரப் பின்டமல்ல, அது உண்மையின் சத்தியத்தின் தேடுதலைத் தாண்டுவது, அழகுனர்வின் முதன்மைப்படுத்துவது என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். இலக்கியம் மட்டும் கலையாகாது, செய்தொழிலும், வாழ்க்கையுமே கலையாகப் பரிணமிக்கும் சகாப்தத்தை அவாவிநிற்பவர்கள்.

இவர்களின் அணியிலே, அ. யேசுராசா, மு. பொன்னம் பலம், மு. புஷ்பராசன், இமையவன், சண்முகம் சிவவிங்கம்

படைப்பாளிகளாகவும், எம். ஏ. நூல்மான், ஏ. ஜே. கனகரட்டு ஆகியோர் இவர்களின் ‘வளமாகக் கிளாகவும்’ விளங்குகின்றனர். அலை, புதிக் போன்ற சஞ்சிகைகள் இவர்களின் பிரசரகளாகப் பயன் படுத்தப்படுகின்றன.

மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படையிலான எரியுறும் பிரச்சினைகளையும், வர்க்க முரண்பாடுகளையும், அவற்றினால் வாழ்க்கையில் உருவாகும் அவலங்களின் அடித்தளங்களையும் கலாபூர்வமாக எடுத்துக் காட்டி அவற்றுக்கான தீர்வுகளைப் பற்றி விஞ்ஞானபூர்வமாக மக்களைச் சிந்திக்கத்தாண்டுவதே உண்மையான சோசலிச யதார்த்தவாத இலக்கியம். ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் படைப்படுகளிலே இவற்றின் ஒரு சில அம்சங்கள் குறைவுபட்டிருப்பது ஒன்றும் ரகசியமானதல்ல. ஆனால் அப்படைப்புக்களின் நோக்கம், சமுதாயத்தில் அவை உருவாக்கும் தாக்கம் ஆகியனவே சீர்தூக்கிப்பார்க்கப்பட வேண்டியன். அந்த வகையிலே ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியங்களின் சமூகப் பணிமக்கத்தானதே.

இந்த நிலையினின்றும் பிற மும் ஓர் இலக்கியம் நிச்சயமாக முற்போக்கு இலக்கியமாகவிட முடியாது உண்மையின் தேடுதல் என்ற போர்வையிலே பிராய்டின் வழியைப் பின்தொடர்பவர்களை மார்க்கியப் பண்டிதர்களென க. ந. குறிப்பிடுவது வியப்பானதே. அதிருப்தியாளர்கள் தமது ‘இருப்பு நிலையை’ தமது சுய விமர்சனங்கள் மூலமே போட்டு டைத்து விடுகின்றனர்.

‘கலைக்காகவே’ என்ற கொள்கையினர் ஒன்றைக் கலாபூர்வமாகச் சொல்வதன் மூலம்

கலைப் பரவசத்தை ஏற்படுத்துவதோடு திருப்தியடைந்து விடுகின்றனர். அதற்கும் அப்பால் அதை அறிவு பூர்வமாக விசாரித்து கலைக்கும் அப்பால் இருக்கும் நிரந்தர பேரானந்தத்தை, நிரந்தர விடுதலையை அனுபவிக்கும் அளவிற்கு அவர்களால் இட்டுச் செல்ல முடிவுதில்லை இந்தப் பின்னணியிலேயே யேசுராசாவின் கதைகளை ஆராய வேண்டும். முக்கியமாக மக்கத்தான் துயரங்கள், ஓர் இதயம் வெறுமை கொண்டிருக்கிறது. தொலைவு, இருப்பு, ஆகிய கதைகள் இந்த வகையான மன ஆழத்தை நோக்கிய தேடல்களாகவே இருக்கின்றது’ (அலை 4) என யேசுராசாவின் கதைகளை விமர்சிக்கின்றார் இமையவன். அதிருப்தியாளர்களின் ‘இருப்பு நிலை’ இங்கு வெளிச்சம் பெறுகின்றதல்லவா?

இந்த அதிருப்தியாளர்கள் கலையில் அழகைத் தேடுவர்: ஒரு முன்னை நாள் நன்பனை, ஓர் இலக்கியத்தை, இலக்கியகாரரை விமர்சிக்கும் போது மட்டும் அழகுணர்ச்சியை மட்டுமல்ல மனி தாபிமானத்தையும், பத்திரிகாதர்மத்தையும் கூட மறந்துவிடுகின்றனர். இவர்கள் வாழ்க்கையையே கலையாகக் கொள்வர். ஆனால், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் டானியலின் பஞ்சமரை ‘பட்டியல்’ என்று பரிசுப்பர். எது சுய முரண்பாடு?

இந்த அதிருப்தியாளர்கள் கண்முன் நிலைம் மனித அவலங்களின் அடிப்படையினை ஆராயது அடிமன ஆழங்களைத் தேடித் திரியட்டும், அவற்றிலே அழகுணர்ச்சி துமப்பக் கண்டுகளிக்கட்டும். அதனுலோன்றும் சுமுதாய இழப்புக்கள் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை, ஏனெளில்

மு. தலையசிங்கம் குறிப்பிடுவது போல, இவர்கள் சமூகம் என்ற குகைக்கு வெளியே சென்ற தத்துவ ஞானிகளே: இவர்கள் குகைக்கு மீண்டும் வந்து உண்மையை மக்களுக்கு உணர்த்திய வர்கள்லர். வெளியே சென்றும் உண்மையை அவர்கள் பூரணமாகக் கண்டுபிடித்து வில்லை. அவர்களின் தனிமனித வாதத்தால் மக்கள் ஏதும் பயன்டைந்திலர். எனவே இவர்கள் உயர்ந்த இலக்கியத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படுகின்றனர்.

எனவே, க. ந. இனிமேலா எனது அதிருப்தியாளர்களின் நிலைப்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொருத்தமற்ற பெயர்களை அவர்களுக்குச் சூட்ட வேண்டிய தில்லை. ஒன்றைமட்டும், இந்த விவாதத்தைத் தொடக்க வைத்த வர்கள் என்ற வகையிலே அவருக்குச் சொல்லிவைக்க வேண்டும். அறுபதுகளிலே முரண்பட்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கையுடையோரும் இ. மு. எ. சங்கம் என்ற குடிவின் கீழ் ஒதுங்கிய நிலைமாறி இன்று ஒரே கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர்களே இந்தக் குடிசையின் கீழ் ஒதுங்க முடியாது சிதறிப்போவதற்கு யார் பாத்திரவாளிகள்? நிச்சயமாக இந்த முற்போக்கு எதிர்ப்பாளர்கள்ல. எனவே முற்போக்கு அணியினர் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்வது தவிர்க்க முடியாத ஓர் இலக்கியத்தேவை மட்டுமல்ல அது ஒரு சமூகத்தேவையும் கூட:

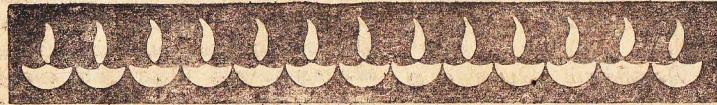
முற்போக்கு அணியினர் எனச் சுட்டப்படுவோர் டொமி னிக் ஜீவாவும், டானியலும் ஆகிய தனி நபர்கள்லர். சக்தி யும் நீண்ட கால வரவாறு கொண்ட ஓர் இலக்கிய அணியினின்றும் பிரித்துப் பார்க்கி

முடியாத இரு போராளிகள்
மட்டுமே இவர்கள்.

இறுதியாகப் பயன் தரும்
ஒரு கருத்தை வியிறுத்துவது
இங்கு அவசியமாகிறது. ஈழத்
தின் தற்போதைய அரசியல்,
சமூக, பொருளாதார நிலைமை
கள் இவ்வாரை இலக்கிய சம்
வாதங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பன
வாக இல்லை. ஒவ்வொர் இலக்கியாரனும், இலக்கிய அணியும்
கருத்தியல் ரதியான முரண்பாடு
களை, ஜனநாயகத்தின் மீட்சிக்
காக ஆகுதி செப்ப வேண்டிய

கட்டம் அன்மித்து விட்டது.
மு. தலையசிங்கம் குறிப்பிடுவது
போல, தனிப்பட்ட கொள்கை
கள், இன, மத, மொழி வேறு
பாடுகள் ஆகியவற்றைக் கடந்து
எல்லோரும் அங்கம் வகிக்கும்
ஓர் எழுத்தாளர் பேரவை ஈழத்
தில் இன்று அவசியமாகின்டிட்டது,

மனித வேட்டை நடை
பெறும் போது மானின் விழி
களைப் பார்த்து ரசிப்பது அர்த்த
மற்றதல்லவா?

கைலாசபதி கு ஞமது அஞ்சலி

சபா. ஜெயராசா

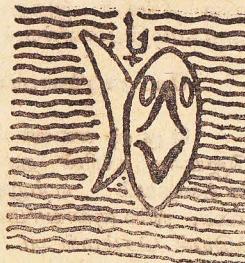
வரண்டு காய்ந்த
இலக்கிய மன்னில்
மழையாய்ப் பொழிந்தாய்
மலராய் மலர்ந்தாய்!

புதிய புதிய
சிருஷ்டி அருவிகள்
செம்மண் எங்கும்
செழிக்கச் செய்தாய்!

கூரிடும் ஆய்வின்
அக்கினி அம்பினால்
இருள் வெளிகிறி
இங்கித மாக்கி—
நொந்தவர் நலியச்
சுந்தரம் பாடிய
இலக்கிய நசிவில்
ஸ்ட்டிகள் பாய்ச்சினைய்!

என்றும் எங்கும்
கண்ணீர் துடைக்கும்
உலக தாகத்தை
இயற்றுதற் கெழுந்த
தத்துவ ஒளியின்
தரிசன வீச்சைத்
தமிழ் மொழிக்கு இசைத்த
ஆசான் நீயே!

செம்மலர் கூத்துச்
செழித்த இதயச்
செம்மலின் அழியாச்
சுவடுகள் மீது
கண்ணீர் பனித்த
மலர்களை வைத்தோம்!

தூண்டில்

● எழுத்தாளர் விந்தன் அவர்
களைப் பற்றி உங்கள் து
அபிப்பிராயம் என்ன?

காரைநகர்.

எஸ். ராசதுரை

ஆரம்ப காலத்தில் எனது
சிந்தனைகளை வெகுவாகப் பாதித்ததை
எழுத்தாளன். மிகக் கீழ் மட்டத்தை
தூத் தொழிலாளி குடும்பத்தில்
இருந்து தனது எழுத்து வலிமை
யால் இலக்கிய உலகில் தனக்
கெண்ட தனியிடத்தை ஸ்தாபித

துக் கொண்டவர். 1942ல்
கல்கி சஞ்சிகையில் ஓர் அச்சக்
கோப்பாளராக நுழைந்து உதவி
ஆசிரியர் வரைக்கும் உயர்ந்த
வர். சுமார் பத்து ஆண்டுகள்
காலங்கள் கல்கியில் கட்டமை
புரிந்தவர். அவரது எழுத்து
நடை மீத வீச்சு நிரம்பியது.
சாதாரண மக்களைத் தனது கதா
நாயகர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து
இலக்கியப் பாத்திரங்களாக உயிருட்டியவர்.

பிற்காலத்தில் ரொம்பச் சிரமப்பட்டவர். ஒரு விதமான திட்டமுமில்லாமல் தனது பிரபலத்தில் தானே மயங்கிப் பலரை
விரோதித்துக் கொண்டவர். டாக்டர் மு. வ. வை கிண்டல் பண்ணி ஒரு நாவலும், அகிலை கொச்சைப்படுத்த எண்ணி இன்னெரு நாவலும் எழுதி வெளியிடவர். இதன் பின்னர் அவர்மீது எனக்கிருந்த அபிமானம் குறைந்து விட்டது. விந்தனின் வாழ்க்கை அநுபவங்கள் நமது நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு பாடமாக அமையட்டும்.

● டாக்டர் கைலாசபதி அவர்களது மறைவு பற்றித் தமிழகத்துப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்ததுண்டா?

நல்லூர். ந. அருள்நேசன்

நான் றிந்தவரை செம்மலர் இந்து, ஜனசக்தி போன்ற பத்திரிகைகளைத் தவிர, வேறெந்தப் பிரபல பத்திரிகைகளிலும் வந்த தாகத் தெரியவில்லை. இலக்கியச் சிற்றேருகளில் வந்திருக்கலாம். ஆனால் நமக்கு இன்னூம் தெரிந்து சொன்ன வாய்ப்பில்லை. காரணம் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக தமிழகத்திற்கும் எமது நாட்டிற்கும் கப்பல் தொடர் பில்லை. இனிமேல்தான் தெரியவேண்டும். விமான மூலம் வந்து

குவிந்துள்ள எந்தப் பிரபல சஞ் சிகைகளிலும் இந்தப் பிரபல விமரிசகரின் இழப்பைப் பற்றி ஒரு விதமான செய்தியையும் நான் காணவில்லை.

● பேராசிரியர் கைலாசபதி யினுடைய இழப்பு மல்லிகைக்குப் பேரிழப்பாக இருக்கலாம். இந்த இழப்பை எப்படி ஈடு செய்யப் போகிறீர்கள்?

பரந்தன். எஸ். ராஜுகுமார்

கைலாசபதி அவர்கள் தொடர்ந்து நீண்ட வருடமாக மல்லிகைக்கு எழுதுவதில் பெருவிருப்புக் கொண்டு இயங்கி வந்தவர். இலங்கையில் வேறெந்தச் சஞ்சிகை கொண்டிருந்தார். இவைகள் அனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டுதானு நீங்கள் இந்தத் தலையங்கள்க்கு அவர் அளித்து பங்களிப்பு மிக மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. அந்தப் பேரிழப்பை ஈடு செய்வதற்கு ஒரேயொரு வழிதான் உண்டு. அவரது இலக்கியப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து முன் கொண்டு செல்வதுடன் அவரது இலக்கிய இலட்சியங்களை ஈடுபெற்ற உழைப்பதே சரியான வழியாகும்.

● தமிழகத்திலிருந்து 82 டிசம்பரில் நடக்க இருக்கும் பாரதி விமாவில் கலந்து கொள்ள ரகுநாதன் அவர்கள் வருவதாகச் சொல்லப்பட்டதே; ஏன் அவர் வரவில்லை?

கிளிநொச்சி. க. ரமணி

மக்கள் தீர்ப்பு வாக்கெடுப்பு டிசம்பரில் நடைபெற்றது. அத்துடன் நண்பர் கைலாசபதியின் இழப்புத் திடீரென்று ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே பாரதி விமாதள்ளிப்போடப்பட்டு விட்டதால் ரகுநாதன் இங்கு வர இயலவில்லை. பிப்ரவரி முற்பகுதியில் ரகுநாதன், ராஜும் கிருஷ்ணன், டாக்டர் ராமகிருஷ்ணன் போன்றோர் வர இருக்கின்றனர். பாரதி விமாத் தொடர் கூட்டங்களில் அவர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்றனர்.

● மறைந்த எழுத்தாளர் தி. ஜானகிராமன் அவர்களுக்குச் சென்ற இதழில் ஆசிரியத் தலையங்மம் தீட்டு அவரைக் கொரவித்துள்ளீர்கள். எனக்கு அதில் மிகப் பெரிய மிகழ்ச்சி. அதே சமயம் ஒரு கேள்வி. திரு. தி. ஜா. அவர்கள் உயிருடன் இருந்த சமயத்தில் ராஜும் கிருஷ்ணன் அவரை ரொம்ப வன்மையாக எதிர்த்து வந்தார். ஜெயகாந்தன் ரொம்பக் காரசாரமாக அவரை விமரிசித்து எழுதிக் கொண்டிருந்தார். இவைகள் அனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டுதானு நீங்கள் இந்தத் தலையங்கள்க்கு அவர் அளித்து பங்களிப்பு மிக மிகப் பெறுமதி வாய்ந்தது. அந்தப் பேரிழப்பை ஈடு செய்வதற்கு ஒரேயொரு வழிதான் உண்டு. அவரது இலக்கியப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து முன் கொண்டு செல்வதுடன் அவரது இலக்கிய இலட்சியங்களை ஈடுபெற்ற உழைப்பதே சரியான வழியாகும்.

● கொழும்பு - 6. கே. ராஜ்கோபால் ராஜும் கிருஷ்ணன் எதிர்ப்பு, ஜெயகாந்தனின் தாக்குதல் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு கூட, நிலைகுலையாமல் அந்த இலக்கியச் செம்மல் அடக்கமாகத் தனது இலக்கியப் படைப்புக்களைச் செய்து வந்ததில் இருந்தே எனக்கு தி. ஜா. மீது ஒரு அத்தியந்த பிரீதி. பிரெஞ்சு நாட்டு எழுத்தாளன் பால்ஸாக் பற்றி வெளின் ஒரு கட்டத்தில் சொன்னது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது: 'பால்ஸாக்கின் சமுதாய, இலக்கியக் கருத்துக்களை நான் முற்று முழுதாக எதிர்க்கின்றேன்; நிராகரிக்கின்றேன். ஆனால் உண்மையான பிரெஞ்சு மக்களின் ஆன்மாவை நான் அவரது எழுத்துக்களைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்வதில்லதான் தீர்த்து குழுதின்றது' தி. ஜா. அவர்களுது இலக்கிய, சமுதாயக் கருத்துக்கள் ஓரளவு எனக்குத் தெரிந்து வருகின்றன.

● சமீபத்தில் வெளிவந்த புதிய நாவல் நாவல்கள் ஏதாவது படித்தீர்களா?

தலைவரான். ஆனால் அவரது படைப்புக்களைப் படிக்கும் போது தான் நான் தஞ்சைத் தரணி யில் வாழும் மக்களுடன் பேசுகின்றேன்; சிரிக்கின்றேன்; உறவாடுகின்றேன். இறந்த பின்னரல்ல, வாழும் காலத்திலேயே, ஒரு பேட்டியில் - தமிழ் நாட்டில் - எனக்குப் பிடித்த தலைசிறந்த தமிழ் நாவலாசிரியர்களில் தி. ஜானகிராமன் முதன்மையானவர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

● நமது நாட்டுக்காரர்கள் தமிழகத்துக் கலை, இலக்கியம் சம்பந்தமாகக் காட்டும் கரிசனை, அக்கறையைப் போல, தமிழகத்தவர்கள் நம்மீது அக்கறை காட்டுவதில்லை என்றிரு மன ஆதங்கம் எப்பொழுதும் என் மனதில் இருப்பதுண்டு. இது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?

கோப்பாய். கே. சுவங்கள் கரிசனை, அக்கறையை மூடுகின்ற மூடுகிய முடு உள்ளவர்கள் எங்குமே உள்ளனர். அதைப் பற்றி நாம் கவலைகொள்ளக் கூடாது. நமது கலை இலக்கியங்களைப் பற்றி அக்கறை உள்ளவர்கள் இந்த நாட்டில் எத்தனை பேர்கள் உள்ளனர்? அங்கு ஆக்கபூர்வமான முயற்சி களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற அவா நிரம்பம் பெற்ற வர்கள் நிறையைப் பேர்கள் உள்ளனர். சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் நமது தொடர்பாடான சரியான முறைகளில் அமைவதில்லை. சில சில முயற்சிகள் அங்கும் இங்கும் நடந்தேறி வருகின்றன. பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால் உங்களது மன விரக்தி தீரக் கூடிய ஒன்றுதான்.

அ' புரம். கு. ராமநாதன்

தமிழகத்திலேயே இரண்டரை மாதங்களாகக் கப்பல் தொடர்பு அற்றுப் போய் விட்டதால் புதிய நூல் களைப் படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்படவில்லை.

● பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களது சிறப்பிதழில் சாதாரண மாணவர்களின் அனுபவங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் போடுவீர்களா?

புலோவி. எம். ஆர். தயாபரன்

அமரர் கைலாசபதி அவர்களுடன் பழகியபோது அல்லது அவர்களுக்கு கலந்து கொண்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட போது ஏற்பட்ட மனதைத் தொட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏதாவது கவையாக இருந்தால் அவைகள் ஏற்றுப் பிரசரிக்கப்படும்.

● தனது கடைசிக் காலம் வரைக்கும் ஒயாமல் தொடர்ந்து மல்லிகையில் எழுதி வந்தவர் அமரர் கைலாசபதி. அன்னருக்கு மல்லிகை சிறப்பிதழ் போடுவதுடன் நிறுத்தி விடப் போகின்றதா?

உடுவில். க. த. மரியதாஸ்

இந்த நாட்டின் இலக்கியமேன்மக்காக காவும் ஆரோக்கிய வளர்ச்சிக்காகவும் போராடி மறைந்த சகல இலக்கியவாதிகளையும் காலத்திற்கும் காலம் மதித்துக் கொரவிக்கூடுமென்ற அவா நிரம்பம் பெற்ற வர்கள் நிறையைப் பேர்கள் உள்ளனர். சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் நமது தொடர்பாடான சரியான முறைகளில் அமைவதில்லை. சில சில முயற்சிகள் அங்கும் இங்கும் நடந்தேறி வருகின்றன. பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால் உங்களது மன விரக்தி தீரக் கூடிய ஒன்றுதான். இயன்றவரை செய்ய முயலும். நண்பர் கைலாசபதி யின் ஞாபகார்த்தமாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெறுமதி மிக்க இலக்கியப் பணி ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமென்பதே மல்லிகையின் விருப்பம். நண்பர்களு

டன் கூடி ஆலோசித்த பின்னர் இதைப் பற்றி முடிவு செய்யலாம்.

● 'ரசிகமணி' ஞாபகார்த்தக் குறுநாவல் போட்டி முடிவுத் திகதியை இன்னும் தள்ளிப் போட்டால் என்ன?

வளவாய். க. திருவியநாதன்

இரண்டு மாதங்கள் போதும் என்பதே நமது கருத்து. முடிவு திகதி தள்ளிப் போட முடியாது.

● பாவலர்வரதராஜன் கவிதை வெளியீட்டு விழாவில் பேச்சாளர்களின் பேச்சுகளைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

வேல.ஜெ. ச. பசுபதி

ஒரு மறைந்த எழுத்தாளரைக் கெளரவிக்கப் போய் அங்கு வாழும் எழுத்தாளர்களின் ஒலத் தைத்தான் கேட்கக் கூடியதாக இருந்ததாம்.

● ஆரம்ப காலங்களில் ஸ்லவி கையில் எழுதி வந்த முருக பூதி, ராஜஸ்ரூபாந்தன். அன்பு ஜவஹர்ஷா போன்றவர்களின் எழுத்துக்களை இன்று படிக்க முடியவில்லையே, என்ன காரணம்?

அச்சுவேலி. த. வேலாயுதம்

அவர்கள் எல்லாம் இன்று பிரபல எழுத்தாளர்கள் ஆகிவிட்டனர்.

● கைலாசபதி அவர்களுக்கு எத் தனி குழந்தைகள்? அவர்கள் தற்போது என்ன செய்கின்றன? தகப்பனின் இழப்பை அவர்களால் எப்படித் தாங்கிக்கொள்ள முடிகிறது.

முதூர். ம. ஞானதேவன்

இரண்டு பெண் குழந்தைகள், இருவரும் கல்லூரி மாண

விகள். அந்த இளம் உள்ளங்கள் தந்தையின் பிரிவால் அந்தரிப் பதை உணர முடிகின்றது. தாயின் அரவணைப்பும், பேரன் பேத்தியின் பரிவும் அவர்களை ஆறுதலைடையச் செய்கின்றது. தகப்பனைப் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வரும் சகல தகவல்களையும் வெட்டி ஒட்டி ஒழுங்குபடுத் தி வருகின்றனர். இதில் அவர்கள் நிம்மதியைக் காணுகின்றனர்.

● உங்களைச் சந்திக்க தமிழகது திலிருந்து யாராவது வருவதுண்டா?

ஹபரனை. ரா. சொக்கலிங்கம்

அடிக்கடி முகம் தெரியாத நண்பர்கள் பலர் வந்து நட்புப் பாராட்டிச் செல்வது வழக்கம். சமீபத்தில் கூட முரசொலி நாளேட்டின் துணையாசிரியர் புகழேந்தி வந்திருந்தார். சந்தாகட்டிச் சென்றூர். 1 - 1 - 83 புத்தாண்டு அன்று சென்னை பெரம்பூரைச் சேர்ந்த இலக்கிய நண்பர்கள் மூவர் என்னைத் தேடி வந்து சந்தித்துடன் பழைய மல்லிகைப் பிரதிகளையும் ஆவலுடன் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர். எமது தேசத்தைவிடஅங்கு மல்லிகைக்கும் பொதுவாக எனக்கும் நிறைய நண்பர்களும் அபிமானி களும் இருப்பதுபோல எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

● நீங்கள் எழுதுவதற்கென்றே நேரம் ஒதுக்கி எழுதுவதுண்டா? அப்படியானால் என்ன நேரத்தில் எழுதுவீர்கள்?

கிளிநெச்சி. ஆர். வரதன்

நேரம் ஒதுக்கி எழுதுவதென் பதற்கே நேரமில்லை. அவசர அவசிய தேவைகளையொட்டி எந்த நேரமும் எழுத என்னைப் பயிற்சிப் படுத்திக் கொண்டுள்ளேன்.

ESTATE SUPPLIERS

COMMISSION

AGENTS

VARIETIES OF

CONSUMER GOODS

OILMAN GOODS

TIN FOODS

GRAINS

Dial

2 6 5 8 7

to

CHUNDIKULI GIRLS' COLLEGE
JAFFNA

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

Mallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

JUNIARY 1983

CEYLON STATE
Dealers in

**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

PL, SV. SEVUGAN CHETTIAR

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

முபத்திரை 234B, கால்கோட்டூர் செடி, மதுவரகணம் முடல் நில் வசிப்பவரும் குதிசியரும் வளிமிழவருமான பொமிளிக் ஜீவா அவர்களால் மற்றுவிட என்னிடும் அறிமுகமாக விலங்கா கால்கோட்டூரிலும் அட்டையா, ப. பேநா, க. கீர்த்தி கூடுதலும் அமைக்கப்படுகிறது.